

**T.C.
SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

**ORMAN MÜHENDİSLERİNİN MESLEKİ ÖRGÜTLENMEYE BAKIŞI
ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA**

Mehmet ÜNAL

**Danışman
Prof. Dr. Ahmet TOLUNAY**

**II. Danışman
Yrd. Doç. Dr. Türkay TÜRKOĞLU**

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
ORMAN MÜHENDİSLİĞİ ANABİLİM DALI
ISPARTA - 2017**

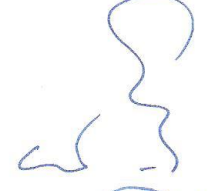
© 2017 [Mehmet ÜNAL]

TEZ ONAYI

Mehmet ÜNAL tarafından hazırlanan "**Orman Mühendislerinin Mesleki Örgütlenmeye Bakışı Üzerine Bir Araştırma**" adlı tez çalışması aşağıdaki jüri üyeleri önünde Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü **Orman Mühendisliği Anabilim Dalı'nda YÜKSEK LİSANS TEZİ** olarak başarı ile savunulmuştur.

Danışman

Prof. Dr. Ahmet TOLUNAY
Süleyman Demirel Üniversitesi

II. Danışman

Yrd. Doç. Dr. Türkey TÜRKOĞLU
Muğla-Sıtkı Koçman Üniversitesi

Jüri Üyesi

Prof. Dr. Cantürk GÜMÜŞ
Karadeniz Teknik Üniversitesi

Jüri Üyesi

Prof. Dr. Hasan ALKAN
Süleyman Demirel Üniversitesi

Jüri Üyesi

Doç. Dr. Kazım ÇELİK
Pamukkale Üniversitesi

Enstitü Müdürü

Prof. Dr. Yasin TUNCER

TAAHHÜTNAME

Bu tezin akademik ve etik kurallara uygun olarak yazıldığını ve kullanılan tüm literatür bilgilerinin referans gösterilerek tezde yer aldığını beyan ederim.

Mehmet ÜNAL

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
İÇİNDEKİLER.....	i
ÖZET	ii
ABSTRACT	iii
TEŞEKKÜR.....	iv
ÇİZELGELER DİZİNİ	v
SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ	vii
1. GİRİŞ.....	1
2. KAVRAMSAL TEMELLER	3
2.1. Orman ve ormancılık	3
2.2. Türkiye’de meslek örgütlenmesinde odalar ve borsalar	7
2.3. Mühendis ve mimarlık mesleklerinde örgütlenme.....	12
2.4. Ormancılıkta mühendis örgütlenmesi: Orman Mühendisleri Odası (OMO).....	18
2.5. Ormancılık ile ilgili örgütler	20
3. KAYNAK ÖZETLERİ	21
4. MATERYAL VE METOT	29
4.1. Materyal	29
4.2. Yöntem	30
5. ARAŞTIRMA BULGULARI	32
5.1. Frekans ve yüzde analizi sonuçları	32
5.2. Araştırmaya katılanların cinsiyetlerine göre yapılan bağımsız örneklem Mann-Whitney U testi sonuçları.....	49
5.3. Meslek branşlarına göre yapılan Mann-Whitney U testi sonuçları	51
5.4. Çalışmaya katılanların mesleki örgütlere üye olma durumlarına göre yapılan Mann-Whitney U testi sonuçları	53
5.5. Çalışmaya katılanların eğitim durumlarına göre yapılan Mann- Whitney U testi sonuçları	55
5.6. Yaş gruplarına göre yapılan Kruskal Wallis testi sonuçları	56
5.7. Çalışma sürelerine göre yapılan Kruskal Wallis testi sonuçları	58
6. SONUÇ VE ÖNERİLER	60
KAYNAKLAR	62
EKLER.....	65
EK-1. ORMAN ENDÜSTRİ MÜHENDİSLERİ İLE AĞAÇ İŞLERİ ENDÜSTRİ MÜHENDİSLERİNİN HAKLARININ SAVUNULMASI..	65
EK-2. 3458 SAYILI MÜHENDİSLİK VE MİMARLIK HAKKINDA KANUN	66
EK-3. TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ KANUNU	68
EK-4. ORMAN MÜHENDİSLİĞİ, ORMAN ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ VE AĞAÇ İŞLERİ ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ HAKKINDA KANUN	75
EK-5. TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ ORMAN MÜHENDİSLERİ ODASI ANA YÖNETMELİĞİ	86
EK-6. Anket Formu.....	107
ÖZGEÇMİŞ.....	110

ÖZET

Yüksek Lisans Tezi

ORMAN MÜHENDİSLERİNİN MESLEKİ ÖRGÜTLENMEYE BAKIŞI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Mehmet ÜNAL

Süleyman Demirel Üniversitesi
Fen Bilimleri Enstitüsü
Orman Mühendisliği Anabilim Dalı

Danışman: Prof. Dr. Ahmet TOLUNAY

II. Danışman: Yrd. Doç. Dr. Türkay TÜRKOĞLU

Meslek mensuplarının haklarını korumak, mesleğin gelişimine katkıda bulunmak ve mesleğini tanıtmak gibi amaçları olan mesleki örgütlenme, kalkınma ve demokratikleşmede önemli bir rol oynamaktadır. Bu çalışmada, mesleki örgütlenmenin önemi ve örgütlenme gereksinimleri orman mühendisliği mesleği açısından değerlendirilmiştir. Çalışma kapsamında 250 kişinin görüşleri anket tekniği vasıtasıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler istatistik paket program (SPSS 20) vasıtasıyla analiz edilmiştir. Verilerin normal dağılım göstermemesi sebebiyle parametrik olmayan testlerden Mann-Whitney U testi ve Kruskal Wallis testi kullanılarak veriler değerlendirilmiştir. Sonuç olarak, meslek sahiplerinin meslek örgüt vasıtasıyla kendisini geliştirebilmesine olanak sağlaması ve mesleki örgütün çalışmalarının önemli birer faktör olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Meslek örgütleri, meslek odaları, mühendislikte örgütlenme, örgütsel kazançlar, Türkiye

2017, 110 sayfa

ABSTRACT

M.Sc. Thesis

A RESEARCH ON FOREST ENGINEERS' VIEW OF PROFESSIONAL ORGANIZATIONS

Mehmet ÜNAL

**Süleyman Demirel University
Graduate School of Natural and Applied Sciences
Department of Forest Engineering**

Supervisors: Prof. Dr. Ahmet TOLUNAY

Co-Supervisor: Assist. Prof. Dr. Türkay TÜRKOĞLU

Professional organization plays an important role in development and democratization, with the aims of protecting the rights of professional members, contributing to the development of the profession and promoting their profession. The importance of professional organization and the organization requirements evaluated in terms of the profession of forest engineers. In this context, the opinions of participation (250 person) were collected with questionnaire technique. Data obtained by the questionnaire were analyzed by statistical package program (SPSS 20). Since data were not normally distributed, non-parametric tests were evaluated using the K Independent Samples Test (Mann-Whitney U test) and K Independent Samples Test (Kruskal Wallis Test). As a result, It was found that professional owners can make themselves able to improve themselves through the professional organization and professional organization activities are important factors.

Keywords: Professional organizations, chamber of organization, organization in engineering, organizational gaining, Turkey

2017, 110 pages

TEŞEKKÜR

“Orman Mühendislerinin Mesleki Örgütlenmeye Bakışı Üzerine Bir Araştırma” adlı bu çalışma Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Orman Mühendisliği Anabilim Dalı’nda yüksek lisans tezi olarak hazırlanmıştır.

Bu araştırma için beni yönlendiren, karşılaştığım zorlukları bilgi ve tecrübesi ile aşmamda yardımcı olan değerli Danışman Hocam Prof. Dr. Ahmet TOLUNAY ’a teşekkürlerimi sunarım.

Bilgi, görüş ve önerilerinden her zaman faydalandığım ve istatistiksel analiz çalışmalarında yardımlarını esirgemeyen Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Öğretim üyesi ve ikinci danışman hocam Yrd. Doç. Dr. Türkay TÜRKOĞLU ile tezimde jüri üyesi olarak yer alan, Karadeniz Teknik Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Cantürk GÜMÜŞ ve Süleyman Demirel Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Hasan ALKAN ve Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi öğretim üyesi Doç. Dr. Kazım ÇELİK’e teşekkür ederim.

Ayrıca, 4754-YL-16 No’lu Proje ile tezimi maddi olarak destekleyen Süleyman Demirel Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Yönetim Birimi Başkanlığı’na teşekkür ederim.

Tezimin her aşamasında beni yalnız bırakmayan aileme sonsuz sevgi ve saygılarımı sunarım.

Mehmet ÜNAL
ISPARTA, 2017

ÇİZELGELER DİZİNİ

	Sayfa
Çizelge 4.1. Güvenilirlik Analizi Sonuçları	29
Çizelge 4.2. Normallik Testi Sonuçları	31
Çizelge 5.1.1. Araştırmaya katılanların cinsiyetlerine ilişkin bulgular	32
Çizelge 5.1.2. Araştırmaya katılanların mesleki bilgileri	32
Çizelge 5.1.3. Araştırmaya katılanların yaşlarına ilişkin bulgular	33
Çizelge 5.1.4. Araştırmaya katılanların eğitim durumuna ilişkin bulgular	33
Çizelge 5.1.5. Araştırmaya katılanların meslekte çalışma sürelerine ilişkin bulgular	34
Çizelge 5.1.6. Araştırmaya katılanların mesleki örgüte üye olup olmama durumuna ilişkin bulgular	34
Çizelge 5.1.7. Mesleki örgüte üye olan araştırma katılımcılarının mesleki örgüte kaç yıldır üye olduğuna dair bulgular	35
Çizelge 5.1.8. Araştırmaya katılanların üye olduğu mesleki örgüt türüne göre bulgular	35
Çizelge 5.1.9. Özlük haklarında kazanımlar elde etmek için örgütlenmeli	36
Çizelge 5.1.10. Demokratik toplum olabilmek için örgütlenmelidir sorusuna verilen cevaplar	36
Çizelge 5.1.11. Mesleğinde kendini geliştirebilmek için örgütlenmelidir sorusuna verilen cevaplar	37
Çizelge 5.1.12. Özgüvenin gelişmesi için örgütlenmelidir sorusuna verilen cevaplar	37
Çizelge 4.1.13. Toplumda mesleğe değer verilmesi için örgütlenmelidir sorusuna verilen cevaplar	38
Çizelge 5.1.14. Yardıma ihtiyaç meslektaşlarına yardım edebilmek için örgütlenmelidir sorusuna verilen cevaplar	38
Çizelge 5.1.15. Haklarının savunulması için örgütlenmelidir sorusuna verilen cevaplar	39
Çizelge 5.1.16. Ekonomik kazanımlar elde edebilmek için örgütlenmelidir sorusuna verilen cevaplar	39
Çizelge 5.1.17. "Meslek örgütleri çalışanlarının haklarını savunurken, hak aranmaz alınır düşüncesiyle hareket ettikleri için" mesleki örgütlenmeyi itici kılmaktadır sorusuna verilen cevaplar	40
Çizelge 5.1.18. "Meslek örgütleri yaptıkları eylemlerde demokratik ve hukuki yolları kullanmadıkları için" mesleki örgütlenmeyi itici kılmaktadır sorusuna verilen cevaplar	40
Çizelge 5.1.19. "Meslek örgütünün siyasi düşüncesine göre üye olunmaktadır" sorusuna verilen cevaplar tablosu	41
Çizelge 5.1.20. "Meslek örgütünün çalışmalarına göre üye olunmaktadır" sorusuna verilen cevaplar tablosu	41
Çizelge 5.1.21. "Mesleki örgütünün siyasi iktidara yakınlığına göre" üye olunmaktadır sorusuna verilen cevaplar tablosu	42
Çizelge 5.1.22. "Mesleki örgütünün üyeleri arasında yardımlaşmasına göre" üye olunmaktadır sorusuna verilen cevaplar tablosu	42
Çizelge 5.1.23. "Mesleki örgütünün üye sayısına göre" üye olunmaktadır sorusuna verilen cevaplar tablosu	43
Çizelge 5.1.24. "Meslek örgütleri tüm üyelerinin katılımını sağlayan	

demokratik bir açılım sağlamalıdır” sorusuna verilen cevaplar tablosu	43
Çizelge 5.1.25. “Meslek örgütleri üyelerini sosyal ve kültürel yönden eğitmelidir” sorusuna verilen cevaplar tablosu	44
Çizelge 5.1.26. “Meslek örgütleri meslek eğitimiyle ilgili kararlarda söz sahibi olmalıdır” sorusuna verilen cevaplar tablosu	44
Çizelge 5.1.27. “Meslek örgütleri meslek çalışanlarını bilgilendirmeye yönelik yeterli düzeyde yayın yapmalıdır” sorusuna verilen cevaplar tablosu	45
Çizelge 5.1.28. “Meslek örgütleri sadece kendi üyelerinin değil de bütün meslek çalışanlarının sorunlarına çözüm bulma konusunda mücadele etmelidir” sorusuna verilen cevaplar tablosu	45
Çizelge 5.1.29. “Meslek örgütleri üyeleri arasında birlik ve bütünlüğü sağlamaya yönelik aktiviteler yapmalıdır” sorusuna verilen cevaplar tablosu	46
Çizelge 5.1.30. “Meslek örgütleri bilime katkı sağlamak amacıyla seminer, panel, sempozyum vb. düzenlemelidir” sorusuna verilen cevaplar tablosu	46
Çizelge 5.1.31. “Meslek örgütleri her zaman gelişmeye ve değişmeye açık olmalıdır” sorusuna verilen cevaplar tablosu	47
Çizelge 5.1.32. “Meslek örgütleri üyelerinin bireysel hukuk mücadelelerinde onlara yeterli desteği sağlamalıdır” sorusuna verilen cevaplar tablosu	23
Çizelge 5.1.33. “Meslek örgütleri üyelerinin psikolojik yönden de rahatlamaları için üyelerine yönelik çeşitli tatil ve gezi alternatifleri sunmalıdır” sorusuna verilen cevaplar tablosu	48
Çizelge 5.2.1. Araştırmaya katılanların cinsiyetlerine göre yapılan Mann-Whitney U Testi sonuçları	49
Çizelge 5.3.1. Meslek branşlarına göre yapılan Mann-Whitney U Testi Sonuçları	59
Çizelge 5.4.1. Çalışmaya katılanların mesleki örgütlere üye olma durumlarına göre yapılan Mann-Whitney U Testi Sonuçları	53
Çizelge 5.5.1. Çalışmaya katılanların eğitim durumlarına göre yapılan Mann-Whitney U Testi Sonuçları	55
Çizelge 5.6.1. Y	
aş gruplarına göre yapılan Kruskal Wallis Testi Sonuçları	56
Çizelge 5.7.1. Çalışma sürelerine göre yapılan Kruskal Wallis Testi Sonuçları	58

SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ

OBM	Orman Bölge Müdürlüğü
OGM	Orman Genel Müdürlüğü
OMO	Orman Mühendisleri Odası
TOBB	Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği
TEMA	Türkiye Erozyonla Mücadele, Ağaçlandırma ve Doğal Varlıkları Koruma Vakfı
TMMOB	Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği
WFEO	Dünya Mühendislik Birlikleri Federasyonu

1. GİRİŞ

İnsanlar, doğası gereği birlikte ve bir toplum halinde yaşamak zorunda olan varlıklardır. Yalnız başına tüm gereksinimlerini karşılaması oldukça güçtür. Bu sebeple, insanların topluluk halinde yaşamalarının sonucu olarak örgütler kurmaya ve amaçları doğrultusunda bu örgütleri yaşatmaya çalışmaktadır (Buluç, 1997). Örgüt; kısaca, belirli amaçlara ulaşmak için kurulmuş toplumsal birimler olarak tarif edileceği gibi, daha geniş anlamda bilinçli bir şekilde koordine edilen, iki veya daha fazla kişiden oluşan, bir hedefe veya hedefler bütününe ulaşmak için nispeten sürekli bir temel çerçevesinde işleyen sosyal bir birim olarak tanımlanabilir (Karataş 2015).

Türkiye’de mesleki olarak örgütlenmiş çeşitli meslek odaları ve örgütleri bulunmaktadır. Bunlardan mühendis ve mimar örgütleri Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) bünyesinde bir araya gelmiştir.

TMMOB, 7303 sayılı Yasa, 66 ve 85 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerle değişik 6235 sayılı Yasayla 1954 yılında kurulmuştur. TMMOB tüzel kişiliğe sahip, Anayasanın 135. Maddesinde belirtilen kamu kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşudur. İlk kuruluşunda bünyesinde 10 Odası ve yaklaşık olarak 8 000 üyesi bulunan TMMOB’nin, 2015 itibari ile oda sayısı 24, üye sayısı ise 500 000 ‘ne yaklaşmıştır.

Bazı mesleklerin ise, örneğin Orman Endüstri Mühendisliği ve Su Ürünleri Mühendisliği gibi, mesleki örgütleri yoktur. Tezin ekler bölümünde EK-1’de verildiği üzere Orman Endüstri Mühendislerini haklarını Orman Mühendisleri Odası savunmaya çalışmaktadır.

Bu tez çalışmasının konusu ve kapsamı, mesleki örgütlemesini yapmış ve yapmamış olan meslek üyelerinin örgütsel kazanç ve kayıplarıdır. Çalışma bu gerekçe ile mesleki örgütlenmesini yapmamış/yapamamış meslek mensuplarının örgütsel kazanç ve kayıplarını belirlemeyi amaçlamaktadır.

Çalışma 6 ana başlık altında sunulmuştur. Giriş bölümünde, tez konusunun önemi, gerekliliği, amaçları ve içeriğine ilişkin bilgiler verilmiş, ikinci bölümde konu ile ilgili olarak kavramsal ve teorik analiz yapılmış, kaynak özetleri bölümünde araştırmanın dayanağını oluşturan çalışmalar hakkında bilgiler sunulmuştur.

Materyal ve yöntem bölümünde ise, çalışmanın materyali ve çalışmada kullanılan yöntemler tanıtılmıştır. Araştırma bulguları ve tartışma bölümünde, çalışma kapsamında elde edilen bulgular ortaya konularak gerekli açıklamalar yapılmıştır. Sonuç ve öneriler bölümünde ise çalışmanın sonucu açıklanarak bir takım önerilerde bulunulmuştur.

2. KAVRAMSAL TEMELLER

2.1. Orman ve Ormancılık

Orman sözcüğü Latince kökenli olup “Foris” sözcüğünden gelmekte olup yerleşim birimlerinin dışında kalan kırsal, boş alanları kapsamaktadır. Ormana bilimde ve yasalarda farklı biçimde yaklaşılmıştır (Gümüş, 2004).

Ekonomi bilimine göre orman, ekonomi için temel üretim faktörü, bir doğal kaynak oluşunun yanı sıra başta toprak olmak üzere diğer temel üretim faktörlerini koruyan, aynı zamanda insan için yaşam çevresi oluşturan değerli bir varlıktır (Gülen ve Bayraktaroğlu, 1981).

Turizm bilimi ormana özellikle dinlenme ve doğa turizmi açısından çok değerli bir “turistik mahal”, “turistik alt yapı” biçiminde yaklaşmaktadır (Toskay, 1978).

Orman Botaniği “geniş bir alanda kendine özgü bir iklim yaratabilen, belirli bir yükseklik, yapı ve sıklıktaki ağaçların; ağaççık, çalı ve otsu bitkiler, yosun, eğrelti ve mantarlar, toprak altı ve üstünde yaşayan mikroorganizmalar ve de çeşitli hayvanlarla, toprağın birlikte oluşturduğu hayat birliğine orman” adını vermektedir (Kayacık ve Aytuğ, 1979).

Ekoloji'nin orman tanımı ise “oldukça sık bir şekilde bir arada büyüyen olgunluk çağında 8 m. ve daha yüksek boylu ağaçların meydana getirdiği geniş alanları kaplayan toplum” biçiminde olmaktadır. Orman ekolojisi de orman kavramını “kendine özgü özellikleri bulunan toprak üstü ve toprak altı yaşam birliklerinden oluşan bir ekosistem” olarak vermektedir (Çepel, 1982).

Silvikültür ise ormanı “belli bir boy, kapalılık, alan ve sıklığa sahip ağaçların oluşturduğu topluluk” biçiminde algılamaktadır (Saatçioğlu, 1976).

Ormancılık politikasına göre de “belli yetişme ortamı koşullarında gelişen bir ve

jetasyon tipi, kendine özgü yaşama ahengi bulunan bir yaşam ortaklığı (biozonose) ya da bir organizma, aynı zamanda topluma çeşitli yararlar sağlayan ulusal bir servet” diye tanımlanmaktadır (İnal, 1969).

Bu duruma göre,

- a. Ormanın belli yetişme ortamlarında yetişip gelişen bir vejetasyon tipi olduğu kabul edilmekte ve yeryüzünün nerelerinde ve hangi ısı, nem, toprak,vb. koşullarda yetişebileceği ya da yetiştirilebileceği ortaya konmaktadır.
- b. Orman, sözü edilen yetişme muhiti koşullarında kendine özgü bir yaşam ortaklığına sahip bulunmaktadır. Gerçekten de bir orman, kendini oluşturan ağaç ve ağaççıkları, bitki ve hayvanları, toprağı, havası ve suyu ile uyumlu bir yaşam ortaklığı görünümündedir. Boylu ağaçların oluşturduğu ağaç tabakasının altında, daha kısa boylu ağaççıklar, çalılar, tek ve çok yıllık bitkiler, likenler, yosunlar ve alglerden oluşan bir toprak üstü tabakası ile her türlü kök, mantar ve bakterilerden oluşan bir toprak altı tabakası yer almaktadır. Benzer bir dizilişin hayvanlar için de geçerli olduğunu vurgulamak ve en üstte kuşlar, diğer uçucular ile böceklerin, daha sonra toprak üstünde ve altında yaşayan böcekler, kurtlar, bakteriler ve mantarların yer aldığını belirtmek olanaklıdır. Sözü edilen yaşam ortaklığına yönelecek olumsuz davranışların neden olacağı yıkımların giderilmesinin çok uzun zamana gereksinme göstereceği ya da hiç bir zaman giderilemeyeceği olasılığının göz ardı edilmemesi gerekmektedir.
- c. Aynı zamanda orman topluma çeşitli orman ürün ve hizmeti sağlayan ulusal bir servettir. Ormanların ekonomik yararları yadsınamayacağı gibi, toplumsal yararları da en az ekonomik yararları kadar önem kazanmakta, hatta bazen ekonomik yararları göre ön plana da çıkmaktadır.

Yasalarında orman tanımına yer veren ülkelerde bu tanım, belirlenmiş ormancılık politikası amaçları ile doğal, ekonomik, sosyal ve kültürel koşullara göre değişiklikler göstermektedir (Akesen ve Ekizoğlu, 2010).

Yasal orman tanımları, ormancılık etkinliklerinin alanını belirlediği için arazi kullanım biçimi saptanmamış, ekonomik ve sosyal yönden gelişmemiş, orman ve ormancılığın ne olduğu ile yararlarının bilincine ulaşamamış ülkelerin yasalarında orman tanımı yapmak yararlı olduğunun da ötesinde adeta bir zorunluluk olmaktadır (İstanbullu, 1979).

Bazı ülkelerin orman yasalarında ise orman tanımına rastlanmamaktadır. Örneğin, Fransa orman yasasında, İngiltere'nin 1919 da çıkarılan ilk orman yasası ile izleyen yıllarda çıkarılan orman yasalarında, Avusturya'nın ormancılığa ilişkin 1853 tarihli ilk yasal düzenlemesinde orman tanımı bulunmamaktadır.

Halen yürürlükte olan ve 8.9.1956 tarihinde yürürlüğe giren ve çeşitli tarihlerde yapılan değişikliklerle halen yürürlükte bulunan 6831 sayılı Orman Yasasının 1. maddesinde orman tanımlanırken, "ancak" ile başlayarak orman sayılmayan yerler de sıralanmaktadır.

- A. Sazlıklar,
- B. Step nebatları ile örtülü yerler,
- C. Her çeşit dikenlikler,
- Ç. Parklar,
- D.Şehir mezarlıklarıyla kasaba ve köylerin hudutları içerisindeki mezarlıklarda ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerler,
- E.Sahipli arazide bulunan ve civarındaki ormanlarda tabii olarak yetişmeyen ağaç ve ağaççık nevelerinin bulunduğu yerler,
- F. Sahipli ziraat arazisi olarak kullanılan ve dağınık, yer yer küme ve sıra halinde bulunan her nevi ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerler,
- G.Devlet ormanlarına bitişik olmayan ve yüzölçümü üç hektardan yukarı bulunmayan sahipli arazideki her nevi ağaç ve ağaççıklar,
- H. Sahipli arazide ve muhitin hususiyetlerine göre yetişmiş veya yetiştirilecek olan fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri dahil olmak üzere her nevi meyveli ağaç ve ağaççıklar,

- İ. Sahipli arazide aşılı ve aşısız zeytinliklerle hususi kanunu gereğince devlet ormanlarından tefrik edilen ve edilecek olan ve imar, ıslah ve temlik şartları yerine getirilmiş bulunan yabancı zeytinlikler ile 6777 sayılı kanunda tasrih edilen yabancı ve aşılınmış fıstıklık, sakızlık ve harnupluklar,
- J. Funda ve makiliklerle örtülü orman ve toprak muhafaza karakteri taşımayan yerler,

orman sayılmamaktadır.

Ormanlık, birçok bilim adamı tarafından tanımlanmış bulunmaktadır. Örneğin; İnal (1969) “ormanların varlıklarını korumak, gerekince arttırmak, bunlardan topluma sürekli bir biçimde ve bol ölçüde hâsılat ve kolektif hizmetler sağlamak amacıyla yapılan planlı, rasyonel ve teknik çalışmaların bütününe ormanlık” adını vermektedir.

Bu tanımın içerdiği hususlar incelendiğinde görüleceği gibi, ormanlardan yeterince yararlanabilmek için önce güvence altına alınması bir ön koşul olmaktadır. Güvenceye alınan bu kaynağın yetersizliği halinde ise alanının genişletilmesi gerekmektedir. Kuşkusuz bu işleri yapabilmek için de ormanlara çeşitli ormanlık tekniğinin uygulanması zorunlu görülmektedir.

Ormanların ve ormanlığın kendilerine özgü özelliklerinin doğal bir sonucu olarak da sözü edilen ormanlık işleri biyolojik, sosyal, ekonomik ve teknik niteliklere sahip bulunmaktadır (Özdönmez vd., 1989). Yani ormanlarda yapılan bu çalışmalar ormanların yetiştirilmesi, korunması, bakımı, onarımı, orman ürünlerinin elde edilmesi, elde edilen bu ürünlerin kıymetlendirilmesi biyolojik, sosyal, ekonomik ve teknik karakterli birçok işi de kapsamaktadır (Akesen ve Ekizoğlu, 2010)

Ormanlığı, “sahip olunan ormanları korumak, genişletmek, nitelikli bir hale dönüştürmek, bilimsel esaslar gözetilerek işletmek için çaba harcanırken, bir yandan da topluma süreklilik anlayışı ile yeterince orman ürünü sağlamak ve toplum yararına hizmetler gerçekleştirmek amacıyla yapılan planlı, biyolojik,

teknik, ekonomik etkinliklerin tamamıdır” diye tanımlamak da olanaklıdır (Eryılmaz ve Tolunay, 2015).

Ormanlık; bilimsel ölçütlere göre ormanların yönetilip işletilmesi, korunması, alanlarının genişletilmesi, süreklilik esasını gözetilerek topluma çeşitli ürün ve hizmetler sunulması, elde edilen ürünlerin pazarlanması etkinliklerinin yönetsel, biyolojik, sosyal, ekonomik ve teknik esaslara göre gerçekleştirilmeye çalışılmasıdır.

2.2. Türkiye’de mesleki örgütlenmede odalar ve borsalar

Türkiye’de mesleki örgütlenmede odalar ve borsaların tepe kuruluşu Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) olmaktadır. Bu kurum hakkında bilgiler http://www.tobb.org.tr/Sayfalar/Kurulus_Gorev_Organ.php adlı sitesinden alınmış ve özetlenerek verilmiştir.

Kuruluş

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile odalar ve borsalar, 15/3/1950 tarihli ve 7457 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 5590 sayılı Kanun ile kurulmuştur. Yeni düzenlemeler getiren ve 1/6/2004 tarihinde yürürlüğe giren 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanunu ile 5590 sayılı Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, odalar ve borsalar arasındaki birlik ve dayanışmayı temin etmek, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, oda ve borsa mensuplarının meslekî faaliyetlerini kolaylaştırmak, bunların birbirleriyle ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hâkim kılmak üzere, meslek disiplinini ve ahlâkını korumak, ülkenin kalkınması, ekonominin gelişmesi için gerekli çalışmalarını yapmak ve bu Kanunda belirtilen hizmetleri yerine getirmek amacıyla kurulan, tüzel kişiliğe sahip, kamu kurumu niteliğinde meslek üst kuruluşudur.

TOBB, özel sektörün Türkiye’de mesleki üst kuruluşu ve yasal temsilcisidir. TOBB 81 il 160 ilçeye yayılmış 365 oda ve borsanın (Ticaret Odaları, Sanayi Odaları, Ticaret ve Sanayi Odaları, Deniz Ticaret Odası ve Ticaret Borsası) üst kuruluşudur.

Birliğin görevleri

a) Odaları ve borsaları güçlendirecek ve aralarında işbirliği ile uyumlu çalışma, gelişme imkânları sağlayacak karar ve tedbirleri almak ve gerekli teşkilâtı kurmak; Türkiye sektör meclisi adı altında istişarî nitelikte üst kurullar oluşturmak; oda ve borsaların kanunî amaç ve görevlerini yerine getirmelerini sağlamak üzere, fikrî yardımda bulunmak; gerektiğinde oda ve borsaların çalışma ve işlemlerinin mevzuat esasları içinde yürütülmesini sağlamak amacıyla ilgili oda veya borsanın talebi üzerine gerekli incelemeleri yapmak ve önerilerde bulunmak.

b) Oda ve borsa faaliyetlerinin ve sunulan hizmetlerin standardizasyonunu, muhasebe kayıtlarının ortak usullerde tutulmasını ve üyelere ilişkin bilgilerin Birlik merkezinde toplanmasını sağlamaya yönelik olarak gerekli elektronik alt yapıyı kurdurmak ve ticarî sırların korunmasını gözeterek işletimini sağlamak; oda ve borsalardan üyelik kayıtları ile aidatlara ilişkin bilgi ve belge talep etmek, bu taleplerin yerine getirilmesini sağlamak ve gerekli denetimleri yapmak.

c) Bu Kanunda Birlikçe çıkarılacağı belirtilen yönetmelikleri düzenlemek, oda ve borsaların iç yönergelerini onaylamak.

d) Ülkenin iktisadî durumu hakkında raporlar hazırlamak, oda ve borsalarca bu konuda hazırlanan raporları incelemek ve değerlendirmek, Ekonomik ve Sosyal Konseyde ve benzeri kurum, kurul, komisyon ve kuruluşlarda ticaret ve sanayi kesimini temsil etmek.

e) Yabancı ülkelerdeki oda, borsa ve benzeri ilgili organizasyonlar tarafından düzenlenen raporları incelemek ve ülkemizi ilgilendiren kısımları derleyip yayınlamak; gelişen dünya koşullarında ulusal ticaret, sanayi ve hizmet

sektörlerinin gelişmesine yönelik çalışmalar yapmak; Avrupa Birliği ve uluslararası kuruluşlarla olan ilişkilerde bu sektörlerin haklarını gözetmek; Avrupa Birliği mevzuatı konusunda çalışmalar yapmak, oda ve borsaları bu konularda bilgilendirmek.

f) Milletlerarası Ticaret Odası Türkiye Milli Komitesini kurmak ve faaliyetlerini yürütmek.

g) Ulusal ve uluslararası toplantı ve kongreler düzenlemek, bunlara katılmak; oda ve borsalara yurt içi fuarlar konusunda yapılan ve Birliğe intikal ettirilen müracaatları inceleyip karara bağlamak; fuar şirketlerine yurt içi fuar düzenleme yetki belgesi vermek; yabancı ülkeler ticaret ve sanayi odalarının vekillik, mümessillik ve muhabirliğini kabul ve ifa etmek; Birliğin faaliyet alanı ile ilgili ulusal ve uluslararası kuruluşlara üye olmak veya bu tür kuruluşlar, iş konseyleri, ekonomik işbirliği komiteleri kurmak, uluslararası toplantılara katılmak; yurt içinde ve yurt dışında ticaret merkezleri kurmak ve kurulmuş olanlara katılmak; ekonomik ve sosyal sorunlarla ilgili etkinliklere katılmak; gerektiğinde bu tür faaliyetleri teşvik etmek, maddî destekte bulunmak; yabancı ülke oda ve birlikleri ile işbirliği komiteleri kurmak, bunlarla kapsamlı ve etkin işbirliği yapmak.

h) Ülkemizdeki ve yabancı ülkelerdeki Türk veya Türk-yabancı ticaret, sanayi ve deniz ticaret odalarına gerektiğinde yardımlar yapmak; gerektiğinde Bakanlığın izni ile yurt içinde ve yurt dışında temsilcilikler ve irtibat büroları kurmak.

ı) Tüketicinin korunması ve sağlıklı bir rekabet ortamının oluşturulması için gerekli önlemleri almak, mevzuat uyarınca Bakanlık ve bakanlıklar tarafından bu ve benzeri konularda verilecek diğer görevleri yapmak ve gerekli teşkilâtı kurmak.

j) Talepleri halinde oda ve borsaların üyeleri arasındaki ihtilafları hakem olarak çözmek üzere yüksek tahkim heyeti kurmak.

k) Özel sektörün ekonomik politikalarını belirlemek; dünya ekonomisi ile entegrasyonu teminen gerekli dış ekonomik ilişkilerin tesisinde ilgili kamu kurum ve kuruluşlarına gerekli hallerde görüş vermek ve bu ilişkilerin yürütülmesinde yardımcı olmak.

l) Sermaye piyasası, yatırımların teşviki ve yönlendirilmesi, ithalat -ihracat rejimi kararları, ithalatta haksız rekabetin önlenmesi ve vergi ile ilgili konularda resmî mercilere görüş bildirmek, önerilerde bulunmak, gerektiğinde bu konularla ilgili toplantılara katılmak; küçük ve orta ölçekli işletmeleri pazarlama, finansman, araştırma-geliştirme çalışmalarında teşvik etmek.

m) Bakanlığın gözetimi ve denetiminde Türk Ticaret Kanununun 37 nci maddesinde belirtilen Türkiye Ticaret Sicili Gazetesini çıkarmak.

n) Yeni oda ve borsa kurulması, mevcut oda ve borsaların çalışma alanlarının genişletilmesi ya da daraltılması, mevcut oda ve borsaların dağılması ile kayıt ücretleri, aidatlar ve alınacak ücretlere ilişkin konularda bu Kanunla verilen görevleri yapmak.

o) Belirli madde bazında büyük miktarda işlem hacmine sahip ve salon satış usulüyle çalışan borsaların teknik olarak güçlendirilmeleri ile yurt içi ve yurt dışı borsalar arasındaki iletişimi sağlamak üzere, gelişen teknolojinin sunduğu imkânlardan da yararlanarak, çalışmalar yapmak ve gerekli tedbirleri almak.

p) İthal malların fiyatları ile ilgili uyuşmazlık halinde, talep eden kuruluşa konuya ilişkin teknik bilgi sağlamak.

r) Odalarca düzenlenecek kapasite raporları ve benzeri belgeleri incelemek ve onaylamak.

s) İlgili mevzuat uyarınca, organize sanayi bölgeleri, endüstri bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri, teknoloji merkezleri, teknopark kurulmasına yardımcı olmak, kurulmuş veya kurulacak olanlara katılmak.

t) Yurt içinde ve uluslararası ticarî anlaşmazlıklarda görev alacak tahkim kurumlarını ve uygulanacak tahkim şartlarını oluşturmak, tahkim konusunda odalarca yapılacak çalışmaları desteklemek.

u) Ticaret ve sanayi kesimi ve faaliyetleri konusundaki bürokratik engellerin kaldırılması, özelleştirmenin hızlandırılması, yatırım teşviklerinde yatırım konusu ve yerinin belirlenmesi, ülkenin sanayi, ticaret, tarım, turizm ve hizmet sektörlerinin envanterinin çıkarılması konularında çalışmalar yapmak; ticaret ve sanayinin bünyesi ile işletme büyüklükleri, işçi sayıları konularında istatistiki bilgiler derlemek ve yayınlamak; elektronik ticareti geliştirmeye yönelik çalışmalar yapmak, gerekli araştırma birimlerini kurmak, sayısal sertifika verilmesi ve internet alan adı tahsisi konusunda önerilerde bulunmak.

v) Bakanlık tarafından mevzuat çerçevesinde verilecek görevleri yapmak, ülke ekonomisinin geliştirilmesi ve yönlendirilmesi amacıyla resmî mercilere görüş bildirmek ve öneride bulunmak.

y) Uluslararası anlaşmalar gereği, elektronik ortam dahil TIR ve ATA karneleri, menşe şahadetnameleri, dolaşım belge ve sertifikalarının basımı, dağıtımı ve uygulamalarına ilişkin hizmetler ile EAN -UCC çizgi kod sistemine ilişkin çalışmaları yürütmek.

z) Sanayinin ihtiyaç duyduğu nitelikli iş gücünün yetişmesini sağlamak amacıyla üniversiteler, yüksekokullar, meslekî ve teknik eğitim kurumları kurmak, kurulmuş bulunanlara iştirak etmek, işbirliği yapmak; ilgili kuruluşlarla işbirliği halinde görev tanımları yapmak, bu görev tanımlarına uygun öğretim programları hazırlanması ve uygulanmasını teşvik etmek; odalarca sürdürülen çıraklık ve meslekî eğitim hizmetlerinin uyumlu yürütülmesini teminen uygulamalara rehberlik etmek; oda ve borsaların yönetici ve personeline yönelik hizmet içi eğitim programları hazırlamak, uygulamak, bu amaçlarla gerektiğinde bir meslekî eğitim merkezi kurulmasını sağlamak.

Birlik, bu Kanunda belirtilen kuruluş amaçları ve görev alanı çerçevesinde kendisine tevdi halinde, mevzuatla bakanlıklara veya kamu kurum ve kuruluşlarına verilen görevleri de yerine getirir.

Organları

TOBB'un organları Genel Kurul, Oda ve Borsa Konseyleri, Yönetim Kurulu ve Yüksek Disiplin Kuruludur. Genel Kurul delegeleri, oda ve borsaların meclis üyeleri tarafından demokratik süreçle 4 yıllığına görev yapmak üzere seçilir. Genel Kurul tarafından; 5 oda ve borsa konseyi ile Birlik Başkanı ve Yönetim Kurulu seçilir. Yönetim Kurulu, her bir oda nevi ile borsaları temsilen 5 başkan yardımcısı seçer.

2.3. Mühendis ve mimarlık mesleklerinde örgütlenme

Bugün mühendis ve mimarlık mesleklerinde örgütlenme yaparak oda kuran meslek üyelerinin bir araya geldikleri üst birlik Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) olmaktadır.

Aşağıdaki bilgiler kuruluşun <https://www.tmmob.org.tr/sayfa/tmmob-hakkinda> adlı sitesinden alınmış ve özetlenerek verilmiştir.

TMMOB'nin Kuruluşuna Kadar Örgütlenmeler

Avrupa'da ve ABD'de 19. yüzyılın ortalarında başlayan mühendis ve mimar örgütlenmesi, ülkemizde 2. Meşrutiyetle birlikte başlamıştır.

1908'de İstanbul'da çok sayıda sivil örgütün kurulduğu bilinmektedir. Bunlardan birisi de Osmanlı Mühendis ve Mimar Cemiyetidir. Cemiyet 1912 yılında etkinliklerini askıya almış ve 1919'da yeniden çalışmalarına başlamış ve varlığını 1922 yılına kadar sürdürmüştür.

Cumhuriyetten sonra ilk örgütlenmeler Mayıs 1926 yılında kurulan ve merkezleri Ankara'da bulunan Türk Mühendisler Birliği ve Türk Yüksek Mühendisler Birliği adı altında gerçekleşmiştir.

Birliklerin amaçları arasında "memleketin ilerlemesine ve milli iktisadın inkişafına ve kuvvetlenmesine hizmet emeli ile mesleğin yükselmesine çalışmak", "meslek haklarını ve azanın ihtiyaç ve menfaatlerini temin ve himayeye, mühendisler arasında tanışma ve tesanütün artmasına hizmet etmek", "başka memleketlerden mühendis getirilmesine ihtiyaç kalmayacak derecede meslektaşların yetiştirilmesi için gençliğin mesleğe karşı rağbetini artırmaya; sermaye getirme mecburiyeti olmadıkça, memleketimizde yapılarak inşaatın Türk Mühendis Mütcahhitlerine yaptırılmasını ve memlekette yerli ve ecnebi müesseselerde Türk Mühendislerinin çalıştırılmasını temine çalışmak" yer almaktadır.

Bu örgütü şubat 1927 tarihinde kurulan Türk Yüksek Mimarlar Birliği izlemiştir. Birliğin amacı "Türk Yüksek Mimarları arasında fikri ve mesleki dayanışmayı temine, memleket içinde ve dışında Türk mimarisini ve mimarlığını tanıtmaya, Türk mimarlık sanatının ve inşaat bilgisinin beynelmilel terakkilere göre inkişafına ve Türk yüksek mimarlarının mesleki, iktisadi ve hukuki menfaatlerini korumak" olarak belirtilmektedir.

Daha sonraları bu örgütlere çeşitli tarihlerde uzmanlık dallarında örgütler eklenmiştir. Bu örgütler arasında, kurulduktan sonra başka örgütlerle birleşenler de bulunmaktadır.

Bu örgütlerin tam bir listesi henüz çıkarılamamıştır. Bilinen örgütler şunlardır: Türk Mühendisler Birliği, Türk Yüksek Mühendisler Birliği, Türk Gemi Mühendisleri Cemiyeti, Türk Maden Mühendisleri Birliği, Türk Yüksek Maden Mühendisleri Birliği, Karabük Ağır Sanayi Mühendisleri Derneği, Türkiye Jeoloji Kurumu, Türkiye Harita ve Kadastrocular Cemiyeti, Türk Yüksek Mimarlar Birliği, Orman Mühendisleri Cemiyeti, Türk Yüksek Ziraat Mühendisleri Birliği.

Bu gelişmeler arasında yer alan 1958 ılında 3458 Sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanun EK-2 verilmiştir.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Dönemi

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) 7303 sayılı Yasa, 66 ve 85 sayılı Kanun Hükmünde Kararnemelerle değişik 6235 sayılı Yasayla 1954 yılında kurulmuştur. TMMOB tüzel kişiliğe sahip, Anayasanın 135. Maddesinde belirtilen kamu kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşudur. Kuruluşunda 10 Odası ve yaklaşık olarak 8.000 üyesi bulunan TMMOB'nin, 2016 Aralık itibari ile oda sayısı 24, üye sayısı ise 510.559'dur.

TMMOB çalışmalarını 24 Oda, bu Odalara bağlı 213 şube ve 50 İl/İlçe Koordinasyon Kurulu ile sürdürmektedir. TMMOB'ye bağlı odalara 91 kadar mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı disiplininden mezun olan mühendis, mimar ve şehir plancıları üyedir.

TMMOB Yasası'nda Birliğin amaçları

- Günün gerek ve koşullarına ve mevcut olanaklara göre, yasa ve tüzük hükümleri içinde kalmak üzere, mühendis ve mimarları meslek kollarına ayırmak, meslek ve çalışma konuları aynı ya da birbirine yakın bulunan mühendis ve mimarlık grubu için Odalar kurmak.
- Mühendislik ve mimarlık mesleği mensuplarının ortak gereksinmelerini karşılamak, mesleki etkinlikleri kolaylaştırmak, mesleğin genel yararlarına uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleriyle ve halkla olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hakim kılmak üzere, meslek disiplinini ve ahlakını korumak; kamunun ve ülkenin çıkarlarının korunmasında, yurdun doğal kaynaklarının bulunmasında, korunmasında ve işletilmesinde, çevre ve tarihi değerlerin ve kültürel mirasın korunmasında, tarımsal ve sınai üretimin artırılmasında, ülkenin sanatsal ve teknik kalkınmasında gerekli gördüğü tüm girişim ve etkinliklerde bulunmak.
- Meslek ve çıkarları ile ilgili işlerde, resmi makamlar ve öteki kuruluşlar ile işbirliği yaparak gerekli yardımlarda ve önerilerde bulunmak, meslekle ilgili bütün mevzuatı, normları, bilimsel şartnameler, tip sözleşmeler ve bunlar gibi bütün bilimsel evrakı incelemek ve bunların değiştirilmesi, geliştirilmesi, ya da yeniden konulması yolunda önerilerde bulunmak.

TMMOB, Odalarının kendi eşdeğeri kuruluşlarla kurdukları ilişkilerine paralel olarak Dünya Mühendislik Birlikleri Federasyonu'nun (WFEO) üyesidir.

TMMOB, mesleki, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda ülkemizdeki mühendisleri ve mimarları temsil etmek, onların hak ve çıkarlarını halkımızın çıkarları temelinde korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak ve mesleki birikimlerini toplum yararına kullanmalarının zeminini yaratmak; bu amaçla mesleki alanlarıyla ilgili gelişmelerin ve politikaların sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel boyutlarını derinlemesine kavramak, yorumlamak ve toplumu bilgilendirmek; bu politikaların toplum yararına düzenlenmesi için öneriler geliştirmek ve bunların yaşama geçirilmesi için mücadele etmek ve bunların gereği olarak en genel anlamda bağımsız ve demokratik bir Türkiye'nin yaratılması yönündeki çalışmalarını bütünsel bir anlayışla ve etkinleştirerek sürdürmek kararlılığındadır.

TMMOB'nin ve Odaların Kuruluşları

6235 sayılı TMMOB Yasasının kabulünden sonra, 1. Genel Kurul 18-22 Ekim 1954 tarihleri arasında yapılmıştır. Bu Genel Kurul, yukarıda belirtilen örgütlerden bazılarının delegelerinden oluşmuş, TMMOB Tüzüğü kabul edilmiş ve Elektrik M.O., Gemi M.O., Harita ve Kadastro M.O., İnşaat M.O., Kimya M.O., Maden M.O., Makine M.O., Mimarlar O., Orman M.O., Ziraat M.O. kurulması kararlaştırılmıştır. Daha sonra; Gemi Makinaları İşletme M.O. 1960, Şehir Plancıları O. 1968, Fizik M.O. 1970, Metalurji M.O. 1970, Meteoroloji M.O. 1970, Petrol M.O. 1970, Jeoloji M.O. 1974, İç Mimarlar O. 1976, Jeofizik M.O. 1986, Çevre M.O. 1992, Tekstil M.O. 1992, Peyzaj Mimarları O. 1994, Gıda M.O. 1996, Bilgisayar M.O. 2012.

TMMOB'nin temel ilkeleri ve çalışma anlayışı

Temel İlkeler

TMMOB ve bağlı Odaları;

- Mesleki demokratik kitle örgütüdür.

- Demokrat ve yurtsever karakterdedir.
- Emekten ve halktan yanadır.
- Anti-emperyalisttir, Yeni Dünya Düzeni teorilerinin, ırkçılığın ve gericiğin karşısındadır.
- Siyasetin dar anlamını aşar, yaşamın her olayını siyasetle ilişkili görür.
- Barıştan yanadır.
- İnsan hakları ihlallerine karşıdır, insanlık onurunun korunmasından yanadır.
- Örgütsel bağımsızlığını her koşulda korur, gücünü sadece üyesinden ve bilimsel çalışmalardan alır.
- Meslek ve meslektaş sorunlarının, ülkenin ve halkın sorunlarından ayrılamayacağını kabul eder.
- Politikanın oluşturulmasında ve uygulanmasında demokratik merkezîyetçi yöntemleri uygular.
- Karar alma süreçlerinde demokratik ve katılımcıdır.
- Bağlı Odaları ile birlikte mühendis, mimar ve şehir plancılarının meslek alanlarını düzenler, üyesinin ve halkın çıkarlarını korur.
- Sanayileşme ve demokratikleşme alanlarında durum tespitleri yapar, politikalar ve çözüm önerileri üretir. Ülkenin demokratikleşmesi için çaba sarf eder.
- Kamuoyu oluşturmaya yönelik çalışmalar içinde tartışmasız yer alır.
- Demokratik Kitle Örgütleri ve sivil toplum örgütleri ile ilkeli ve demokratik işbirliği içerisindedir.

Çalışma Anlayışı

TMMOB ve bağlı Odaları;

- Toplumdan soyutlanmış seçkin mühendis ve mimarların örgütü değil, aksine toplumun içinde yer alan, onun bir parçası olarak toplumla etkileşim içinde bulunan,
- Temsili demokrasi alanının daraltılması ve biçimsel uygulamalar yerine, birlikte düşünme , birlikte üretme ve birlikte yönetme mekanizmalarını güçlendirici çabalara yönelen,

- Rant gruplarının otoriter, sınınamayan, hesap vermeyen yönetimlerin aksine, örgüt içi demokrasisi güçlendirilmiş, seçim dışında da katılım mekanizmalarını yaşama geçiren,
- Profesyonellerin ve uzmanların örgütü anlayışını reddeden; aksine kitle örgütü niteliği ile organlarına dayalı çalışmayı yürüten,
- Siyaset dışı kalma anlayışlarının tam tersine; her koşulda ve her zaman siyaset yapan, siyasetin dar tanımını aşan anlayışları yapıya egemen kılan,
- Üye ile ilişkilerini, devlet ve egemen kesimlerle olan ilişkilerinin önüne koyan, resmi otorite ile her türlü diyaloga ve işbirliğine açık ama işbirlikçi yaklaşımların dışında kalan,
- Örgüt işlevinin deforme edilmesi anlamındaki hizmet üretimini reddeden, aksine üyelerinin hizmetlerinin niteliğini yükseltecek düzenlemeler yapan, norm ve standartları oluşturan ve bunların gelişimine hizmet edecek şekilde denetleyen,
- Egemen kesim ve egemen kesim söylemleri ile ters düşmeme anlayışlarını reddeden; aksine, üyesinin söz ve kararlarda yetki sahibi olmasını sağlayan,
- Kamu hiyerarşisi içinde yer edinme ve örgüt etkinliklerini buna bağlama anlayışlarının yerine, örgütün kamuoyu önünde saygın yerini korumayı ve geliştirmeyi hedefleyen, örgüt etkinliklerini kendi iç dinamikleri ve kendi kararları ile belirleyen,
- Meslek örgütü kavramını, demokratik kitle örgütü özelliğinin önüne çıkartarak, meslekçi eğilimleri güçlendiren anlayışların aksine, mesleki-demokratik kitle örgütü anlayışlarını yaşama geçiren,
- Her türlü yapılanma ve örgütlerle olan ilişkisinde, anlamsız hiyerarşik eşitlik anlayışları yerine, ilişkilerinde bu yapıların toplum içindeki işlevselliklerini ölçü olarak alan,
- Hiçbir üyesinin sorununu dışlamayan, ancak üyesinin büyük çoğunluğunu oluşturan ücretli çalışan mühendis ve mimarların konumları gereği, ücretli çalışan kesimlerle ve onların örgütleri ile ilişkilerini güçlü hale getiren,
- Örgütün uluslararası ilişkilerini güçlendiren,

- Dünyayı, ülkeyi ve yaşamı tanıyan, anlayan ve ona göre politikalar üreterek yaşama geçiren, bir çalışma anlayışı içerisindedir.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu EK-3'de verilmiştir.

2.4. Ormancılıkta mühendis örgütlenmesi: Orman Mühendisleri Odası (OMO)

Ormancılıkta mühendis örgütlenmesi: karşılığı Orman Mühendisleri Odası (OMO) olmaktadır. Aşağıdaki bilgiler kuruluşun http://ormuh.org.tr/orman_muhendisleri_odasi_tarihcesi_1.detay adlı sitesinden alınmış ve özetlenerek verilmiştir.

Orman Mühendisliği mesleği 150 yıllık bir geçmişe sahiptir. İlk orman mektebi 1857 yılında Fransız ormancılar desteğinde kurulmuştur. Tanzimat döneminin birkaç mühendislik okulu yanında Halkalı Ziraat Mektebi ile Orman Mektebi de yer almaktadır. Bu iki yüksekokul bir dönem için birleştirilmiş, 1911 yılında Orman Mektebi Alisi'ne dönüşen Orman Mektebi 1933 yılında kurulan Yüksek Ziraat Enstitüsü'ne fakülte statüsü ile bağlanmış ve Enstitünün 1948 yılında kapatılması ile İstanbul Üniversitesi içinde Orman Fakültesi olarak yerini almıştır. Daha sonra Karadeniz Teknik Üniversitesi bünyesinde ikinci bir fakülte açılmış, bunu diğerleri izlemiştir. Günümüzde 12 Orman Fakültesi mevcuttur ve bunlar her yıl mezun vermektedir.

Yukarıda açıklanan gelişmelerin yanında, zaman içerisinde Orman Mühendislerinin görevleri de artmış ve sorumluluk alanları genişlemiştir. Bugün için orman rejimi içindeki alanlar ülke yüzeyinin %27'sini kaplamaktadır. 6831 Sayılı Orman Kanunu, 2924 Sayılı Orman Köylerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi Hakkında Kanun, 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu, 4122 sayılı Milli Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Seferberlik Kanunu, 4342 sayılı Mera Kanunu ve 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanunu'nun orman idaresine ve ağırlıklı olarak orman mühendislerine yüklediği görev ve sorumluluklar düşünüldüğünde; hem ormancılık mesleğinin içinde kalan yetki ve sorumlulukların çok büyük bir çeşitlenme gösterdiği, hem de Orman

Mühendislerinin görev alanının hemen hemen Ülkemizin tamamını kapsadığı görülmektedir. Türkiye'nin taraf olduğu, çevrenin ve doğal kaynakların, özellikle flora ve faunanın korunmasına ve ticaretine ilişkin uluslararası sözleşmeler de Orman Mühendislerinin görevlerini çoğaltmakta ve sorumluluk alanlarını genişletmektedir.

Orman Mühendisleri Odası, 7300 sayılı yasa ile değişik, 6235 sayılı yasa, 66 ve 85 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile kurulan Türk Mimar Mühendis Odaları Birliği'ne bağlı tüzel kişiliğe sahip bir kuruluştur.

Oda Kuruluş Amaçları

- Ülke ekonomisi için çok önemli bir yeri olan ormanların korunması, geliştirilmesi, genişletilmesi ve işletilmesi konularında her türlü bilimsel ve teknik çalışmalarda bulunarak kamu kurumları, sivil toplum örgütleri ve orman fakülteleri ile ortaklaşa çalışmalar yapmak ve bunlara yardım ve önerilerde bulunmak,
- Ormancılık mesleğinin gelişmesine katkı sağlamak için meslek hizmetleri alanında araştırma yapmak, teknik ve bilimsel incelemelerde bulunmak, elde edilen sonuçları ülke kamuoyuna ve üyelerinin yararlarına sunmak,
- Ormancılığın gelişmesi ve tanıtılması ile ilgili olarak teknik kongre, sempozyum, seminer, konferans, eğitim çalışması ve sergi düzenlemek, diğer kuruluşların bu amaçla yaptıkları çalışmalara katkıda bulunmak,
- Üyelerin; mesleki çalışmalarını ile ilgili bilgileri derleyerek değerlendirmek, mesleki çalışmalar sırasında uyulması gereken kuralları belirlemek ve bu kurallara uyulmasına ilişkin mesleki denetim yapmak,
- Her türlü mesleki ve bilimsel yayın yapmak.

Orman Mühendisleri Odası (OMO) ilgili yasal düzenlemeler EK-4 ve 5'de verilmiştir.

2.5. Ormanlık ile ilgili örgütler

Bu konuda sayılabilecek başlıca örgütler;

- a. Türkiye Ormanlılar Derneği,
- b. Yeşil Türkiye Ormanlılar Derneği,
- c. Türkiye Tabiatını Koruma Derneği,
- d. Türkiye Çevre Koruma ve Yeşillendirme Derneği,
- e. Doğal Hayatı Koruma Derneği,
- f. Türkiye Çevre Sorunları Vakfı,
- g. Türkiye Doğayı Koruma Vakfı,
- h. Türkiye Erozyonla Mücadele, Ağaçlandırma ve Doğal Varlıkları Koruma Vakfı (TEMA)
- i. Ticaret ve Sanayi Odaları,
- j. Ziraat Odaları,

olarak sıralanabilir.

3. KAYNAK ÖZETLERİ

Bilindiği gibi meslekler, toplum düzeyindeki işbirliği ve iş bölümü kavramlarından doğar. Ancak, bir meslek yaşamları boyunca onu kendine uğraş alanı olarak seçmiş mensuplarının beyinlerinde ve gönüllerinde filizlenir, serpilir ve giderek olgunlaşır. Bu yüzden, meslek bilinci ve meslek sevgisi de en az o mesleğe ilişkin ödevler, dağarcıktaki bilgi ve beceriler kadar önemlidir (Koelbel ve vd., 1991).

Mesleki bilinç kimi zaman mesleki bağlılıkla da bağdaştırılmaktadır. Mesleki bağlılık, uzmanlık kazanmaya bağlı bireyin yaşamında mesleğine verdiği önem derecesidir. Diğer bir deyişle mesleğe bağlılık, bireyin belirli bir alanda beceri ve uzmanlık kazanmak üzere yaptığı çalışmalarının sonucunda mesleğini yaşamında ne derece merkezi bir yerde değerlendirdiğidir (Baysal ve Paksoy, 1999).

Mesleki bağlılık, tutumsal ve davranışsal olmak üzere iki yaklaşım içerisinde ele alınmaktadır. Davranışsal perspektife göre mesleki bağlılık, mesleki birliklere katılım şeklinde görülürken, tutumsal perspektife göre mesleki bağlılık, bireyin yeni fikirler üretmesiyle ilgilidir (Çelik, 2007).

Meyer ve arkadaşları örgüte duygusal bağlılığın daha fazla iş arkadaşlarına yardımla ve gönüllü davranış göstermeyle ilişkili olduğunu saptamışlardır. Ayrıca mesleğe normatif bağlılığın daha fazla mesleki faaliyete ve birliklere katılmayla ilişkili olduğunu tespit etmişlerdir. Bu sonuç, mesleğe normatif bağlılığın, bireyin mesleğine karşı sorumluluk duyması ile ilgili bir davranış olduğunu ve bu sorumluluğun ise, meslek üyelerinin kendilerini geliştirme yönünde faaliyette bulunmalarına yol açacağını göstermektedir. Yapılan bazı araştırmalar da profesyonel kimlikleri göreceli olarak daha az olan bireylerin işinden memnun olmama ya da işinden ayrılmayı düşünme olasılıklarının daha yüksek olduğunu göstermektedir (Meyer ve vd., 2000).

Bir mesleğin güç odağı haline gelebilmesi için; aynı düşünce ve inançları taşıyan belirli sayıda insanın bir araya gelerek bir örgüt yapısı oluşturması, oluşturulan bu örgütün aşağıdan yukarı dikey hareketliliğinin bulunması, mesajlarını üyelerine ileten ve geri bildirimlerini alabilen, irdeleyen, örgütün isteklerini gerekli otoritelere ulaştıran bir yapısının olması gerekmektedir (Gözüm ve Ark, 2000).

Arı; sosyal bilimlerde uygulanan gözlem ve araştırma metotları arasında yer alan anket çalışmalarının olaylar arasında ilişki kuran, araştırmacının planladığı yönde problemini belirleyen ve ele aldığı değişkenlere göre veri toplanmasını sağlayan bir yöntem olduğunu belirtmektedir. Ankette olayların çeşitli yönleri incelenerek durum tespitine gidildiğini, ilişkiler kurulduğunu ve ağırlıklı olarak eğilimler üzerinde durulduğunu açıklamaktadır. Anket çalışmalarıyla elde edilen sonuçların, gözlem metotlarından elde edilen bulgularla desteklenmesini önermektedir (Arı, 1971).

Geray ve Acun; ülkelerin gelişme süreçleri içerisinde kırsal yörelerden kentlere göç akımları olduğundan ve köylerde yaşamını sürdüren insanlar ile kente göç etmiş insanların özelliklerini saptamanın ilgi çekici sonuçlar vereceğinden hareketle, orman köylülerinin kentleşmesi ve orman köy ilişkilerini inceleyen bir araştırma üzerinde çalışmışlardır. Bu araştırma, köyde ve kentte bulunan iki ortalama insan fotoğrafını çekmek, farklılıklarını bulmak gerekçesiyle yapılmıştır. Araştırmada kentleşme bir süreç olarak kabul edilmiş, bu sürecin başlangıcında ve kentteki bir yerinde, iki ayrı görüş elde etmek istenmiştir. Bu görüşleriyle ortaya çıkan sorunların, konuları ve sayıları bulunmaya çalışılmıştır. Bu amaçla uygulanmak üzere, bir anket formu hazırlanmıştır. Anket formu 114 konuda bilgi almak için düzenlenmiştir. Bilgileri yeterince biçimsel ve aynı zaman da tam alabilmek üzere, sorulara ilişkin 600'e yakın seçenek deneklere sunulmuştur. Araştırma; Safranbolu İlçesi 'nde bulunan ve ad çekme suretiyle seçilen 10 köy ve Safranbolu 'dan İstanbul 'a göç etmiş kişiler arasında uygulanmıştır. Bu bağlamda İstanbul'da 68, Safranbolu Köylerinde de 100 denekle çalışılmıştır. Anket çalışmaları bitirildikten sonra, köylerde ve kentte uygulanan anket formlarının ayrı ayrı dökümleri yapılmış,

elde edilen bulgular karşılaştırılarak araştırma sonuçlarına ulaşılmıştır (Geray ve Acun, 1980).

Ülkemizde yonga levha endüstrisi 1957 yılında, İstanbul'da, "Sunta Tahta Sanayi" adıyla faaliyetine başlamıştır. Gelişen teknoloji ve ekonomi ile birlikte, yonga levha endüstrisi işletmelerinin yenileri kurulmuştur. Sektör içindeki sayıları artan işletmeler arasında, rekabetçi bir ortam oluşmuştur. Bu ortam içinde bazı işletmeler başarılı olacaklar, diğerleri ise olamayacaktır. Tek başına başarı, göreceli bir kavramdır. Bu nedenle başarının gerçek değerlerle tanımlanması gereklidir. Yonga levha endüstrisi işletmelerinde ekonomik açıdan başarı düzeyinin belirlenmesi konusunu ele alan bu çalışma, Isparta İlinde faaliyet gösteren "Orman Mahsulleri Entegre Sanayi ve Ticaret AŞ (ORMA)" bünyesinde yürütülmüştür. Çalışmada, yonga levha endüstrisi işletmelerinde başarının çok boyutlu olarak tanımlanması, en önemli başarı değişkenlerinin belirlenmesi, başarının ölçülmesi ve değerlendirilmesi araştırılmıştır. Araştırmada yonga levha endüstrisi işletmelerinde ekonomik açıdan başarıyı etkileyebilecek 32 değişken belirlenmiştir. Uygulanan istatistiki analizler sonucunda en önemli başarı değişkenleri bulunmuştur. Bu sonuçlarla, yonga levha endüstrisi işletmelerinin ekonomik açıdan başarısının belirlenmesinde yardımcı olacak bir model geliştirilmiştir (Tola ve Tolunay, 2013).

Türkiye'de ormancılık eğitiminin tarihsel gelişimi, bugünkü durumu, önlisans düzeyinde eğitim ve öğretimin geliştirilmesi konusunda literatüre dayalı sezgisel bir analiz yapılmıştır. Buna göre; Çevre ve Orman Bakanlığının uygulayıcı teknik personel ihtiyacının günden güne arttığı ve bu ihtiyacın önlisans düzeyinde eğitim yapan programlar ile karşılanabileceği, ormancılık önlisans eğitim programlarında yer alan derslerin ve içeriklerinin Çevre ve Orman Bakanlığı ile ilgili orman endüstri kuruluşları ve özel sektör temsilcilerinin görüş ve önerileri dikkate alınarak yeniden gözden geçirilmesi gerektiği, orman fakülteleri arasında yeni programların açılması ve geliştirilmesine konusunda ortak bir politika oluşturulması gerektiği, bünyelerinde orman fakültesi bulunmayan üniversitelerde ormancılık

programlarının açılmaması gerektiği, ormancılık meslek yüksekokullarından mezun olanların mühendislerin yanında araziye ve iş ortamına yönelik uygulamaları yapan personel konumunda işlendirilmesi ve yönetici olarak istihdam edilmemeleri gerektiği sonucuna varılmıştır (Koç vd., 2017).

Ormancılık eğitim ve öğretiminin tarihsel gelişimi ve bugünkü durumu incelenmiş, üniversitelerde önlisans düzeyinde ara elaman ya da meslek elamanı olarak yetiştirilen ve ormancılıkta uygulayıcı teknik personel olarak istihdam edilmesi düşünülen personelin eğitim ve öğretimi irdelenmiştir. Çalışmada SDÜ Atabey Meslek Yüksekokulu İktisadi ve İdari Programlar Bölümü bünyesinde yer alan Orman İşletmeciliği Programı örnek vaka olarak incelenmiştir. Böylece ülkemiz ormancılığının gereksinimi olan teknik personelin niteliklerinin neler olması gerektiği, bu nitelikteki teknik personelin eğitim ve öğretiminin en iyi şekilde nasıl yapılabileceği ve bu personelin ormancılık örgütü içinde hangi konumda istihdam edilmesi gerektiği tartışılmıştır (Tolunay, 2001).

Bir çalışmada, bir bölüm meslek mensubunun ülkemizde yapılmakta olan Orman Mühendisliği eğitim ve öğretimi hakkındaki görüşleri ortaya konulmaya çalışılmıştır. Bu amaçla 281 denek üzerinde uygulanan bir anketin değerlendirilmesi yapılmıştır. Anketler deneklerin mezun olduğu fakülte, yaş ve deneyim, mezun oldukları fakültenin öğretim üyelerinin yeterliliği, eğitim programı süresinin, teorik eğitimin ve uygulamalı eğitimin yeterliliği, mesleğin saygınlığı ve meslekten duyulan memnuniyet açılarından değerlendirilmiş ve bazı öneriler geliştirilmiştir (Erdönmez vd., 2008).

SDÜ Orman Fakültesi Orman Mühendisliği 2, 3 ve 4. sınıf öğrencilerinin fakülte kültürünü algulamalarını belirlemek amacıyla bir çalışma yapılmıştır. Araştırmanın verileri 2005-2006 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde 126 öğrenci üzerinde uygulanan anket yöntemi ile toplanmıştır. Araştırmada öğrenci algulamalarını ölçmek için 5'li likert ölçeğine göre 35 ifadeyi içeren bir anket formu kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS ve Excel programları yardımıyla değerlendirilmiştir. Anket formunda yer alan ifadeler fakülte yönetimi, öğretim

elemanları, öğrenciler ve fakültenin geneline ilişkin ifadeler şeklinde gruplandırılmış, bulgulara ulaşılmış ve fakülte kültürünün geliştirilmesine yönelik öneriler sıralanmıştır (Korkmaz vd., 2008).

Orman mühendislerinin 5531 sayılı yetki yasasında belirtilen faaliyetlerin yerine getirilmesinde önemli bir yeri bulunmaktadır. Bu araştırmada genç orman mühendislerinin mesleğe ilişkin sorun ve beklentilerinin ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Türkiye’de bulunan 9 Orman Fakültesinden mezun olmuş Orman Mühendisleri üzerinde yapılacak olan anket ile yeni mezun olmuş adayların ormancılık bürolarının istihdam yönünden fikirleri araştırılacaktır. Genç orman mühendislerini istihdam eden ormancılık büroları ve mütahit firmalar ile yapılan mülakatlarla desteklenecektir. Genç Orman Mühendislerinin özel sektör bağlamında ormancılık büroları hakkında düşüncelerinin yanında genç orman mühendislerinin ilgi durumunu tespit etmek için Orman Mühendisleri Odası ile yaptıkları yazışmalar, başvurular ve bilgi edinme durumu incelenmiştir (Oral vd., 2011):

Ülkemizdeki orman yangınları incelendiğinde 2000-2009 yılları arasındaki on yıllık dönemde yanan orman alanı miktarı 2.633 ha/yıl ile Antalya Orman Bölge Müdürlüğü ilk sırada yer almaktadır. Aynı süreçte meydana gelen 218 adet/yıl yangın sayısı ile de Antalya Orman Bölge Müdürlüğü ikinci sırada yer almaktadır. Orman yangınları ile ilgili olarak yangın sayısı ve alan verileri kadar yangın çıkmasına neden olan koşullarda önemlidir. Türkiye’de 2000-2009 yılları arasında meydana gelen yangınların %11’i doğal etkiler (yıldırım) kaynaklıdır. Bu süreçte meydana gelen yangınların %89’u ise, genel olarak sosyo-ekonomik nedenler olarak adlandırdığımız; kasıt, ihmal, dikkatsizlik, kaza ve nedeni bilinmeyen yangınlar olarak sınıflandırılmaktadır. Ülkemizde ortaya çıkan yangınların %90’nın insan kaynaklı olması orman yangınları ile sosyo-ekonomik ilişkilerin irdelenmesini zorunlu kılmaktadır. Ülkemizde yangın ve yanan alan sayıları bakımından önemli yeri olan Antalya Orman Bölge Müdürlüğü’ndeki bölgenin doğu kesitine yönelik Serik Orman İşletme Müdürlüğü ile batı kesitine yönelik olarak Finike Orman İşletme Müdürlüğü örneklenmiştir. Bu orman işletmelerine bağlı orman köylerine yönelik sosyo-

ekonomik değişkenlerle orman yangın sayıları arasındaki ilişkiler saptanmıştır. Bu çerçevede, saptanan 26 sosyo-ekonomik nitelikli değişkenlerle orman yangınları arasındaki ilişkiler; faktör analizi yoluyla ortaya konmuştur. Burada ortaya çıkan faktör grupları “sosyal-yanğın tehlike faktörleri” olarak adlandırılmıştır. Verilerin çoğul regresyon analizi ile ilişkilerin şekli ve yönü ortaya konulmuştur. Analiz sonucu oluşan fonksiyon “yanğın/sosyo-ekonomik nedenler ilişkisi” fonksiyonu olarak adlandırılmıştır. Bu fonksiyonda yer alan değişkenler ise “yanğının sosyo-ekonomik değişkenleri” olarak adlandırılmıştır. Orman yangın sayıları bakımından ilk ve son sıralarda yer alan Orman İşletme Müdürlüklerine yönelik değişkenlerle orman yangınları üzerinde etkili olan değişkenler bakımından her hangi bir farklılık ve/veya tutarlılık içerisinde olup olmaması da ayrıca değerlendirilmiştir (Çoşkun vd., 2012).

İnsanoğlu yaşamını sürdürebilmesi için çevresini ve doğayı tanımak ve araştırmak zorundadır. İnsan olarak doğadan öğrendiklerimiz bilgiler yaşamsal deneyimlerimizdir. Bu öğrenimler ve deneyimler geleceğe aktarılacak ve insan yaşamı devam ettiği sürece yeni yaşamsal öğrenimler ve deneyimlerin elde edilmesine öncülük edecektir. Her kuşağın ortaya çıkardığı yaşamsal deneyimler akan zamanla birikerek, doğa ve evrenin bilinmezliklerine karşı insanoğlunun ulaştığı aşamayı gösterecektir. İnsanoğlu, orman kaynaklarının bilinmeyenlerini merak etmiş ve orman ekosistemlerinin yaşamsal ilişkilerini araştırmıştır. Böylece, toplumun gereksinimi olan mal ve hizmetlerin orman kaynaklarından karşılanmasında bilimsel ve teknik ormancılığın temelleri atılmıştır. Ülkemizde, orman kaynaklarının bilimsel ve teknik esaslar çerçevesinde işletilmesi ve yönetilmesine yönelik araştırmalar, konu bazında çalışan 3 ve bölgesel olarak çalışan 9 araştırma enstitüsü tarafından yapılmaktadır. Bu araştırma kurumlarının bünyesinde yetişen, deneyim kazanan ve uzmanlaşan kişiler, yaptıkları araştırmalar ile ülke ormancılığına hizmet ederlerken, gerek yurt içi ve gerekse yurt dışında ormancılıkla ilgili eğitim ve öğretim birimlerinin kuruluşlarına destek vermişler, eğitim ve öğretim faaliyetlerinde görev almışlardır. Bu durum ülkemizdeki orman araştırma birimlerinin, ulusal ve uluslararası ölçekte çok yönlü nitelikleri olan

ve entelektüel bakış açısına sahip insani değerler yetiştirdiğini göstermektedir (Tolunay, 2012).

Ülkemizdeki uygulama örnekleri bağlamında koruma statülerindeki aksaklıklar ve bu bağlamda yerel halkın bu çalışmalara yönelik algı ve beklentileri ortaya koyulmuştur. Araştırmaya göre, doğal kaynakların çeşitli yasal statülerde, katı kurallarla korumaya alınması genellikle bu kaynağın kullanıcıları olan yerel halkın mağduriyetine neden olmaktadır. Kaynak kullanımına ilişkin getirilen yasak ve sınırlandırmalar nedeniyle oluşan çıkar kayıplarının alternatif geçim kaynaklarının sunularak giderilemediği durumlarda yerel halkta bu kaynağa ilişkin olumsuz algıların oluşması kaçınılmazdır. Buna bağlı olarak da yerel halk korunan kaynağa karşı düşmanca tavırlar geliştirebilmektedir. Bu durum, kaynak yönetimine yerel katılımın sağlanabilmesinin önünde önemli bir engeldir. Araştırma sonucunda Kovada Gölü Milli Parkı ile organik bağı olan yerel halkın % 75 'inin milli parka karşı olumsuz bir algıya sahip olduğu belirlenmiştir. Olumlu ve olumsuz olmak üzere iki farklı algı grubu arasında milli parka ilişkin bilgilenme düzeyi ve faydalanmaya ilişkin yaşadıkları çıkar kayıpları bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir (Alkan vd., 2009).

Isparta ili sınırları içerisindeki Kızıldağ Milli Parkı kapsamında yer alan köylerin sosyo-ekonomik yapısı belirlenmiştir. Alan çalışması 11 adet köyde gerçekleştirilmiştir. Bu köylerde 78 sorudan oluşan ve her köyde, köy hane sayısının %10'unu temel alan bir anket çalışması yürütülmüştür. Ayrıca her köy için birer adet de bilgi formu doldurulmuştur. Anılan çalışmalar sonucunda da her köy için köy monografileri oluşturulmuş ve köylerin sosyo-ekonomik yapıları ortaya konmuştur. Çalışma kapsamında ortaya koyulan bulgular ve geliştirilen öneriler köylerin kalkınma öncelikleri ve kalkınma modelleri, faydalanmaların düzenlenmesi, zonların belirlenmesi, vb. hususlarda kullanılabilir niteliktedir (Özden ve vd., 2001).

Ormancılıkta teknik yardımcı personel eğitimi ve istihdamı üzerine bir çalışma yürütülmüştür. Araştırma kapsamında Süleyman Demirel Üniversitesi'nde söz

konusu eğitimi veren programlarda okuyan 325 öğrenci ile anket yapılmıştır. Çalışma sonucunda birçok önemli bulgu ortaya koyulmuştur. Bunlardan bir kaç şu şekildedir: (a) hiç ormancılık eğitimi almamış kişilere de orman muhafaza memuru olarak atanma hakkı verilmesi doğru bir uygulama değildir. (b) Yeterli fiziki koşullara ve öğretim elamanına sahip olunmayan üniversitelerde ormancılığa yönelik ara teknik personel yetiştirme amacıyla açılan programlar hem eğitim kalitesini düşürmekte hem de var olan istihdam sorunlarını arttırmaktadır. (c) Bu programlara sınavsız geçiş hakkından yararlanarak gelen öğrencilerin başarı durumları diğerlerine nazaran daha düşüktür (Alkan , 2013).

5531 sayılı yasanın yürürlüğe girmesi ile birlikte ormancılık etkinliklerinin gerçekleştirilmesinde serbest ormancılık büroları da yetkilendirilmiştir. Serbest ormancılık bürolarının mevcut yapıları, ormancılık işlerinin yapılmasındaki rolleri Burdur, Antalya ve Denizli'de faaliyet gösteren büro örnekleriyle anlatılmaya çalışılmıştır. Çalışmada öğrencilerin görüşlerine ilişkin anket bulguları da verilmiştir (Korkmaz vd., 2011).

4. MATERYAL VE METOT

4.1. Materyal

Araştırmanın birincil verileri anket tekniğinden yararlanılarak elde edilmiştir. Anket örneği EK-6'da verilmiştir. İkincil veriler ise bu konuda yapılan çalışmalar, kitaplar taranarak elde edilmiştir. Çalışmanın evrenini orman mühendisleri ve ormancılık bilim alanında yer alan akademik personel oluşturmuştur. Anket formunda toplam 32 adet soru mevcut olup, ilk 7 soruda; demografik özellikleri ve mesleki örgüte üye olma durumları hakkında bilgi toplanmasına yönelik hazırlanmıştır. Geriye kalan 25 soruda ise mesleki örgütlere bakış açısının araştırıldığı soruları içermektedir. Anket sorularında 5'li likert ölçeği kullanılmıştır. Yanıt seçenekleri; "hiç katılmıyorum, katılmıyorum, fikrim yok, katılıyorum ve tamamen katılıyorum" şeklindedir. Elde edilen verilerin değerlendirilmesi için SPSS 20 istatistik paket programından yararlanılmış ve istatistiksel analizlerde 0,05 anlamlılık düzeyi ölçüt alınmıştır. Verilerin güvenilirliğinin hesaplanmasında Cronbach's Alpha katsayısı kullanılmıştır. Bağımsız değişkenleri açıklayan ifadelere uygulanan güvenilirlik analizi sonucunda, Cronbach's Alpha katsayısı, 0,804 bulunmuştur. Güvenilirlik katsayısının 0,80 ile 1,00 arasında olması ölçeğin yüksek güvenilir olduğunu göstermektedir (Akgül ve Çevik, 2005). Çizelge 4.1'de güvenilirlik analizi sonuçları gösterilmiştir.

Çizelge 4.1. Güvenilirlik Analizi Sonuçları

Cronbach's Alpha	Soru Sayısı
0,804	25

Anket uygulamasında örnek büyüklüğü (n):

$$n = [N * t^2 * p * q] / [d^2 * (N-1) + t^2 * p * q]$$

eşitliğinden hesaplanmıştır (Baş, 2005). Burada;

n= Örneklem alınacak sayı

N= Ana kütle büyüklüğü

t= Güven kat sayısı (%95'lik güven için bu katsayı 1,96 alınmaktadır)

p= Ölçmek istediğimiz özelliğin ana kütlede bulunma ihtimali
q= Ölçmek istenilen özelliğin ana kütlede bulunmama ihtimali
d= Kabul edilen örnekleme hatası (% 10) olmaktadır.

Formülde değerler yerine konulduğunda örnek büyüklüğü

$$n = N * 1.96^2 * 0,5 * 0,5 / [0,10^2 * (N-1) + 1.96^2 * 0,5 * 0,5] = 96$$

kişi olarak bulunmuştur. Çalışma kapsamında ise 250 kişiye anket uygulanmıştır.

4.2. Yöntem

Anket tekniği ile elde edilen verilerin değerlendirilmesinde (Parametrik veya Parametrik olmayan testler) kullanılacak testlerden hangisinin uygun olduğunu belirlemek amacıyla Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testleri ile normallik testi yapılmıştır (Çizelge 4.2.).

Bu sebeple H0 ve H1 hipotezleri aşağıdaki gibi oluşturulmuştur.

H0: %95 güven aralığında veriler normal dağılımlıdır.

H1:%95 güven aralığında veriler normal dağılımlı değildir.

Veri sayısının az olduğu durumlarda kullanılması tercih edilen Kolmogorov-Smirnov testi ve çok tercih edilen ve kullanılan Shapiro-Wilk Testlerinin her ikisinden de faydalanılmıştır. Çizelge 4.2'de görüldüğü üzere gerek Shapiro-Wilk gerekse Kolmogorov-Smirnov testi sonuçlarında değerlerin 0.05'den küçük olduğu için H1 hipotezi kabul edilerek verilerin, %95 güven aralığında veriler normal dağılımlı olmadığı tespit edilmiştir. Verilerin normal dağılıma sahip olmaması sebebiyle parametrik olmayan testlerden Mann-Whitney U testi ve Kruskal Wallis testi ile veriler değerlendirilmiştir.

Çizelge 4.2. Normallik Testi Sonuçları

	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
A1	,294	250	,000*	,682	250	,000*
A2	,279	250	,000*	,731	250	,000*
A3	,279	250	,000*	,730	250	,000*
A4	,263	250	,000*	,848	250	,000*
A5	,288	250	,000*	,719	250	,000*
A6	,273	250	,000*	,774	250	,000*
A7	,379	250	,000*	,644	250	,000*
A8	,281	250	,000*	,769	250	,000*
B1	,238	250	,000*	,891	250	,000*
B2	,233	250	,000*	,883	250	,000*
C1	,212	250	,000*	,837	250	,000*
C2	,294	250	,000*	,835	250	,000*
C3	,217	250	,000*	,835	250	,000*
C4	,262	250	,000*	,862	250	,000*
C5	,239	250	,000*	,848	250	,000*
D1	,299	250	,000*	,744	250	,000*
D2	,271	250	,000*	,755	250	,000*
D3	,262	250	,000*	,728	250	,000*
D4	,311	250	,000*	,719	250	,000*
D5	,257	250	,000*	,789	250	,000*
D6	,317	250	,000*	,717	250	,000*
D7	,293	250	,000*	,738	250	,000*
D8	,361	250	,000*	,661	250	,000*
D9	,308	250	,000*	,741	250	,000*
D10	,257	250	,000*	,788	250	,000*

a. Lilliefors Significance Correction

* P<0,05

5. ARAŞTIRMA BULGULARI

Bu bölümde çalışma kapsamında elde edilen verilerin frekans ve yüzde değerleri ile istatistiksel analiz sonuçlarına ilişkin bulgular verilmiştir.

5.1. Frekans ve yüzde analizi sonuçları

Araştırmaya katılanların cinsiyetlerine ilişkin bilgiler Çizelge 5.1.1'de verilmiştir.

Çizelge 5.1.1. Araştırmaya katılanların cinsiyetlerine ilişkin bulgular

Cinsiyeti	Frekans	Yüzde
Bayan	59	23,6
Erkek	191	76,4
Toplam	250	100,0

Araştırmaya katılanların % 23,6'sı bayan iken, % 76,4'ü erkektir. Araştırmaya katılanların meslek bilgilerine ilişkin bilgiler Çizelge 5.1.2'de verilmiştir.

Çizelge 5.1.2. Araştırmaya katılanların mesleki bilgileri

Mesleği	Frekans	Yüzde
Orman Mühendisi	202	80,8
Akademisyen	48	19,2
Toplam	250	100,0

Araştırmaya katılanların mesleki bilgileri açısından durumlarına bakıldığında % 80,8'i orman mühendisliği mesleğine sahipken, % 19,2'si üniversitelerde görev yapan akademisyen oluşturmaktadır. Araştırmaya katılanların yaşlarına ilişkin bulgular Çizelge 5.1.3'de verilmiştir.

Çizelge 5.1.3. Araştırmaya katılanların yaşlarına ilişkin bulgular

Yaş	Frekans	Yüzde
20-29	110	44,0
30-39	60	24,0
40-49	50	20,0
50-59	23	9,2
60 ve üstü	7	2,8
Toplam	250	100,0

Buna göre araştırmaya katılanların % 44'ü 20-29 yaş aralığında, % 24'ü 30-39 yaş aralığında, % 20'si 40-49 yaş aralığında, % 9,2'si 50-59 yaş aralığında, % 2,8'i 60 yaş ve üstüdür. Araştırmaya katılanların eğitim durumlarına ilişkin bilgiler Çizelge 5.1.4'de verilmiştir.

Çizelge 5.1.4. Araştırmaya katılanların eğitim durumuna ilişkin bulgular

Eğitim Durumu	Frekans	Yüzde
Lisans	152	60,8
Lisansüstü	98	39,2
Toplam	250	100,0

Buna göre araştırmaya katılanların % 60,8'i lisans, % 39,2'si lisansüstü eğitim düzeyi mezundur.

Çizelge 5.1.5'de meslekte çalışma sürelerine ilişkin bulgular verilmiştir.

Çizelge 5.1.5. Araştırmaya katılanların meslekte çalışma sürelerine ilişkin bulgular

Meslekte çalışma süresi	Frekans	Yüzde
1-5 yıl	111	44,4
6-10 yıl	36	14,4
11-15 yıl	29	11,6
16-20 yıl	24	9,6
21 yıl ve üstü	50	20,0
Toplam	250	100,0

Buna göre araştırmaya katılanların meslekte çalışma süreleri açısından ise % 44,4'ü 1-5 yıl aralığında, % 14,4'ü 6-10 yıl aralığında, % 11,6'sı 11-15 yıl aralığında, % 9,6'sı 16-20 yıl aralığında, % 20'si 21 yıl ve üstü aralıklarındadır. Araştırmaya katılanların mesleki örgüte üye olup olmama durumuna ilişkin bulgular Çizelge 5.1.6'da gösterilmiştir.

Çizelge 5.1.6. Araştırmaya katılanların mesleki örgüte üye olup olmama durumuna ilişkin bulgular

Meslekteki örgüte üye olmak	Frekans	Yüzde
evet	218	87,2
hayır	32	12,8
Toplam	250	100,0

Buna göre araştırmaya katılanların % 87,2'si mesleki örgüte üye, % 12,8'i mesleki örgüte üye değildir. Mesleki örgüte üye olan araştırma katılımcılarının mesleki örgüte kaç yıldır üye olduğuna dair bulgular Çizelge 5.1.7'de gösterilmiştir.

Çizelge 5.1.7. Mesleki örgüte üye olan araştırma katılımcılarının mesleki örgüte kaç yıldır üye olduğuna dair bulgular

Meslekteki örgüte kaç yıldır üye olmak	Frekans	Yüzde
1-5 yıl	98	39,2
6-10 yıl	39	15,6
11-15 yıl	32	12,8
16-20 yıl	23	9,2
21 yıl ve üstü	26	10,4
Üye değilim	32	12,8
Toplam	250	100,0

Buna göre araştırmaya katılanların mesleki örgütlere üye olma yıllarına baktığımızda % 39,2'si 1-5 yıl, % 15,6'sı 6-10 yıl, % 12,8'i 11-15 yıl, % 9,2'si 16-20 yıl, % 10,4'ü 21 yıl ve üstü, % 12,8'i de herhangi bir meslek örgütüne de üye değildir. Araştırmaya katılanların üye olduğu mesleki örgüt türüne göre bulgular 5.1.8'de verilmiştir.

Çizelge 5.1.8. Araştırmaya katılanların üye olduğu mesleki örgüt türüne göre bulgular

Üye olunan örgüt türü	Frekans	Yüzde
Odalar	218	87,2
Hiçbir örgüte üye değilim	32	12,8
Toplam	250	100,0

Buna göre araştırmaya katılanların % 87,2'si Meslek Odalarına üye, % 12,8'i hiçbir mesleki örgüte üye değildir. Özlük haklarında kazanımlar elde etmek için örgütlenmeli" sorusuna ait bulgular Çizelge 5.1.9'da gösterilmiştir.

Çizelge 5.1.9. “Özlük haklarında kazanımlar elde etmek için örgütlenmeli” sorusuna ait bulgular

	Frekans	Yüzde
Tamamen katılmıyorum	3	1,2
Katılmıyorum	7	2,8
Fikrim yok	5	2,0
Katılıyorum	107	42,8
Tamamen katılıyorum	128	51,2
Toplam	250	100,0

Araştırmada yer alan katılımcıların % 94’ü bu fikre katılmakta iken, % 4’ü katılmamakta ve % 2’si kararsız kalmaktadır. Demokratik toplum olabilmek için örgütlenmelidir” sorusuna verilen cevaplar Çizelge 5.1.10’da gösterilmiştir.

Çizelge 5.1.10. “Demokratik toplum olabilmek için örgütlenmelidir” sorusuna verilen cevaplar

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	6	2,4
Katılmıyorum	8	3,2
Fikrim yok	14	5,6
Katılıyorum	113	45,2
Tamamen katılıyorum	109	43,6
Toplam	250	100,0

Anketi cevaplayan kişiler “Demokratik toplum olabilmek için örgütlenmelidir” sorusunda %45,2 oranında “Katılıyorum” ve %43,6 oranında “Tamamen katılıyorum” sonucunu ortaya çıkarmıştır. Bu iki cevabın toplamı %88,8 olmaktadır. Mesleğinde kendini geliştirebilmek için örgütlenmelidir” sorusuna verilen cevaplar Çizelge 5.1.11’de gösterilmiştir.

Çizelge 5.1.11. “Mesleğinde kendini geliştirebilmek için örgütlenmelidir” sorusuna verilen cevaplar

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	7	2,8
Katılmıyorum	11	4,4
Fikrim yok	13	5,2
Katılıyorum	105	42,0
Tamamen katılıyorum	114	45,6
Toplam	250	100,0

“Mesleğinde kendini geliştirebilmek için örgütlenmelidir” sorusuna verilen cevaplar değerlendirildiğinde; %2,4 “Hiç katılmıyorum”, %4,4 “Katılmıyorum” %5,2 “Fikrim yok”, %42,0 “Katılıyorum” ve %45,6 “Tamamen katılıyorum” sonuçlarının olduğu görülmektedir. Özgüvenin gelişmesi için örgütlenmelidir sorusuna” verilen cevaplar Çizelge 5.1.12’de verilmiştir.

Çizelge 5.1.12. “Özgüvenin gelişmesi için örgütlenmelidir sorusuna” verilen cevaplar

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	10	4,0
Katılmıyorum	39	15,6
Fikrim yok	31	12,4
Katılıyorum	92	36,8
Tamamen katılıyorum	78	31,2
Toplam	250	100,0

“Özgüvenin gelişmesi için örgütlenmelidir sorusuna” verilen cevapların dağılımı; %4,0 “Hiç katılmıyorum”, %15,6 “Katılmıyorum”, %12,4 “Fikrim yok”, %36,8 “Katılıyorum”, %31,2 “Tamamen katılıyorum” şeklinde olmuştur. Toplumda mesleğe değer verilmesi için örgütlenmelidir sorusuna verilen cevaplar Çizelge 5.1.13’de gösterilmiştir.

Çizelge 5.1.13. “Toplumda mesleğe değer verilmesi için örgütlenmelidir” sorusuna verilen cevaplar

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	4	1,6
Katılmıyorum	10	4,0
Fikrim yok	13	5,2
Katılıyorum	96	38,4
Tamamen katılıyorum	127	50,8
Toplam	250	100,0

“Toplumda mesleğe değer verilmesi için örgütlenmelidir” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %1,6 “Hiç katılmıyorum”, %4,0 “Katılmıyorum”, %5,2 “Fikrim yok”, %38,4 “Katılıyorum”, %50,8 “Tamamen katılıyorum” şeklinde olmuştur. Yardıma ihtiyaç meslektaşlarına yardım edebilmek için örgütlenmelidir sorusuna verilen cevaplar Çizelge 5.1.14’de verilmiştir.

Çizelge 5.1.14. “Yardıma ihtiyaç meslektaşlarına yardım edebilmek için örgütlenmelidir” sorusuna verilen cevaplar

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	6	2,4
Katılmıyorum	17	6,8
Fikrim yok	20	8,0
Katılıyorum	101	40,4
Tamamen katılıyorum	106	42,4
Toplam	250	100,0

“Yardıma ihtiyaç meslektaşlarına yardım edebilmek için örgütlenmelidir” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %2,4 “Hiç katılmıyorum”, %6,8 “Katılmıyorum”, %8 “Fikrim yok”, %40,4 “Katılıyorum”, %42,4 “Tamamen katılıyorum” şeklinde olmuştur. Haklarının savunulması için örgütlenmelidir” sorusuna verilen cevaplar Çizelge 5.1.15’de gösterilmiştir.

Çizelge 5.1.15. “Haklarının savunulması için örgütlenmelidir” sorusuna verilen cevaplar

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	1	,4
Katılmıyorum	4	1,6
Fikrim yok	7	2,8
Katılıyorum	79	31,6
Tamamen katılıyorum	159	63,6
Toplam	250	100,0

“Haklarının savunulması için örgütlenmelidir” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %0,4 “Hiç katılmıyorum”, %1,6 “Katılmıyorum”, %2,8 “Fikrim yok”, %31,6 “Katılıyorum” ve %63,6 “Tamamen katılıyorum” şeklinde olmuştur. Ekonomik kazanımlar elde edebilmek için örgütlenmelidir sorusuna verilen cevaplar Çizelge 5.1.16’da verilmiştir.

Çizelge 5.1.16. “Ekonomik kazanımlar elde edebilmek için örgütlenmelidir” sorusuna verilen cevaplar

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	11	4,4
Katılmıyorum	16	6,4
Fikrim yok	20	8,0
Katılıyorum	97	38,8
Tamamen katılıyorum	106	42,4
Toplam	250	100,0

“Ekonomik kazanımlar elde edebilmek için örgütlenmelidir” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %4,4 “Hiç katılmıyorum”, %6,4 “Katılmıyorum”, %8 “Fikrim yok”, %38,8 “Katılıyorum” ve %42,4 “Tamamen katılıyorum” şeklindedir. ‘Meslek örgütleri çalışanlarının haklarını savunurken, *hak aranmaz alınır* düşüncesiyle hareket ettikleri için mesleki örgütlenmeyi itici kılmaktadır sorusuna verilen cevaplar Çizelge 5.1.17’de gösterilmiştir.

Çizelge 5.1.17. “Meslek örgütleri çalışanlarının haklarını savunurken, hak aranmaz alınır düşüncesiyle hareket ettikleri için mesleki örgütlenmeyi itici kılmaktadır” sorusuna verilen cevaplar

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	23	9,2
Katılmıyorum	51	20,4
Fikrim yok	44	17,6
Katılıyorum	88	35,2
Tamamen katılıyorum	44	17,6
Toplam	250	100,0

“Meslek örgütleri çalışanlarının haklarını savunurken, *hak aranmaz alınır düşüncesiyle hareket ettikleri için mesleki örgütlenmeyi itici kılmaktadır*” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %9,2 “Hiç katılmıyorum”, %20,4 “Katılmıyorum”, %17,6 “Fikrim yok”, %35,2 “Katılıyorum”, ve %17,6 “Tamamen katılıyorum” şeklindedir. Meslek örgütleri yaptıkları eylemlerde *demokratik ve hukuki yolları kullanmadıkları için mesleki örgütlenmeyi itici kılmaktadır* sorusuna verilen cevaplar Çizelge 5.1.18’de verilmiştir.

Çizelge 5.1.18. “Meslek örgütleri yaptıkları eylemlerde demokratik ve hukuki yolları kullanmadıkları için mesleki örgütlenmeyi itici kılmaktadır” sorusuna verilen cevaplar

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	37	14,8
Katılmıyorum	36	14,4
Fikrim yok	48	19,2
Katılıyorum	86	34,4
Tamamen katılıyorum	43	17,2
Toplam	250	100,0

“Meslek örgütleri yaptıkları eylemlerde demokratik ve hukuki yolları kullanmadıkları için mesleki örgütlenmeyi itici kılmaktadır” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %14,8 “Hiç katılmıyorum”, %14,4 “Katılmıyorum”, %19,2 “Fikrim yok”, %34,4 “Katılıyorum” ve %17,2 “Tamamen katılıyorum” şeklinde

olmuştur. 'Meslek örgütünün siyasi düşüncesine göre üye olunmaktadır' sorusuna verilen cevaplar Çizelge 5.1.19'da gösterilmiştir.

Çizelge 5.1.19. "Meslek örgütünün siyasi düşüncesine göre üye olunmaktadır" sorusuna verilen cevaplar tablosu

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	86	34,4
Katılmıyorum	40	16,0
Fikrim yok	25	10,0
Katılıyorum	61	24,4
Tamamen katılıyorum	38	15,2
Toplam	250	100,0

"Meslek örgütünün siyasi düşüncesine göre üye olunmaktadır" sorusuna verilen cevapların dağılımı; %34,4 "Hiç katılmıyorum", %16,0 "Katılmıyorum", %10,0 "Fikrim yok", %24,4 "Katılıyorum" ve %15,2 "Tamamen katılıyorum" şeklindedir. Meslek örgütünün çalışmalarına göre üye olunmaktadır' sorusuna verilen cevaplar tablosu Çizelge 5.1.20'de verilmiştir.

Çizelge 5.1.20. "Meslek örgütünün çalışmalarına göre üye olunmaktadır" sorusuna verilen cevaplar tablosu

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	11	4,4
Katılmıyorum	34	13,6
Fikrim yok	26	10,4
Katılıyorum	108	43,2
Tamamen katılıyorum	71	28,4
Toplam	250	100,0

"Meslek örgütünün çalışmalarına göre üye olunmaktadır" sorusuna verilen cevapların dağılımı; %4,4 "Hiç katılmıyorum", %13,6 "Katılmıyorum", %10,4 "Fikrim yok", %43,2 "Katılıyorum" ve %28,4 "Tamamen katılıyorum" şeklindedir. Mesleki örgütünün siyasi iktidara yakınlığına göre üye olunmaktadır sorusuna verilen cevaplar tablosu Çizelge 5.1.21'de verilmiştir.

Çizelge 5.1.21. “Mesleki örgütünün siyasi iktidara yakınlığına göre üye olunmaktadır” sorusuna verilen cevaplar tablosu

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	89	35,6
Katılmıyorum	39	15,6
Fikrim yok	30	12,0
Katılıyorum	48	19,2
Tamamen katılıyorum	44	17,6
Toplam	250	100,0

“Mesleki örgütünün siyasi iktidara yakınlığına göre üye olunmaktadır” sorusuna verilen cevaplar; %35,6 “Hiç katılmıyorum”, %15,6 “Katılmıyorum”, %12,0 “Fikrim yok”, %19,2 “Katılıyorum”, ve % 17,6 “Tamamen katılıyorum” şeklindedir. Mesleki örgütünün üyeleri arasında yardımlaşmasına göre üye olunmaktadır sorusuna verilen cevaplar tablosu Çizelge 5.1.22’de verilmiştir.

Çizelge 5.1.22. “Mesleki örgütünün üyeleri arasında yardımlaşmasına göre üye olunmaktadır” sorusuna verilen cevaplar tablosu

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	17	6,8
Katılmıyorum	33	13,2
Fikrim yok	39	15,6
Katılıyorum	95	38,0
Tamamen katılıyorum	66	26,4
Toplam	250	100,0

“Mesleki örgütünün üyeleri arasında yardımlaşmasına göre üye olunmaktadır” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %6,8 “Hiç katılmıyorum”, %13,2 “Katılmıyorum”, %15,6 “Fikrim yok”, %38,0 “Katılıyorum” ve %26,4 “Tamamen katılıyorum” şeklindedir. Mesleki örgütünün üye sayısına göre üye olunmaktadır” sorusuna verilen cevaplar tablosu Çizelge 5.1.23’de gösterilmiştir.

Çizelge 5.1.23. “Mesleki örgütünün üye sayısına göre üye olunmaktadır” sorusuna verilen cevaplar tablosu

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	83	33,2
Katılmıyorum	74	29,6
Fikrim yok	33	13,2
Katılıyorum	37	14,8
Tamamen katılıyorum	23	9,2
Toplam	250	100,0

“Mesleki örgütünün üye sayısına göre üye olunmaktadır” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %33,2 “Hiç katılmıyorum”, %29,6 “Katılmıyorum”, %13,2 “Fikrim yok”, %14,8 “Katılıyorum” ve %9,2 “Tamamen katılıyorum” şeklindedir. Meslek örgütleri tüm üyelerinin katılımını sağlayan demokratik bir açılım sağlamalıdır sorusuna verilen cevaplar tablosu Çizelge 5.1.24’de verilmiştir.

Çizelge 5.1.24. “Meslek örgütleri tüm üyelerinin katılımını sağlayan demokratik bir açılım sağlamalıdır” sorusuna verilen cevaplar tablosu

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	2	,8
Katılmıyorum	6	2,4
Fikrim yok	21	8,4
Katılıyorum	94	37,6
Tamamen katılıyorum	127	50,8
Toplam	250	100,0

“Meslek örgütleri tüm üyelerinin katılımını sağlayan demokratik bir açılım sağlamalıdır” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %0,8 “Hiç katılmıyorum”, %2,4 “Katılmıyorum”, %8,4 “Fikrim yok”, %37,6 “Katılıyorum” ve %50,8 “Tamamen katılıyorum” şeklindedir. Meslek örgütleri üyelerini sosyal ve kültürel yönden eğitmelidir” sorusuna verilen cevaplar tablosu Çizelge 5.1.25’de verilmiştir.

Çizelge 5.1.25. “Meslek örgütleri üyelerini sosyal ve kültürel yönden eğitmelidir” sorusuna verilen cevaplar tablosu

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	3	1,2
Katılmıyorum	5	2,0
Fikrim yok	22	8,8
Katılıyorum	104	41,6
Tamamen katılıyorum	116	46,4
Toplam	250	100,0

“Meslek örgütleri üyelerini sosyal ve kültürel yönden eğitmelidir” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %1,2 “Hiç katılmıyorum”, %2,0 “Katılmıyorum”, %8,8 “Fikrim yok”, %41,6 “Katılıyorum” ve %46,4 “Tamamen katılıyorum” şeklindedir. Meslek örgütleri meslek eğitimiyle ilgili kararlarda söz sahibi olmalıdır sorusuna verilen cevaplar tablosu Çizelge 5.1.26’da gösterilmiştir.

Çizelge 5.1.26. “Meslek örgütleri meslek eğitimiyle ilgili kararlarda söz sahibi olmalıdır” sorusuna verilen cevaplar tablosu

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	4	1,6
Katılmıyorum	6	2,4
Fikrim yok	14	5,6
Katılıyorum	111	44,4
Tamamen katılıyorum	115	46,0
Toplam	250	100,0

“Meslek örgütleri meslek eğitimiyle ilgili kararlarda söz sahibi olmalıdır” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %1,6 “Hiç katılmıyorum”, %2,6 “Katılmıyorum”, %5,6 “Fikrim yok”, %44,4 “Katılıyorum” ve %46,0 “Tamamen katılıyorum” şeklindedir. Meslek örgütleri meslek çalışanlarını bilgilendirmeye yönelik yeterli düzeyde yayın yapmalıdır sorusuna verilen cevaplar tablosu Çizelge 5.1.27’de verilmiştir.

Çizelge 5.1.27. “Meslek örgütleri meslek çalışanlarını bilgilendirmeye yönelik yeterli düzeyde yayın yapmalıdır” sorusuna verilen cevaplar tablosu

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	2	,8
Katılmıyorum	5	2,0
Fikrim yok	15	6,0
Katılıyorum	96	38,4
Tamamen katılıyorum	132	52,8
Toplam	250	100,0

Meslek örgütleri meslek çalışanlarını bilgilendirmeye yönelik yeterli düzeyde yayın yapmalıdır” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %0,8 “Hiç katılmıyorum”, %2,0 “Katılmıyorum”, %6,0 “Fikrim yok”, %38,4 “Katılıyorum” ve %52,8 “Tamamen katılıyorum” şeklindedir. ‘Meslek örgütleri sadece kendi üyelerinin değil de bütün meslek çalışanlarının sorunlarına çözüm bulma konusunda mücadele etmelidir sorusuna verilen cevaplar tablosu Çizelge 5.1.28’de gösterilmiştir.

Çizelge 5.1.28. “Meslek örgütleri sadece kendi üyelerinin değil de bütün meslek çalışanlarının sorunlarına çözüm bulma konusunda mücadele etmelidir” sorusuna verilen cevaplar tablosu

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	8	3,2
Katılmıyorum	28	11,2
Fikrim yok	22	8,8
Katılıyorum	82	32,8
Tamamen katılıyorum	110	44,0
Toplam	250	100,0

“Meslek örgütleri sadece kendi üyelerinin değil de bütün meslek çalışanlarının sorunlarına çözüm bulma konusunda mücadele etmelidir” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %3,2 “Hiç katılmıyorum”, %11,2 “Katılmıyorum”, %8,8 “Fikrim yok”, %32,8 “Katılıyorum” ve %44,0“Tamamen katılıyorum” şeklindedir. Meslek örgütleri üyeleri arasında birlik ve bütünlüğü sağlamaya

yönelik aktiviteler yapmalıdır sorusuna verilen cevaplar tablosu Çizelge 5.1.29’da verilmiştir.

Çizelge 5.1.29. “Meslek örgütleri üyeleri arasında birlik ve bütünlüğü sağlamaya yönelik aktiviteler yapmalıdır” sorusuna verilen cevaplar tablosu

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	1	,4
Katılmıyorum	7	2,8
Fikrim yok	13	5,2
Katılıyorum	95	38,0
Tamamen katılıyorum	134	53,6
Toplam	250	100,0

“Meslek örgütleri üyeleri arasında birlik ve bütünlüğü sağlamaya yönelik aktiviteler yapmalıdır” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %0,4 “Hiç katılmıyorum”, %2,8 “Katılmıyorum”, %5,2 “Fikrim yok”, %38,0 “Katılıyorum” ve %53,6 “Tamamen katılıyorum” şeklindedir. Meslek örgütleri bilime katkı sağlamak amacıyla seminer, panel, sempozyum vb. düzenlemelidir” sorusuna verilen cevaplar tablosu Çizelge 5.1.30’da verilmiştir.

Çizelge 5.1.30. “Meslek örgütleri bilime katkı sağlamak amacıyla seminer, panel, sempozyum vb. düzenlemelidir” sorusuna verilen cevaplar tablosu

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	2	,8
Katılmıyorum	7	2,8
Fikrim yok	17	6,8
Katılıyorum	99	39,6
Tamamen katılıyorum	125	50,0
Toplam	250	100,0

“Meslek örgütleri bilime katkı sağlamak amacıyla seminer, panel, sempozyum vb. düzenlemelidir” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %0,8 “Hiç katılmıyorum”, %2,8 “Katılmıyorum”, %6,8 “Fikrim yok”, %39,6 “Katılıyorum”

ve %50 “Tamamen katılıyorum” şeklindedir. Meslek örgütleri her zaman gelişmeye ve değişmeye açık olmalıdır” sorusuna verilen cevaplar tablosu Çizelge 5.1.31’de verilmiştir.

Çizelge 5.1.31. “Meslek örgütleri her zaman gelişmeye ve değişmeye açık olmalıdır” sorusuna verilen cevaplar tablosu

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	2	,8
Katılmıyorum	2	,8
Fikrim yok	10	4,0
Katılıyorum	84	33,6
Tamamen katılıyorum	152	60,8
Toplam	250	100,0

“Meslek örgütleri her zaman gelişmeye ve değişmeye açık olmalıdır” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %0,8 “Hiç katılmıyorum”, %0,8 “Katılmıyorum”, %4,0 “Fikrim yok”, % 33,6 “Katılıyorum” ve %60,8 “Tamamen katılıyorum” şeklindedir. Meslek örgütleri üyelerinin bireysel hukuk mücadelelerinde onlara yeterli desteği sağlamalıdır” sorusuna verilen cevaplar tablosu Çizelge 5.1.32’de gösterilmiştir.

Çizelge 5.1.32. “Meslek örgütleri üyelerinin bireysel hukuk mücadelelerinde onlara yeterli desteği sağlamalıdır” sorusuna verilen cevaplar tablosu

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Katılmıyorum	11	4,4
Fikrim yok	19	7,6
Katılıyorum	90	36,0
Tamamen katılıyorum	130	52,0
Toplam	250	100,0

“Meslek örgütleri üyelerinin bireysel hukuk mücadelelerinde onlara yeterli desteği sağlamalıdır” sorusuna verilen cevapların dağılımı; %4,4 “Hiç katılmıyorum”, %7,6 “Katılmıyorum”, %36,0 “Fikrim yok”, %36,0 “Katılıyorum” ve %52,0 “Tamamen katılıyorum” şeklindedir. Meslek örgütleri üyelerinin

psikolojik yönden de rahatlamaları için üyelerine yönelik çeşitli tatil ve gezi alternatifleri sunmalıdır sorusuna verilen cevaplar tablosu Çizelge 5.1.33'de gösterilmiştir.

Çizelge 5.1.33. "Meslek örgütleri üyelerinin psikolojik yönden de rahatlamaları için üyelerine yönelik çeşitli tatil ve gezi alternatifleri sunmalıdır" sorusuna verilen cevaplar tablosu

Cevaplar	Frekans	Yüzde
Hiç katılmıyorum	4	1,6
Katılmıyorum	12	4,8
Fikrim yok	27	10,8
Katılıyorum	103	41,2
Tamamen katılıyorum	104	41,6
Toplam	250	100,0

"Meslek örgütleri üyelerinin psikolojik yönden de rahatlamaları için üyelerine yönelik çeşitli tatil ve gezi alternatifleri sunmalıdır" sorusuna verilen cevapların dağılımı; %1,6 "Hiç katılmıyorum", %4,8 "Katılmıyorum", %10,8 "Fikrim yok", %41,2 "Katılıyorum" ve %41,6 "Tamamen katılıyorum" şeklindedir.

5.2. Araştırmaya katılanların cinsiyetlerine göre yapılan Mann-Whitney U testi sonuçları

Araştırmaya katılanların cinsiyetlerine göre anket sorularına verdikleri cevaplar yönünden farklılığın belirlenmesinde Mann-Whitney U Testi kullanılmıştır. Bu test sonuçları Çizelge 5.2.1’de verilmiştir.

Çizelge 5.2.1. Araştırmaya katılanların cinsiyetlerine göre yapılan Mann-Whitney U testi sonuçları

Sorular	Mann-Whitney U	Wilcoxon W	Z	Asymp. Sig. (2-tailed)
A1	5059,000	6829,000	-1,336	,182
A2	5488,000	7258,000	-,332	,740
A3	5516,000	7286,000	-,268	,789
A4	5232,000	23568,000	-,867	,386
A5	5385,000	23721,000	-,570	,568
A6	5551,000	7321,000	-,186	,853
A7	5166,500	6936,500	-1,143	,253
A8	5224,500	6994,500	-,908	,364
B1	5479,000	23815,000	-,331	,741
B2	5366,000	7136,000	-,570	,569
C1	4561,500	6331,500	-2,284	,022*
C2	4568,000	22904,000	-2,325	,020*
C3	4957,000	6727,000	-1,442	,149
C4	5181,000	23517,000	-,974	,330
C5	5296,000	7066,000	-,723	,470
D1	5603,000	7373,000	-,072	,943
D2	5504,500	23840,500	-,294	,768
D3	5100,000	6870,000	-1,220	,223
D4	5512,000	23848,000	-,283	,777
D5	5597,500	7367,500	-,081	,935
D6	5459,500	23795,500	-,405	,685
D7	4979,000	23315,000	-1,498	,134
D8	5126,500	23462,500	-1,219	,223
D9	5478,000	7248,000	-,358	,721
D10	5327,000	7097,000	-,684	,494

P<0,05

Araştırmaya katılanların cinsiyetlerine göre göre yapılan Mann-Whitney U testi sonuçlarına göre meslek örgütünün siyasi düşüncesine göre ve meslek örgütünün çalışmalarına mesleki örgütlere ye olunmasında bayan ve erkek katılımcılar arasında istatikselsel olarak görüş farklılıkları olduğu grlmştir. Farkın temel nedeni olarak bayan katılımcıların büyük çoğunluğunun fark oluşturan görüşlere katılmamasıdır.

5.3. Meslek branşlarına göre yapılan Mann-Whitney U testi sonuçları

Araştırmaya katılanların meslek branşlarına göre yapılan Mann-Whitney U Testi Sonuçları Çizelge 5.3.1’de verilmiştir.

Çizelge 5.3.1. Meslek branşlarına göre yapılan Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Sorular	Mann-Whitney U	Wilcoxon W	Z	Asymp. Sig. (2-tailed)
A1	4726,500	5902,500	-,304	,761
A2	4650,500	5826,500	-,483	,629
A3	3996,000	24499,000	-2,076	,038
A4	4365,500	24868,500	-1,121	,262
A5	4344,000	24847,000	-1,242	,214
A6	4414,500	24917,500	-1,040	,298
A7	4178,000	24681,000	-1,764	,078
A8	4726,000	25229,000	-,291	,771
B1	4637,500	25140,500	-,483	,629
B2	4755,500	25258,500	-,212	,832
C1	4191,500	5367,500	-1,507	,132
C2	4012,000	24515,000	-1,965	,049*
C3	4126,500	5302,500	-1,655	,098
C4	4362,000	24865,000	-1,125	,261
C5	4060,000	5236,000	-1,813	,070
D1	4628,000	25131,000	-,541	,588
D2	4555,000	25058,000	-,715	,474
D3	3895,000	24398,000	-2,344	,019*
D4	4483,000	24986,000	-,908	,364
D5	4684,000	25187,000	-,389	,697
D6	4584,000	25087,000	-,659	,510
D7	4709,000	5885,000	-,342	,732
D8	4643,000	25146,000	-,530	,596
D9	4345,500	24848,500	-1,238	,216
D10	4713,500	25216,500	-,323	,747

P<0,05

Meslek branşlarına göre yapılan Mann-Whitney U Testi Sonuçlarına göre meslek örgütünün çalışmalarına göre üye olunabileceği ve meslek örgütlerinin meslek eğitimi ile ilgili kararlarda söz sahibi olması durumuna göre görüş farklılıkları olduğu istatistiksel olarak tespit edilmiştir. Akademisyenler özellikle mesleki

örgütlerin çalışmalarına ve mesleki eğitimlerde söz sahibi olmasını istediği gözlemlenmiştir.

5.4. Çalışmaya katılanların mesleki örgütlere üye olma durumlarına göre yapılan Mann-Whitney U testi sonuçları

Çalışmaya katılanların mesleki örgütlere üye olma durumlarına göre yapılan Mann-Whitney U Testi Sonuçları Çizelge 5.4.1’de verilmiştir.

Çizelge 5.4.1. Çalışmaya katılanların mesleki örgütlere üye olma durumlarına göre yapılan Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Sorular	Mann-Whitney U	Wilcoxon W	Z	Asymp. Sig. (2-tailed)
A1	2720,000	3248,000	-2,266	,023*
A2	3001,000	3529,000	-1,404	,160
A3	3133,500	3661,500	-1,018	,309
A4	2999,000	3527,000	-1,339	,181
A5	2843,500	3371,500	-1,872	,061
A6	3427,000	3955,000	-,172	,863
A7	3098,000	3626,000	-1,211	,226
A8	3314,500	3842,500	-,488	,625
B1	3228,000	27099,000	-,703	,482
B2	3144,500	27015,500	-,927	,354
C1	3045,500	26916,500	-1,197	,231
C2	3219,500	3747,500	-,744	,457
C3	2650,500	26521,500	-2,265	,024
C4	3054,000	3582,000	-1,184	,236
C5	3083,500	26954,500	-1,097	,272
D1	2772,500	3300,500	-2,075	,038
D2	2573,500	3101,500	-2,632	,008*
D3	2403,000	2931,000	-3,146	,002*
D4	2798,500	3326,500	-2,023	,043*
D5	3271,000	3799,000	-,606	,544
D6	2659,500	3187,500	-2,439	,015*
D7	2892,000	3420,000	-1,731	,083
D8	3121,000	3649,000	-1,119	,263
D9	3305,000	3833,000	-,532	,595
D10	3175,000	3703,000	-,885	,376

P<0,05

Çalışmaya katılanların mesleki örgütlere üye olma durumlarına göre yapılan Mann-Whitney U Testi Sonuçlarına göre çalışanların özlük haklarında kazanımlar elde etmek için örgütlenmesi gerektiğinin önemli olması, meslek

örgütleri üyelerini sosyal ve kültürel yönden eğitmesi gerektiği, meslek örgütleri meslek eğitimiyle ilgili kararlarda söz sahibi olması durumu ve meslek örgütleri üyeleri arasında birlik ve bütünlüğü sağlamaya yönelik aktiviteler yapması gerektiği konularında araştırmaya katılanların görüşleri konusunda istatistiksel farklılık tespit edilmiştir. Üyelerin büyük bölümü mesleki örgütlerin önemli olduğu ve üyelerinin gerek haklar gerekse eğitimler ile geliştirilmesi konusunda hemfikirdirler.

5.5. Çalışmaya katılanların eğitim durumlarına göre yapılan Mann-Whitney U testi sonuçları

Çalışmaya katılanların eğitim durumlarına göre yapılan Mann-Whitney U Testi Sonuçları Çizelge 5.5.1’de verilmiştir.

Çizelge 5.5.1. Çalışmaya katılanların eğitim durumlarına göre yapılan Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Sorular	Mann-Whitney U	Wilcoxon W	Z	Asymp. Sig. (2-tailed)
A1	7187,000	12038,000	-,527	,598
A2	7391,500	19019,500	-,111	,911
A3	6661,000	18289,000	-1,547	,122
A4	7255,000	12106,000	-,362	,718
A5	7016,000	18644,000	-,859	,390
A6	7119,000	18747,000	-,637	,524
A7	6706,000	18334,000	-1,576	,115
A8	7086,500	11937,500	-,697	,486
B1	7333,000	18961,000	-,213	,831
B2	6988,000	18616,000	-,850	,396
C1	7379,500	12230,500	-,127	,899
C2	7202,000	18830,000	-,466	,641
C3	6931,500	11782,500	-,956	,339
C4	6770,000	18398,000	-1,266	,205
C5	7141,000	11992,000	-,570	,569
D1	6901,000	11752,000	-1,085	,278
D2	7354,000	12205,000	-,185	,853
D3	7153,000	18781,000	-,585	,558
D4	7029,000	18657,000	-,841	,400
D5	7436,000	12287,000	-,023	,982
D6	6462,500	18090,500	-1,985	,047
D7	7327,500	18955,500	-,239	,811
D8	6901,000	18529,000	-1,141	,254
D9	7095,500	18723,500	-,701	,483
D10	6644,000	18272,000	-1,556	,120

P<0,05

Araştırmaya katılanların eğitim durumlarına göre yapılan Mann-Whitney U testi sonuçlarına lisans ve yüksek lisans eğitim düzeyine sahip katılımcılarda istatistiksel yönden görüş farklılığının olmadığı tespit edilmiştir.

5.6. Yaş gruplarına göre yapılan Kruskal Wallis testi sonuçları

Araştırmaya katılanların yaş gruplarına göre yapılan Kruskal Wallis testi sonuçları Çizelge 5.6.1'de verilmiştir.

Çizelge 5.6.1. Yaş gruplarına göre yapılan Kruskal Wallis testi sonuçları

	Chi-Square	df	Asymp. Sig.
A1	1,785	1	,182
A2	,110	1	,740
A3	,072	1	,789
A4	,752	1	,386
A5	,325	1	,568
A6	,035	1	,853
A7	1,307	1	,253
A8	,825	1	,364
B1	,110	1	,741
B2	,325	1	,569
C1	5,218	1	,022*
C2	5,405	1	,020*
C3	2,079	1	,149
C4	,948	1	,330
C5	,522	1	,470
D1	,005	1	,943
D2	,087	1	,768
D3	1,487	1	,223
D4	,080	1	,777
D5	,007	1	,935
D6	,164	1	,685
D7	2,243	1	,134
D8	1,485	1	,223
D9	,128	1	,721
D10	,468	1	,494

P<0,05

Araştırma katılımcıları literatürden faydalanılarak 5 Yaş grubu kapsamında görüşleri değerlendirilmeye çalışılmıştır. Bu yaş gruplarına göre yapılan Kruskal Wallis testi sonuçları meslek örgütünün siyasi düşüncesine göre meslek örgütlerinin tercih edildiği ve meslek örgütünün çalışmalarının önemli olduğu görüşüne göre istatistiksel açıdan fark oluşmuştur. Bu farklılığın 18-30 yaş kapsamında kalan yaş grupları mesleki örgütlerin siyasi düşüncesinin önemli olduğunu vurgulamakta ve yaş grubu 40 ve üstü olanlar ise mesleki örgütün çalışmalarının ön planda olması gerektiğini belirtmektedir.

5.7. Çalışma sürelerine göre yapılan Kruskal Wallis testi sonuçları

Araştırmaya katılan deneklerin çalışma sürelerine göre yapılan Kruskal Wallis testi sonuçları Çizelge 5.7.1’de verilmiştir.

Çizelge 5.7.1. Çalışma sürelerine göre yapılan Kruskal Wallis Testi Sonuçları

	Chi-Square	df	Asymp. Sig.
A1	7,678	4	,104
A2	5,633	4	,228
A3	19,123	4	,001*
A4	8,554	4	,073
A5	8,970	4	,062
A6	6,991	4	,136
A7	6,606	4	,158
A8	1,512	4	,825
B1	18,361	4	,001*
B2	2,833	4	,586
C1	3,279	4	,512
C2	13,717	4	,008*
C3	8,377	4	,079
C4	21,172	4	,000*
C5	2,202	4	,699
D1	10,585	4	,032*
D2	10,795	4	,029*
D3	2,532	4	,639
D4	2,279	4	,685
D5	8,179	4	,085
D6	12,218	4	,016
D7	5,381	4	,250
D8	3,384	4	,496
D9	4,804	4	,308
D10	4,571	4	,334

P<0,05

Çalışanların mesleklerindeki çalışma sürelerine göre yapılan Kruskal Wallis testi sonuçlarına göre meslek üyelerinin örgütlenmelerinin temel nedenlerinden birinin mesleğinde kendini geliştirebilmesinin önemli olduğunu, meslek örgütlerin çalışanlarının haklarını savunurken, hak

aranmaz alınır düşüncesiyle hareket etmeleri gerektiği, meslek örgütün çalışmalarının önemli olması, meslek örgütlerin tüm üyelerinin katılımını sağlayan demokratik bir açılım yapması gerektiği fikri ve meslek örgütlerinin üyelerini sosyal ve kültürel yönden eğitmesi gerektiği düşünleri üzerine istatiksels olarak görüş farklılıkları bulunmuştur. Görüş farklılıklarının temel nedenleri arasında ise mesleki çalışma süresi düşük olan deneklerin çalışmada yer alan daha sert fikirlere katılımının yüksek olmasından kaynaklandığı tahmin edilmektedir. Çalışma açısında daha kıdemli olanlar açısından mesleki örgütlerin üyelerini sosyal ve kültürel yönden eğitmesi gerektiği fikrine katılımı fazla olmuştur.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Araştırmaya katılanların % 23,6'sı bayan iken, % 76,4'ü erkektir. Mesleki bilgileri açısından durumlarına bakıldığında % 80,8'i orman mühendisliği mesleğine sahipken, % 19,2'si üniversitelerde görev yapan akademisyenlerdir. Katılımcıların % 44'ü 20-29 yaş aralığında, % 24'ü 30-39 yaş aralığında, % 20'si 40-49 yaş aralığında, % 9,2'si 50-59 yaş aralığında, % 2,8'i 60 yaş ve üstüdür. % 60,8'i lisans, % 39,2'si lisansüstü eğitim düzeyi mezundur. Araştırmaya katılanların meslekte çalışma süreleri açısından ise % 44,4'ü 1-5 yıl aralığında, % 14,4'ü 6-10 yıl aralığında, % 11,6'sı 11-15 yıl aralığında, % 9,6'sı 16-20 yıl aralığında, % 20'si 21 yıl ve üstü aralıklarındadır. % 87,2'si mesleki örgüte üye, % 12,8'i mesleki örgüte üye değildir. Katılımcıların mesleki örgütlere üye olma yıllarına baktığımızda % 39,2'si 1-5 yıl, % 15,6'sı 6-10 yıl, % 12,8'i 11-15 yıl, % 9,2'si 16-20 yıl, % 10,4'ü 21 yıl ve üstü, % 12,8'i de herhangi bir meslek örgütüne de üye değildir.

Araştırmaya katılanlar, demokratik toplumlar olmanın gereği özlük haklarında, meslek mensupları arasında yardımlaşma ve işbirliğinin sağlanması ve ekonomik kazanımlar elde edebilmek için mesleki örgütlenmenin önemli olduğunu belirtmiştir. Araştırmaya katılanlar, mesleki örgüte üye olma nedenlerinin en başında meslek örgütlerinin mesleki açıdan işbirliği içinde iyi çalışmalar yürütmesi olarak göstermiştir. Bunun tam tersi olarak bir mesleki örgüte üye olurken mesleki örgütün siyasi yapısı, siyasi iktidara yakın olması ve üye sayısının çok olmasının mesleki örgüte üye olmada etkili olmadığı anlaşılmıştır.

Çalışma kapsamında yer alan katılımcıların bazı demografik özelliklerine göre yapılan istatistiksel değerlendirmelerde ulaşılan sonuçlar şu şekilde açıklanabilir;

- Özlük haklarında kazanımlar elde etmek için örgütlenmesi gerektiğinin önemli olduğu,
- Meslek örgütleri, meslek eğitimiyle ilgili kararlarda söz sahibi olması,
- Meslek örgütleri, üyelerini sosyal ve kültürel yönden eğitmesi gerektiği,

- Meslek örgütleri üyeleri arasında birlik ve bütünlüğü sağlamaya yönelik aktiviteler yapması gerektiği,
- Meslek örgütünün siyasi düşüncesine göre meslek örgütlerinin tercih edildiği,

konularında görüş farklılıkları mevcut olduğu tespit edilmiştir. Akademisyen mesleğine sahip katılımcılar özellikle mesleki örgütlerin çalışmalarına ve mesleki eğitimlerde söz sahibi olmasını istemekte iken, 18-30 yaş grubu kapsamında kalanlar, mesleki örgütlerin siyasi düşüncesinin önemli olduğunu vurgulamaktadır. Yaş grubu 40 yaş ve üstü olanlar ise mesleki örgütün çalışmalarının ön planda olması gerektiğini ve mesleki örgütlerin üyelerini sosyal ve kültürel yönden de eğitmesi gerektiği fikrine sahiptirler. Mesleki çalışma süresi düşük olan deneklerin çalışmada yer alan daha sert fikirlere katılımının yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Üyelerin büyük bölümü mesleki örgütlerin önemli olduğunu ve üyelerinin gerek haklar gerekse eğitimler ile geliştirilmesi konusunda hem fikirdirler. Araştırmaya katılanların cinsiyet, eğitim durumu, yaş ve mesleki örgütte üye olarak yer aldığı zamana ilişkin yapılan görüş farklılıkları testlerinde özlük haklarında kazanımlar elde etme konusu en çok fikir ayrılığına düşülen bir fikir olarak karşımıza çıkmaktadır. Bayanlar, yaşı 20-25 yaş aralığında olanlar ve mesleki örgüte üyelik zamanlarına göre bu konuya katılma oranlarında farklılıklar ortaya çıkmıştır. Bir kısım hedeflere ulaşmak, bir araya gelinerek, takım çalışmalarıyla olanaklı hale gelebilmektedir. Günümüzde bu eylem örgütlenme şeklinde ortaya çıkmakta, her geçen gün de önemini giderek artmaktadır. Örgütlenme her statü ve düzeyde bulunanlar için gerekli bir etkinliktir (Can, 2002). Bir mesleğin güç odağı haline gelebilmesi için; aynı düşünce ve inançları taşıyan belirli sayıda insanın bir araya gelerek bir örgüt yapısı oluşturması, oluşturulan bu örgütün aşağıdan yukarı dikey hareketliliğinin bulunması, mesajlarını üyelerine ileten ve geri bildirimlerini alabilen, irdeleyen, örgütün isteklerini gerekli otoritelere ulaştırmanın bir yapısının olması gerekmektedir (Gözüm vd., 2000). Bazı gelişmiş meslek örgütleri, üyelerine gerek mesleki gelişim açısından gerekse sunduğu hizmetler açısından önemli imkânlar sağlamaktadır.

KAYNAKLAR

- Akesen, A., Ekizoğlu, A., 2010. Orman. (Ed: A. Akesen, A. Ekizoğlu) Ormancılık Politikası (1-17). Ankara: Türkiye Ormancılar Derneği Yayınları.
- Akgül, A., Çevik, O., 2005. İstatistiksel Analiz Teknikleri, SPSS'te İşletme Yönetimi Uygulamaları. Ankara: Emek Ofset,
- Alkan H., Korkmaz M., Tolunay, A., 2009. Assessment Of Primary Factors Causing Positive or Negative Local Perceptions on Protected Areas. Journal of Environmental Engineering and Landscape Management, 17(1): 20-27.
- Alkan, H., 2013. Ormancılık ve Orman Ürünleri Programı Öğrencilerine Yönelik Bir Araştırma, Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, 14 (2):88-94.
- Arı, O., 1971. Türkiye ' de Anket Metoduna Dayanan Sosyolojik Araştırmalar ve Uygulama Açısından Teori ve Kavramlar, Hacettepe Üniversitesi Yayınları, D-11, Ankara, Türkiye.
- Baş, T., 2005. Anket Nasıl Hazırlanır Uygulanır Değerlendirilir 5. Baskı, Seçkin Yayıncılık, 271s. Ankara.
- Baysal, A., Paksoy, M., 1999. Mesleğe ve örgüte bağlılığın çok yönlü incelemesinde Meyer-Allen Modeli. İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi Dergisi, 28(1):7-15.
- Buluç, B., 1997. İlköğretim ikinci kademe okullarda eğitimde fırsat ve imkân eşitliği. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi, 3 (1), 11-22.
- Bursalioğlu, Z., 1991. Okul yönetiminde yeni yapı ve davranış. Ankara: Pegem Yayınları.
- Can, N., 2002. Örgütlenme Gereksinimi ve Önemi. Eğitim ve Bilim, 27(125), 74-78.
- Coşgun, U., H.İ., Yolcu, A., Tolunay, K.H., Güler, 2012. Orman Yangınları Üzerinde Etkili Olan Sosyo-Ekonomik Faktörlerin Belirlenmesi (Antalya Orman Bölge Müdürlüğü Serik-Finike Orman İşletme Müdürlükleri Örneği), 3. Ormancılıkta Sosyoekonomik Sorunlar Kongresi, 18-20 Ekim 2012, İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi, İSTANBUL.
- Çelik, M., 2007. Örgüt kültürü ve örgütsel vatandaşlık davranışı-bir uygulama. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İşletme Anabilim Dalı, Yayınlanmamış Doktora Tezi. Erzurum: 2007.
- Çepel, N., 1982. Ekoloji Terimleri Sözlüğü, İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi, Yayın No: 3048/324, İstanbul.

- Erdönmez, C, Tolunay, A., Ünal, H.E., Özden, S., 2008. Bir Bölüm Meslek Mensubunun Türkiye'deki Orman Mühendisliği Eğitim ve Öğretimi Hakkındaki Görüşleri, III. Ulusal Ormancılık Kongresi, Türkiye Ormancılar Derneği, 20-22 Mart 2008, Hotel İçkale, Ankara.
- Eryılmaz, A.Y., Tolunay, A., 2015. Ormancılık Politikası, Fakülte Kitabevi, Isparta.
- Geray, U., ve Acun, E., 1980. Orman Köylülerinin Kentlileşmesi ve Orman Köy İlişkileri (Safranbolu Örneği), İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Yayınları, Yayın No:2640/279, İstanbul, Türkiye.
- Gözüm, S., Ünsal, A., Demirci, P., Birel, Ş., Çamuşoğlu, S., 2000. Hemşirelerin mesleki örgütler ve dergilere ilişkin görüşleri. Atatürk Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi, 3(2), 19-28.
- Gülen, İ., Bayraktaroğlu, H., 1981. Ekonomi Ders Kitabı.İÜ. Orman Fak. Yayın No : 304, İstanbul.
- Gümüş, C., 2004. Ormancılık Politikası. Karadeniz Teknik Üniversitesi Orman Fakültesi Yayını, Karadeniz Teknik Üniversitesi Matbaası, Trabzon.
- http://www.tobb.org.tr/Sayfalar/Kurulus_Gorev_Organ.php
- <https://www.tmmob.org.tr/sayfa/tmmob-hakkinda>
- http://ormuh.org.tr/orman_muhendisleri_odasi_tarihcesi_1.detay
- İnal, S., 1964. Orman İdare Bilgisi Ders Notları, İstanbul
- İnal, S., 1969. Ormancılık Politikası Ders Notları. Basılmamıştır, İstanbul.
- İstanbullu, T., 1979. Türkiye'de Orman Rejimi. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Yayını No: 2631/271, İstanbul.
- Karataş, S., 2015. Mesleki Örgütlenmeler Hakkında Eğitim Yöneticileri ve Öğretmen Görüşleri. Eğitim ve İnsani Bilimler Dergisi: Teori ve Uygulama, 6 (11), 3-22.
- Kayacık, H., Aytuğ, B., 1979. Orman Ağaçlarının Hayatı İç ve Dış Yapıları. Teksir Baskı, İstanbul.
- Koç, H., Kanat, M., Tolunay, A., 2007. Present Situation in Associate's Level Forestry Education in Turkey, Bottlenecks and Proposals for Solution, International Congress on Bootlenecks, Solutions and Priorities in the Context of Functions of Forest Resources, October 17-19 2007, Faculty of Forestry, University of Istanbul.
- Koelbel PW, Fuller SG, Misener TR., 1991. Job satisfaction of nurse practitioners: an analysis using Herzberg's Theory. Nurse Practitioner, 25(2):43-56.

- Korkmaz, M., Alkan, H., Akyol, A., Tolunay, A., 2008. Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi Öğrencilerinin Fakülte Kültürünü Algılamaları, III. Ulusal Ormanlık Kongresi, Türkiye Ormanlılar Derneği, 20-22 Mart 2008, Hotel İçkale, Ankara.
- Korkmaz, M., Alkan, H., Eker, M., 2011. Ormanlık Etkinliklerinin Gerçekleştirilmesinde Serbest Ormanlık Bürolarının Rolü, Sorunlar ve Beklentiler, 2023'e Doğru 1. Doğa ve Ormanlık Sempozyumu Bildiriler Kitabı, 57-66.
- Meyer John P, Allen Natalie J, Smith CA., 1993. Commitment to organizations and occupations: extension and test of a three-component conceptualization. Journal of Applied Psychology, 78(3):538-551.
- Oral, S., etin, M., Tolunay, A., 2011. Genç Orman Mühendislerinin zel Ormanlık Bürolarına İlgisi Durumunun ve İstihdam Durumunun İncelenmesi, 2023 'e Doğru 1. Doğa ve Ormanlık Sempozyumu, 21-24 Kasım 2011, Antalya.
- Özden, S., Alkan H., Korkmaz, M., 2001. Kızıldağ Milli Parkı Sınırları İçindeki Köylerin Sosyo-Ekonomik Yapısı. Kırsal evre Yıllığı 2001, 34-47.
- zdnmez, M., İstanbullu, T., Akesen, A., 1989. Ormanlık Politikası. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Yayınları, Taş Matbaası, İstanbul.
- Saatçioğlu, F., 1976. Silvikültür I. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Yayınları. Yayın No: 2187/222, İstanbul.
- Tok, T.N., 1996. Okul Yöneticileri ve ğretmenlerin Mesleki rgtlenmeye İlişkin Görüşleri, Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- Tola, M., Tolunay, A., 2013. Yonga levha endüstrisi işletmelerinde ekonomik açıdan başarı düzeyinin belirlenmesi: Orman Mahsulleri Entegre Sanayi ve Ticaret Aş (ORMA) rneği, Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, Cilt 14, Sayı 2.
- Tolunay, A., 2001., Ormanlıkta Uygulayıcı Teknik Personel Eğitimi, I. Ulusal Ormanlık Kongresi, Türkiye Ormanlılar Derneği, 19-20 Mart 2001, Ankara, Türkiye.
- Tolunay, A., 2012. Türkiye 'de Ormanlık Araştırma Kurumlarının Yetiştirdiği İnsani Değerler ve üstlendikleri Görevler, Kuruluşunun 60. Yılında Ormanlık Araştırma Enstitüleri: Dn, Bugünü ve Geleceği Sempozyumu, 7-9 Kasım 2012, BOLU.
- Toskay, T., 1978. Turizm, Turizm Olayına Genel Yaklaşım. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Yayınları, Yayın No: 2534/431, İstanbul.

EKLER

EK-1. ORMAN ENDÜSTRİ MÜHENDİSLERİ İLE AĞAÇ İŞLERİ ENDÜSTRİ MÜHENDİSLERİNİN HAKLARININ SAVUNULMASI

Odamız AR-GE Merkezi Başkanı Eşref GİRGIN, KTÜ Orman Fakültesi Orman Endüstri Mühendisliği Bölümü öğretim üyeleri Prof. Dr. Semra ÇOLAK ve Doç. Dr. Cenk DEMİRKIR'dan oluşan teknik heyet tarafından; orman endüstri mühendisleri ile ağaç işleri endüstri mühendislerinin, 4708 sayılı Yapı Denetimi Kanunu hükümlerine göre yapılacak yapı denetimlerinde görev almaları gerektiğine ilişkin hazırlanan ve haber ekindeki teknik rapor 8.3.2017 tarihli ve 271 sayılı yazıyla Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na gönderilmiştir.

Bilindiği üzere İzmit, Yalova ve Sakarya illerinde büyük can ve mal kayıplarına neden olan depremlerden sonra, yapı denetimlerinin öneminin ortaya çıkması ve yapı denetiminin disipline alınması amacıyla, yerinde bir kararla 4708 sayılı Yapı Denetimi Kanunu yürürlüğe konulmuştur.

Odamız üyeleri, Orman Endüstri Mühendisi ve Ağaç İşleri Endüstri Mühendisinin 5531 sayılı kanun ile yasal güvenceye alınan mesleki faaliyet konuları içinde yer alan, ahşap ve ahşap çatı sistemlerine, 4708 sayılı Kanundaki taşıyıcı sistem tanımında yer verilmiş ve yapı denetimi kapsamına alınmıştır.

4708 sayılı Kanunun tanımlara ilişkin birinci maddesi, birinci fıkrası (g) bendinde tüm yapıların ana unsurunu teşkil eden "g) Taşıyıcı sistem: Yapıların; temel, betonarme, ahşap, çelik karkas, duvar, döşeme ve çatı gibi yük taşıyan ve aktaran bölümlerini ve istinat yapılarını," tanımının içinde, Orman Endüstri Mühendisleri ile Ağaç İşleri Endüstri Mühendislerinin mesleki faaliyet konuları olan ahşap, döşeme, çatı gibi yük taşıyan bölümlerine yer verilmiştir.

Ancak 4708 sayılı Kanunda yer almasına rağmen Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliğinde, üyelerimizin yasal hakları olan ahşap ve çatı sistemleri ile ilgili her hangi bir düzenleme yapılmamıştır. Yapılarda ahşap taşıyıcı sistemler kullanıldığına göre, bunların denetimi yetkili olmayan mühendislik disiplinlerince yapılmaktadır. Bu husus 5531 sayılı Kanuna hükümleri ile yapı denetimi tekniğine aykırıdır.

Teknik komisyon, Orman Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliğinin 6 ıncı maddesi 1 inci fıkrası (b) bendinde ki "...orman endüstrisi ve ağaç işleri endüstrisi ile ilgili bütün mevzuatı, normları, fenni şartnameleri incelemek ve bunlar hakkındaki görüş ve düşünceleri ilgililere bildirmek," (c) bendindeki " ... teknik ve bilimsel incelemelerde bulunarak değerlendirme sonuçlarını ülke, kamu ve üyelerinin yararlarına sunmak," ve (e) bendindeki "üyelerin hak ve yetki, meslek şeref ve haysiyetlerinin korunması ile ilgili her türlü tedbiri almak," hükümlerine dayanarak, 4708 sayılı Yapı Denetim Kanunu ve bu Kanuna göre yürürlüğe konulan Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği bağlamında incelemeler yapmış ve Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliğinin bazı maddelerinde değişiklikler yapılması için Çevre ve Şehircilik Bakanlığına öneriler yapılmıştır. Odamız teknik komisyonunca hazırlanan teknik rapor, aynı zamanda doğrudan Çevre ve Şehircilik Bakanı Sayın Mehmet ÖZHASEKİ'ye de gönderilmiştir.

Odamız her mesleki konuda olduğu gibi, mesleğimizin ve meslektaşlarımızın hak ve hukukunu, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da her platformda savunmaya aralıksız devam edecektir.

Meslek kamuoyuna saygıyla duyurulur. 27.03.2017

EK-2. 3458 SAYILI MÜHENDİSLİK VE MİMARLIK HAKKINDA KANUN

(Resmi Gazete ile neşir ve ilanı : 28/VI 1938-Sayı: 3945)

No.3458 Kabul tarihi 17-VI-1938

(28 Haziran 2000 tarihinde yayımlanan 601 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile değiştirilmiştir.)

Madde 1 - Türkiye Cumhuriyeti hudutları dahilinde mühendislik ve mimarlık unvan ve salahiyeti ile sanat icra etmek isteyenlerin aşağıda yazılı vesikalardan birini haiz olmaları şarttır:

- a) Mühendislik veya mimarlık tahsilini gösteren Türk yüksek mekteplerinden verilen diplomalar;
- b) Programlarının yüksek mühendis veya mimar mektepleri programlarına muadil olduğu kabul edilen bir ecnebi yüksek mühendis veya yüksek mimar mektebinden diploma almış olanlara usulüne tevfiakan verilecek ruhsatnameler;
- olduğu kabul edilen memleket dahilindeki diğer mühendis veya mimar mekteplerinden verilen diplomalar;
- d) Programlarının Türk Teknik Okulu Mühendis kısmı programlarına muadil olduğu kabul olunan bir ecnebi mühendis veya mimar mektebinden diploma almış olanlara usulüne tevfiakan verilecek ruhsatnameler.

Madde 2-Yukarıki maddenin (b) ve (d) fıkralarında yazılı ecnebi memleketlerden mezun olanlara ruhsatname verilebilmek için çıktıkları mektebin asli talebesi olarak tahsil dereceleri geçirmiş ve mektebin bütün tedrisatını muntazaman ve fiilen takip etmiş ve mektebe cari usullere göre geçirilmesi lazım gelen bütün imtihanları bitirmiş bulunmaları şarttır.

Madde 3-Birinci maddenin (a) ve (b) fıkralarında yazılı vesikalari haiz bulunanlara (Yüksek mühendis) veya (Yüksek mimar) ve (c) ve (d) fıkralarında yazılı vesikalari haiz bulunanlara da (Mühendis) veya (Mimar) unvanı verilir. Bu unvanlar diploma veya ruhsatnamelere de derç olunur.

Madde 4-Mühendislik veya mimarlık tahsilini gösteren Türk veya ecnebi yüksek mekteplerinde cari usullere göre doktora imtihanı vererek buna mahsus diplomayı almış olanlar doktor mühendis unvanını taşırlar.

Madde 5-Programları Türk yüksek mühendis veya yüksek mimar mektebi programlarından dun ve teknik okulu programlarından yüksek olan ve fakat bulunduğu memleketçe yüksek mekteplerden sayılan bir mühendis veya mimar mektebini 2'nci maddede yazılı şartlar dairesinde bitirmek suretiyle diploma almış olanlara (mühendis) veya (mimar) şahadetnamesi verilir.

Geçen fıkrada yazılı mekteplerden mezun olanlar yüksek mühendis veya yüksek mimar ruhsatnamesi almak istedikleri takdirde yüksek mühendis veya yüksek mimar mektebinin alakalı ihtisas şubeleri ders programları mucibince okumadıkları derslerin imtihanlarını muvaffakiyetle geçirmiş olmaları şarttır.

Madde 6-Bu kanunda yazılı ruhsatnamenin verilmesi ve mektep programları muadeletlerinin tetkiki ve bu işlerle uğraşacak heyetin teşkili usulleri ve ruhsatnamelerden alınacak harç miktarları alakalı vekâletlerin mütalaaları alınarak Nafia Vekâletince hazırlanacak bir nizamname ile tespit olunur.

Madde 7 - (Değişik:29/6/2001 - 4708/13 md.)

1 inci maddede belirtilen diploma veya ruhsatnamelerden birine haiz olmayanlar Türkiye'de mühendis veya mimar unvanı ile istihdam olunamazlar, imzalarla sanat icra edemezler, bu unvanları kullanarak rey veremezler ve imza da koyamazlar.

Madde 8 - (Değişik birinci fıkra: 23/1/2008-5728/94 md.) Yukarıdaki madde hükümlerine aykırı harekette bulunanlar, altı aydan iki yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır.

Birinci maddede yazılı diploma ve ruhsatnameyi haiz olmayanları bu vesikaları haiz olanlara mahsus unvan ve yetkiyle işlerinde kullanan kişilerle hükmi şahsiyetlerin mümessilleri de aynı suretle cezaya mahkûm edilirler.

Madde 9 - Devlet daire ve müesseseleriyle belediye hizmetlerinde bulunan Yüksek mühendis, Yüksek mimar, mühendis, mimar ve fen memurları çalışma saatleri dışında bile olsa ücretli veya ücretsiz hususi surette sanatlarını icra edemezler. Ancak serbest meslek erbabı bulunmayan ve mahallin belediye veya Nafia idarelerinin müracaatı ve en büyük mülkiye amirinin muvafakatiyle zaruret bulunduğu tahakkuk eden yerlerde tasdik ve murakabesi kendilerine veya mensup oldukları mahalli idarelere ait olmayan memleketin umran ile alakalı hususi mesleki işleri devamlı olmamak ve hariçte bir yazıhane açmamak ve asıl vazifelerinin çalışma saatleri dışında yapmak şartıyla birinci fıkrada yazılı memurlar iş kabul edebilirler. Profesörlük, öğretmenlik ve doçentlik birinci fıkrada yazılı memnuiyet hükmünden müstesnadır.

Madde 10 - 1035 ve 3077 sayılı kanunlar ilga edilmiştir.

Geçici Madde 1 - (3458 sayılı Kanunun kendi numarasız Muvakkat maddesi olup teselsül için numaralandırılmıştır.)

3077 sayılı Kanunun neşrinden evvel 1035 sayılı Kanuna göre mühendis veya mimar unvan ile verilmiş olan diplomalarla ruhsatnameler, Yüksek mühendis veya yüksek mimarlık unvan ile verilecek ruhsatnameler hükmünde olup bu kanunun neşrinden itibaren en çok altı ay içinde bu mühendis ve mimarlar diploma ve ruhsatnamelerini yeni unvanlarına göre değiştirmek mecburiyetindedirler.

Madde 11 - Bu Kanun neşri tarihinden muteberdir.

Madde 12 - Bu Kanun hükümlerinin icrasına İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

EK-3. TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ KANUNU

Kanun Numarası : 6235

Kabul Tarihi : 27/1/1954

Yayımlandığı R.Gazete: Tarih : 4/2/1954 Sayı : 8625

Yayımlandığı Düstur: Tertip : 3 Cilt : 35 Sayfa : 280

I-Odalar Birliği

Madde 1 - (Değişik: 19/4/1983 - KHK 66/1 md.)

Türkiye sınırları içinde meslek ve sanatlarını icraya kanunen yetkili olup da mesleki faaliyette bulunan yüksek mühendis, yüksek mimar, mühendis ve mimarları teşkilatı içinde toplayan tüzel kişiliğe sahip Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği kurulmuştur.

Kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olan Birliğin ve Odaların merkezi Ankara'dadır.

Madde 2 - (Değişik: 19/4/1983 - KHK 66/2 md.)

Birliğin kuruluş amacı ile yapamayacağı faaliyetler ve işler aşağıda gösterilmiştir.

Birliğin kuruluş amacı:

a) Bütün mühendis ve mimarları ihtisas kollarına ayırmak ve her kol için bir oda kurulmasına karar vermek;

Bu suretle aynı ihtisasa mensup meslek mensuplarını bir Odanın bünyesinde toplamak; merkezde idare heyeti, haysiyet divanı ve murakıplar gibi görevlilere yetecek kadar üyesi bulunmayan Odanın merkezini, Umumi Heyetin belirleyeceği yerde açmak;

b) Mühendislik ve mimarlık mesleği mensuplarının, müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleriyle ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hâkim kılmak üzere meslek disiplinini ve ahlakını korumak için gerekli gördüğü bütün teşebbüs ve faaliyetlerde bulunmak;

c) Meslek ve menfaatleriyle ilgili işlerde resmi makamlarla işbirliği yaparak gerekli yardımlarda ve tekliflerde bulunmak, meslekle ilgili bütün mevzuatı normları, fenni şartnameleri incelemek ve bunlar hakkındaki görüş ve düşünceleri ilgililere bildirmektir.

(Değişik: 18/6/1997 - 4276/6 md.) Birlik ve organları, kuruluş amaçları dışında faaliyette bulunamazlar.

Madde 3 - (Değişik: 27/5/1959 - 7303/1 md.)

Birliğin idare uzuvları şunlardır:

a) Birlik Umumi Heyeti;

b) Birlik İdare Heyeti;

c) Yüksek Haysiyet Divanı.

Madde 4 - (Değişik birinci fıkra: 6/9/1983 - KHK 85/1 md.) Birlik Umumi Heyeti; iki yılda bir Odaların, meslekte en az on yıl kıdemli olan üyeleri arasından toplam üye sayısının %2'si oranında ve üç kişiden az, yüz kişiden çok olmamak üzere seçecekleri delegelerden oluşur. Birlik Umumi Heyeti, üye tam sayısının çoğunluğu ile toplanır ve kararlarını çoğunlukla alır. Birinci toplantıda çoğunluğun sağlanamaması halinde ikinci toplantı için çoğunluk aranmaz. Birlik Umumi Heyetinin seçimle ilgili toplantılarına üyelerin katılmaları ve oy kullanmaları zorunlu olup geçerli bir mazereti olmaksızın katılmayanlar ile oy kullanmayanlar Yüksek Haysiyet Divanınca cezalandırılırlar.

(Değişik: 27/5/1959 - 7303/1 md.) Birlik Umumi Heyetinin vazifeleri şunlardır:

a) Birliğin teşekkül maksadına müteallik kararları ittihaz etmek;

b) Mesleki inkişafı ve gerekli faaliyetleri hakkında sahalara aramak ve bu hususların esaslarını tespit etmek;

c) İdare Heyetinin çalışmalarını ve hesaplarını incelemek, direktifler vermek;

d) Varidat ve masraf bütçelerini kabul etmek;

e) Daimi veya muvakkat, ücretle veya ücretsiz vazifelerini tayin ve ücretlerini tespit etmek;

f) **(Değişik: 6/9/1983 - KHK 85/1 md.)** Gizli oyla, Birlik İdare Heyeti, Yüksek Haysiyet Divanı ile Birlik Denetçilerini ve bunların yedeklerini seçmek.(1)

Birlik hissesini ödemiye odalar umumi heyet toplantısına katılamazlar.

Madde 5 – (Değişik: 19/4/1983 - KHK - 66/4 md.)

Birlik İdare Heyeti; her Oda bir üye ile temsil edilmek üzere, mevcut Oda adedine göre o Odanın genel kuruldaki delegeleri arasından Birlik Umumi Heyetince seçilecek üyelere oluşur. İdare Heyeti, aralarından gizli oyla başkan, başkan vekili ve muhasip seçer. İdare Heyetinden ayrılan üye hangi Odaya mensup ise onun yerini yedek üyesi alır.

Madde 6 – Birlik İdare Heyetinin vazifeleri:

Umumi Heyetçe alınacak kararları tatbik etmek, odaların çalışmalarını kontrol ve teshil etmek, bu kanunla tanınan hak ve yetkilerin iyi bir şekilde kullanılmasını sağlamak ve Birliği dahilinde ve hariçte temsil etmek.

Madde 7 – (Değişik: 27/5/1959 - 7303/1 md.)

Birlik Umumi Katibi, Birlik İdare Heyeti tarafından tayin olunur. Vazifesi, umumi heyetle idare heyeti kararlarını ve birlik işlerini yürütmektir.

Umumi Katip İdare Heyeti toplantılarına iştirak eder, düşüncelerini bildirir. Ancak, reye iştirak edemez.

Madde 8 – (Değişik: 19/4/1983 - KHK - 66/5 md.)

Yüksek Haysiyet Divanı; Birlik umumi heyetince delegeler arasından gizli oyla seçilen beş asil üyeden kurulur. Ayrıca beş yedek üye de seçilir (1)

Madde 9 – Yüksek Haysiyet Divanına seçilen asıl ve yedek azanın müddeti iki yıldır. Müddeti dolanlar yeniden seçilebilir.

Madde 10 – Yüksek Haysiyet Divanı mürettep adedi ile içtima eder ve ekseriyetle karar verir. Yüksek Haysiyet Divanı Oda Haysiyet Divanı kararı ile vaki itirazları evrak üzerinden tetkik ve esbabı mucibe beyanı ile tasdik eder veya bozar ve dosyayı alakalı odaya iade eder.

Oda Haysiyet Divanı, kararında ısrar ettiği takdirde nihai karar Yüksek Haysiyet Divanına aittir. Yüksek Haysiyet Divanının verdiği nihai karar katidir.

Madde 11 –(Değişik: 19/4/1983 - KHK - 66/6 md.)

Bayındırlık Bakanlığı gerekli hallerde Yüksek Haysiyet Divanını toplantıya çağırır. Divanca alınan kararların tebliğ ve infazını sağlamakla Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği görevlidir.

Madde 12 – (Değişik: 27/5/1959 - 7303/1 md.)

Birlik gelirleri şunlardır:

- a) Birlik İdare Heyetince odalara kayıtlı aza adedine göre her yıl için aza başına tespit olunacak ve odalar bütçelerinden ödenecek hisse;
- b) Odalarca yapılacak fevkalade yardımlar;
- c) Neşriyat gelirleri;
- d) Yardım ve bağışlar;
- e) Sair gelirler.

II – Odalar

Madde 13 – Lüzum görülen yerlerde Birlik Umumi Heyeti kararıyla (Türk mühendis ve mimarları odaları) açılabilir.

Madde 14 – (Değişik: 27/5/1959 - 7303/1 md.)

Her ihtisas şubesi yalnız bir oda açar. İhtisas ve iştirak mevzuları ayrı olan mühendis ve mimarlar; ancak ihtisas veya iştirak mevzularının taalluk ettiği odaya kaybolunurlar.

Madde 15 – Odalarda asli aza olabilmek için Türkiye Cumhuriyeti tabiiyetinde olmak ve Türkiye hudutları içinde meslek ve sanatlarını icraya kanunen yetkili bulunmak şarttır.

Madde 16 – Orman ve ziraat yüksek mühendis ve mühendisleri de mensup buldukları cemiyetlerin umumi heyetleri kararı ile oda kurarak Birliğe dâhil olurlar.

Madde 17 – Sayıları oda teşkiline müsait olmayan ihtisas mensupları Birlik Umumi Heyeti kararıyla ihtisaslarına göre en yakın odaya ithal olunur.

Madde 18 – Her oda kendi umumi heyeti kararı ile tayin ve tespit olunacak yerlerde şubeler açabilir ve mümessillikler ihdas edebilir.

Madde 19 – (Değişik: 19/4/1983 - KHK - 66/7 md.)

Heyetince kararlaştırılan işlerden yalnız odalarını ilgilendiren kısımlar ile görevlidirler.

(Değişik: 18/6/1997 - 4276/7 md.) Odalar va organları, kuruluş amaçları dışında faaliyette bulunamazlar.

Madde 20 – Odaların idare uzuvları şunlardır:

- a) Oda Umumi Heyeti;
- b) Oda İdare Heyeti;
- c) Oda Haysiyet Divanı.

Madde 21 – (Değişik: 27/5/1959 - 7303/1 md.)

Şube umumi heyeti o şubeye kayıtlı asil azalardan, oda umumi heyeti ise odaya kayıtlı asil azalardan teşekkül eder.

(Ek: 6/9/1983 - KHK 85/2 md.) Şube ve Oda Umumi Heyetleri üye tam sayısının çoğunluğu ile toplanır ve kararlarını çoğunlukla alır. Birinci toplantıda çoğunluğun sağlanamaması halinde ikinci toplantı için çoğunluk aranmaz. Umumi Heyetlerin seçimle ilgili toplantılarına üyelerin katılmaları ve oy kullanmaları zorunlu olup geçerli bir mazereti olmaksızın katılmayanlar ile oy kullanmayanlar Oda Haysiyet Divanınca cezalandırılırlar.

Madde 22 – Oda Umumi Heyetinin vazifeleri:

- a) Odaların maksadı teşekkülüne ait kararları almak; idare heyeti çalışmalarını incelemek ve direktifler vermek, hesaplarını tetkik ve bütçesini yapmak;
- b) İdare heyeti, haysiyet divanı aza ve yedekleri ile murakıplarını seçmek;
- c) Birlik Umumi Heyetine gidecek asil ve yedek delegeleri seçmek.

(Ek: 19/4/1983 - KHK - 66/8 md.) Umumi Heyetin kararları bir tutanakla tespit edilir. Tutanak, Umumi Heyet Başkanlık Divanı tarafından imzalanır ve Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğine gönderilir.

Madde 23 – (Değişik: 27/5/1959 - 7303/1 md.)

Oda idare heyeti, oda umumi heyetince seçilen beş veya yedi azadan teşekkül eder.

İdare Heyeti kendi aralarından gizli reyyle reis, reisvekili, katip ve muhasip seçer.

Madde 24 – Oda İdare Heyetinin vazifeleri:

Umumi Heyetçe alınan kararları tatbik etmek ve bu kanunla tanınan hak ve yetkileri iyi bir şekilde kullanmak ve oda ile Birlik arasındaki irtibat ve işbirliğini sağlamak.

Madde 25 – Oda haysiyet divanı, oda umumi heyetince iki sene müddetle seçilen beş kişiden teşekkül eder.

Oda haysiyet divanı mürettep adedi ile içtima eder ve ekseriyetle karar verir.

Madde 26 – Odalara kayıtlı meslek mensuplarından bu kanuna aykırı hareketleri görülenlerle, meslekle alakalı işlerde gerek kasten ve gerekse ihmâl göstermek suretiyle zarara sebebiyet veren veya akdettiği mukavelelere riayet etmeyen veyahut meslek şeref ve haysiyetini muhıl durumları tespit olunanlara kayıtlı buldukları oda haysiyet divanınca aşağıda yazılı inzibati cezalar verilir:

- a) Yazılı ihtar;
- b) (25) liradan (100) liraya kadar para cezası;
- c) (100) liradan (1 000) liraya kadar para cezası;
- ç) 15 günden 6 aya kadar serbest sanat icrasından men'i;
- d) Odadan ihraç.

Bu cezaların verilmesinde sıra gözetilmez. Ancak sebep teşkil eden hadisenin mahiyet ve neticelerine göre bu cezalardan biri tatbik olunur.

Madde 27 – Haysiyet divanları tarafından verilen yazılı ihtar ve (100) liraya kadar para cezaları katidir.

Ancak 26'ncı maddenin (c, ç, d) bentlerinde yazılı cezalara karşı tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içinde ve oda idare heyeti yoluyla Yüksek Haysiyet Divanına itiraz olunabileceği gibi, bu cezalar Yüksek Haysiyet Divanının tasdikinden geçirilmedikçe de tatbik olunamaz.

Madde 28 – (Değişik: 19/4/1983 - KHK - 66/9 md.)

Odadan ihraç edilenler süresiz olarak, sanat icrasından geçici olarak men edilenler ise, men süresi içinde; hiçbir şekil ve biçimde mesleki faaliyette bulunamazlar. Bunlar Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği tarafından derhal bütün ilgili yerlere ve kuruluşlara duyurulur.

Madde 29 – Muvakkaten sanat icrasından menolunanlar sanatlarını icraya devam ederlerse cezaları bir misli daha artırılır.

Madde 30 – Her türlü oda aidatı ile diğer para cezalarını tebliğ gününden itibaren otuz gün içinde mensup oldukları odaya ödemeyenler hakkında İcra ve İflas Kanunu hükümlerine göre takibat yapılır.

Madde 31 – Odalardan ihraç kararı ancak umumi hükümlere göre medeni haklarını kaybetmiş olanlar veya meslek camiasından uzaklaştırılmalarında mutlak zaruret görülenler hakkında verilebilir.

Madde 32 – (Değişik: 27/5/1959 - 7303/1 md.)

Odaların gelirleri:

- a) Aza kaydiyeleri;
- b) Aza yıllık aidatı;
- c) Hizmet karşılığı alınan ücretler;
- ç) Vesika ücretleri;
- d) Neşriyat hasılatı;
- e) Bağış ve yardımlar;
- f) Para cezaları;
- g) İştiraklerden mütevellit karlar;
- h) Mesleki müsabakalarda derece ve mansiyon alanlarla jüriye aza seçilenlerin alacakları paraların yüzde beşleri;
- i) Müteferrik gelirler.

III - Umumi hükümler

Madde 33 – Türkiye'de mühendislik ve mimarlık meslekleri mensupları mesleklerinin icrasını iktiza ettiren işlerle meşgul olabilmeleri ve mesleki tedrisat yapabilmeleri için ihtisasına uygun bir odaya kaydolmak ve azalık vasfını muhafaza etmek mecburiyetindedirler.

(Ek: 19/4/1983 - KHK - 66/10 md.) Kamu Kurumu ve Kuruluşları ile İktisadi Devlet Teşekkülleri ve Kamu İktisadi Kuruluşlarında asli ve sürekli olarak çalışan mühendislik ve mimarlık meslekleri mensuplarının meslek ve ihtisaslarıyla ilgili odaya girmeleri isteklerine bağlıdır. Ancak bunlar görevlerinin gereği olan işleri yaparken, mesleki bakımdan, Odaya kayıtlı meslektaşlarının yetkileriyle haklarına sahip ve onların ödevleriyle yükümlüdürler. Bu konuda Türk Silahlı Kuvvetleri mensupları ile ilgili hükümler saklıdır.

Madde 34- (Değişik: 27/2/2003-4817/26 md)

Yabancı müteahhit veya yabancı kuruluşlar, Türkiye'de Devlet daireleri ile resmi ve özel kuruluş ve şahıslara karşı re'sen veya yerli kuruluşlarla birlikte taahhüt ettikleri mühendislik veya mimarlıkla ilgili işlerde, yalnız bu işe münhasır kalmak kaydıyla, Bayındırlık ve İskân Bakanlığının ve Odalar Birliğinin görüşleri alınarak, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca verilen çalışma izni ile yabancı uzman çalıştırabilirler.

Madde 35- (Değişik: 27/2/2003-4817/27 md)

34 üncü madde kapsamına girmeyen işlerde yabancı mühendis ve yüksek mühendisler ile mimar ve yüksek mimarlar, Bayındırlık ve İskân Bakanlığı ile Odalar Birliğinin görüşleri alınarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca verilen çalışma izni ile çalıştırılabilir.

Madde 36 – 34 ve 35 inci maddeler gereğince gelen yabancı meslek mensupları Türkiye'de bir aydan fazla kaldıkları takdirde ihtisaslarına en yakın odaya müracaatla geçici aza olarak kaydolunurlar.

Madde 37 – Yüksek mühendis, yüksek mimar, mühendis ve mimarlar kanunen kendilerine verilmiş olan unvandan başka herhangi bir unvan kullanamazlar.

Madde 38 – Bu kanunun 33 ve 34 üncü maddelerinde yazılı vecibeleri yerine getirmeyen yüksek mühendis, yüksek mimar, mühendis ve mimarlar Türkiye'de mesleki faaliyetten menedilirler.

Madde 39 – Bu kanun hükümleri müteşebbis heyetlerce ihzar ve Birlik Umumi Heyetince tasvip edilecek bir talimatname ile tatbik olunur.

Ek Madde 1 – (Ek: 19/4/1983 - KHK - 66/12 md.)

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğini veya Odaları temsil etmek üzere uluslararası toplantı ve kongrelere katılmak, Bayındırlık Bakanlığından izin alınmasına bağlıdır. Bu izin verilmeden önce, İçişleri ve Dışişleri Bakanlıkları ile toplantı ve kongrenin konusuna göre diğer ilgili Bakanlıkların görüşleri de alınabilir.

Ek Madde 2 – (Ek: 19/4/1983 - KHK - 66/12 md.)

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği ile Odaların bu Kanun Hükmünde Kararnameye göre gizli oyla yapılacak organ seçimlerine ilişkin işlemler, aşağıdaki esaslara göre yargı gözetimi altında gerçekleştirilir.

Seçim yapılacak genel kurul toplantısında en az onbeş gün önce seçimlere katılacak üyeleri veya delegeleri belirleyen liste, toplantının gündemi, yeri, günü, saati ile çoğunluk olmadığı takdirde yapılacak ikinci toplantıya ilişkin hususları belirten bir yazıyla birlikte üç nüsha olarak o yer ilçe seçim kurulu başkanı olan hâkime tevdi edilir. Bir yerde birden fazla İlçe Seçim Kurulu bulunması halinde görevli hâkim Yüksek Seçim Kurulunca belirlenir. Toplantı tarihleri, gündemde yer alan diğer konular göz önünde bulundurularak görüşmelerin bir Cumartesi günü akşamına kadar sonuçlanmasını ve seçimlerin ertesi gün olan Pazar gününün dokuz - onyedi saatleri arasında yapılmasını sağlayacak şekilde düzenlenmesi zorunludur.

Hakim, gerektiğinde ilgili kayıt ve belgeleri de getirtip incelemek suretiyle varsa noksanları tamamlattırdıktan sonra seçime katılacak mühendislik ve mimarlık meslekleri mensuplarını belirleyen liste ile yukarıdaki fıkrada belirtilen diğer hususları onaylar. Onaylanan liste ile toplantıya ilişkin diğer hususlar Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği ve ilgili Odanın ilan yerlerinde asılmak suretiyle üç gün süre ile ilan edilir.

İlan süresi içinde listeye yapılacak itirazlar hâkim tarafından incelenir ve en geç iki gün içinde kesin olarak karara bağlanır.

Bu suretle kesinleşen listeler ile toplantıya ilişkin diğer hususlar onaylanarak Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğine veya ilgili Odaya gönderilir.

Hakim kamu görevlileri veya aday olmayan mühendislik ve mimarlık meslekleri mensupları arasından bir başkan ile iki üyeden oluşan bir seçim sandık kurulu atar. Aynı şekilde ayrıca üç yedek üye de belirler. Seçim sandık kurulu başkanının yokluğunda kurula yaşlı üye başkanlık eder.

Seçim sandık kurulu, seçimlerin kanunun öngördüğü esaslara göre yürütülmesi, yönetimi ve oyların tasnifi ile görevli olup, bu görevleri seçim ve tasnif işleri bitinceye kadar aralıksız olarak devam eder.

Seçime katılacak üye veya delege sayısının dörtüzdü kişiden fazla olması halinde her dörtüzdü kişi için bir oy sandığı bulunur ve her seçim sandığı için ayrı bir kurul oluşturulur. Yüz'e kadar olan üye fazlalığı sandık sayısında nazara alınmaz. Seçimlerde kullanılacak araç ve gereçler ilçe seçim kurulundan sağlanır ve sandıkların konacağı yerler hakim tarafından belirlenir.

Seçim süresinin sonunda seçim sonuçları tutanakla tespit edilip seçim sandık kurulu başkan ve üyeleri tarafından imzalanır. Birden fazla sandık bulunması halinde tutanaklar, hâkim tarafından birleştirilir. Tutanakların birer örneği seçim yerinde asılmak suretiyle geçici seçim sonuçları ilan edilir. Kullanılan oylar ve diğer belgeler tutanağın bir örneği ile birlikte üç ay süreyle saklanmak üzere ilçe seçim kurulu başkanlığına tevdi edilir.

Seçimin devamı sırasında yapılan işlemler ile tutanakların düzenlenmesinden itibaren iki gün içinde seçim sonuçlarına yapılacak itirazlar, hakim tarafından aynı gün incelenir ve kesin olarak karara bağlanır. İtiraz süresinin geçmesi ve itirazların karara bağlanmasından hemen sonra hakim, yukarıdaki hükümlere göre kesin sonuçları ilan eder ve Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği ile ilgili Odaya bildirir.

(Değişik: 6/9/1983 - KHK - 85/3 md.) Oy verme işlemi, gizli oy açık tasnif esaslarına göre yapılır. Listede adı yazılı bulunmayan üye oy kullanamaz. Oylar, oy verenin kimliğinin oda, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği veya resmi kuruluşça verilen belge ile ispat edilmesinden ve listedeki isminin karşısındaki yerin imzalanmasından sonra kullanılır. Oylar, üzerinde ilçe seçim kurulu mühürü bulunan ve oy verme sırasında sandık kurulu başkanı tarafından her seçim için ayrı ayrı verilecek kâğıtlara yazılmak ve mühürlü zarflara konulmak suretiyle kullanılır. Bunların dışındaki kâğıtlara yazılan veya mühürsüz zarflara konulan oylar geçersiz sayılır. Delege seçimlerinde, basılı aday listeleri kullanılabilir.

Hâkim, seçim sonuçlarını etkileyecek ölçüde bir usulsüzlük veya kanuna aykırı uygulama nedeniyle seçimlerin iptaline karar verdiği takdirde, süresi bir aydan az ve iki aydan fazla olmamak üzere seçimin yenileneceği pazar gününü tespit ederek Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğine veya ilgili Odaya bildirir. Belirtilen günde yalnız seçim yapılır ve seçim işlemleri bu madde ile kanunun öngördüğü diğer hükümlere uygun olarak yürütülür.

İlçe seçim kurulu başkanı hâkime ve seçim sandık kurulu başkanı ile üyelerine, Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunda belirtilen esaslara göre ücret ödenir.

Bu ücret ve Birliğin ve Odaların diğer seçim giderleri kendi bütçelerinden karşılanır.

Seçimler sırasında sandık kurulu başkan ve üyelerine karşı işlenen suçlar Devlet memurlarına karşı işlenmiş gibi cezalandırılır.

Seçimlerin düzen içerisinde ve sağlıklı biçimde yürütülmesi amacıyla hakimin ve sandık kurulunun aldığı tedbirlere uymayanlara, eyleminin ağırlığına göre bu Kanunda yazılı disiplin cezaları verilir.

Ek Madde 3 – (Ek: 19/4/1983 - KHK - 66/12 md.)

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği üzerinde, Bayındırlık Bakanlığınca; ihtisas dallarına göre Odalar üzerinde ise, ilgili bakanlıklarca idari ve mali denetim yapılır. İlgili Bakanlıklar; Bakanlar Kurulu Kararnamesi ile tespit edilir.

Ek Madde 4 – (Ek: 19/4/1983 - KHK - 66/12 md.)

(Değişik birinci fıkra: 18/6/1997 - 4276/8 md.) Amaçları dışında faaliyet gösteren Birlik ve odaların sorumlu organlarının görevlerine son verilmesine ve yerlerine yenilerinin seçilmesine, Bayındırlık ve İskan Bakanlığının veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılığının istemi üzerine, o yerdeki asliye hukuk mahkemesince basit usule göre yargılama yapılarak karar verilir ve dava en geç üç ay içinde sonuçlandırılır.

Görevlerine son verilen organların yerine en geç bir ay içerisinde yenileri seçilir. Yeni seçilenler eskilerin süresini tamamlarlar.

İlgili Bakanlıkların bu Kanun Hükmünde Kararname uyarınca Birlik ve Oda organlarının karar ve işlemleri hakkındaki tasarruflarına, Birliğin ve Odaların görevli organları tarafından uyulması zorunludur.

İlgili Bakanlığın tasarruflarını kanuni bir sebep olmaksızın yerine getirmeyen veya eski kararda direnme niteliğinde yeni bir karar veren veya kanunun zorunlu kıldığı işlemleri Bakanlığın uyarısına rağmen yerine getirmeyen Birlik ve Oda organları hakkında da yukarıdaki fıkralar hükümleri uygulanır.

Görevlerine son verilen organ başkan ve üyelerinin kanunda yazılı ceza sorumlulukları saklıdır. Bu organların yukarıdaki fıkra gereğince görevlerine son verilmesine neden olan tasarrufları hükümsüzdür.

(Değişik: 18/6/1997 - 4276/8 md.) Ancak, milli güvenliğin, kamu düzeninin, suç işlenmesini veya suçun devamını önlemenin yahut yakalamanın gerektirdiği hallerde gecikmede sakınca varsa, Birlik ve odalar, vali tarafından faaliyetten men edilebilir. Faaliyetten men kararı, yirmidört saat içinde görevli hakimin onayına sunulur. Hakim, kararını kırksekiz saat içinde açıklar, aksi halde, bu idari karar kendiliğinden yürürlükten kalkar.⁽¹⁾

Ek Madde 5 – 7 (Mülga: 29/6/2001 - 4708/ 13 md.)

Muvakkat Madde 1 – Türkiye'de mevcut bilumum yüksek mühendis, yüksek mimar, mühendis ve mimarlar bu kanunun neşrinden itibaren iki ay içinde Bayındırlık Vekâletinden alacakları birer beyannameyi doldurarak buldukları yer bayındırlık müdürlüklerine veya doğrudan doğruya Bayındırlık Vekaletine vermeye mecburdurlar.

Muvakkat Madde 2 – Bu kanunun neşri tarihinden itibaren bir ay içinde Bayındırlık Vekâletinin teşebbüsü ile mezkûr tarihte faaliyet halinde bulunan mesleki birliklerce gönderilecek ikişer temsilci ile Bayındırlık Vekaletinin tayin edeceği beş temsilciden müteşekkil müteşebbis heyet Bayındırlık Vekaletinde toplanır. Kanunun neşrinden itibaren üç ay içinde Odalar Birliği Talimatnamesiyle kurulacak odaların hazırlıklarını ve ilk umumi heyet toplantısı için lüzumlu diğer bilumum hazırlıkları tamamlar ve ilan eder. Kanunun neşrinden itibaren altı ay içinde o tarihte faaliyette bulunan birlikler umumi heyetlerini toplayarak üç kişiden az olmamak üzere kayıtlı azalarının yüzde beşi nispetinde delegelerini seçer, bunların isim ve adreslerini Bayındırlık Vekâletine bildirir. Vekâletçe bir ay içinde birliklerce seçilen delegelere yazılı davetiye gönderilerek toplantıya davet olunur. Toplanan bu heyet Türk Mühendis ve Mimarlar Odaları Birliğinin birinci Umumi Heyetini teşkil eder. Umumi Heyet, toplantısını idare etmek üzere bir reis, iki reis vekili, dört de kâtip seçer. Bu heyet kararlarını ekseriyetle verir. Yalnız Talimatnameye ait kararlarda üçte iki ekseriyet aranır.

Muvakkat Madde 3 – Birinci Odalar Birliği Umumi Heyetinin vazifeleri:

- a) Müteşebbis heyet tarafından hazırlanmış bulunan Odalar Birliği Talimatnamesini müzakere ve kabul etmek;
- b) Kurulması icap eden ve müteşebbis heyet tarafından hazırlanmış olan odaları tespit etmek ve oda teşkili mümkün olmayan meslek mensuplarının hangi odaya kayıtlı olacaklarını tetkik ve tayin etmek;
- c) Odalar Birliği İdare Heyetini ve yedeklerini seçmek;
- ç) Odalar Birliği Umumi Kâtibini ve murakıplarını seçmek;
- d) Yüksek Haysiyet Divanı azalarını ve yedeklerini seçmek.

Muvakkat Madde 4 – (Ek: 27/5/1959 - 7303/1 md.)

Birlik İdare Heyeti bu kanunun neşrinden itibaren 3 ay içinde birlik ve odaların durumunu nizamname ve talimatnamelerini bu kanun hükümlerine uydurmaya, hariçte olan oda merkezlerini Ankara'ya getirmeye, ihtisas ve iştigal mevzuları dışındaki odalara kaydolanları mensup olduğu odaya nakletmeye ve bu hususlara riayet etmeyenler hakkında 6235 sayılı kanunun 38 inci maddesi hükümlerini tatbikat mecburdur.

Muvakkat Madde 5 – (Ek: 27/5/1959 - 7303/1 md.)

Bu kanunun meriyete girdiği tarihe kadar tahakkuk eden borçlar tahsil olunur.

Geçici Madde 6 – 7 (Ek : 9/6/2000 - KHK - 601/3 md.;Mülga: 29/6/2001 - 4708/ 13 md)

Madde 40 – Bu kanun neşri tarihinden itibaren meriyete girer.

Madde 41 – (Değişik : 19/4/1983 - KHK - 66/11 md.)

Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

**EK-4. ORMAN MÜHENDİSLİĞİ, ORMAN ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ VE AĞAÇ İŞLERİ
ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ HAKKINDA KANUN**

Kanun No. 5531

Kabul Tarihi : 29/6/2006

Re. Gaz. Ya. Tar. 8/7/2006

Resmi Gazete Say: 26222

**BİRİNCİ BÖLÜM
Amaç, Kapsam ve Tanımlar**

Amaç

MADDE 1- Bu Kanunun amacı; Türkiye'deki orman fakültelerinden ve ağaç işleri endüstri mühendisi yetiştiren en az dört yıllık lisans düzeyinde yüksek öğretim kurumlarından ya da denkliği onaylanmış yurt dışı yüksek öğretim kurumlarından mezun olup, mühendis unvanını haiz olanların, 4 üncü maddede belirtilen faaliyet konularıyla ilgili işlemlerin ilgili mevzuata uygun olarak, sağlıklı ve güvenilir bir şekilde işleyişini ve gerçekleştirilmesini sağlamak, faaliyet sonuçlarını ilgili mevzuat çerçevesinde denetlemek, değerlendirmeye tâbi tutarak gerçek durumu ilgililerin ve resmî mercilerin istifadesine tarafsız bir şekilde sunmak, orman, ormancılık ve ağaç işleri endüstrisi işlerinin meslekî standartlarını gerçekleştirmek üzere ormancılık ve orman ürünleri bürolarının kurulması, faaliyet ve denetimleri ile uzmanlık alanlarına uygun mühendislik meslekî faaliyetlerindeki hak, yetki, sorumluluk ve çalışma esaslarını düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2- Bu Kanun; ormancılık, orman ve ağaç endüstrisiyle uğraşan gerçek ve tüzel kişilere ait yerlerde çalışanlar ile mühendislik mesleğini, hizmet akdi ile herhangi bir iş yerine bağlı olmaksızın, kendi nam ve hesaplarına serbest olarak icra edenleri kapsar.

Tanımlar

MADDE 3- Bu Kanunda geçen;

- a) Bakanlık: Çevre ve Orman Bakanlığını,
- b) Oda: Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğine bağlı Orman Mühendisleri Odasını,
- c) Mühendis: En az dört yıllık lisans eğitimini bitirmiş orman mühendisi, orman yüksek mühendisi, orman endüstri mühendisi ve ağaç işleri endüstri mühendisini,
- ç) Meslek mensubu: Mühendis unvanını haiz olup bu Kanun çerçevesinde ormancılık ve orman ürünleri bürosu kurmak üzere 5 inci madde uyarınca yetkilendirilen kişileri,
- d) Danışman: Meslekî konularda bilgi ve deneyimini, danışmanlık isteyen gerçek ve tüzel kişilerin yararı için kullanan, danışmanlığını yaptığı kişiler ile hiçbir organik bağ içinde bulunmayan, danışmanlık hizmeti sunduğu kişilerden danışmanlık hizmeti karşılığı dışında hiçbir kazanç sağlamayan hizmet sunucularını,
- e) Teknik müşavir: Mesleğe ait konularda, bilim ve tekniğe uygun olarak hizmetin yapılmasına fikren katkıda bulunan hizmet sunucularını,
- f) Ekspert: Mesleğe ait konularda, mahallinde ya da dosya üzerinde gerekli incelemeyi yaparak kıymet takdiri, fiyat tespiti ve benzeri işler ile ilgili rapor tanzimi hizmetlerini yapan hizmet sunucularını,
- g) Ormancılık ve orman ürünleri büroları: Mühendis unvanına sahip olanların, mesleklerini hizmet akdi ile bir iş yerine bağlı olmaksızın kendi nam ve hesaplarına serbestçe icra edebilecekleri, teknik müşavirlik ve danışmanlık yapabilecekleri serbest ormancılık ve orman ürünleri büroları ile serbest yeminli ormancılık ve orman ürünleri bürolarını,
- ğ) Sorumlu müdür: Ormancılık ve orman ürünleri bürolarının, teknik ve idarî yönetimini yapan, büro personelinin mevzuata uygun olarak çalıştırılması sorumluluğunu üstlenen, ruhsat almış meslek mensubunu, ifade eder.

**İKİNCİ BÖLÜM
Genel Hükümler**

Mesleğin konusu

MADDE 4- Mesleğin konuları uzmanlık alanlarına göre aşağıda gösterilmiştir:

- a) Orman mühendislerinin faaliyet konuları şunlardır:

1) Devlet ormanlarında, Hazine arazilerinde, kamu kurum ve kuruluşlarına ait arazilerde, gerçek ve tüzel kişilere ait arazilerde ormanları doğal ve yapay olarak kurmak.

2) Mevcut olan ormanlar dahil, ormanların bakımı ve iyileştirilmesi, bozuk ormanların imar ve ıslahını yapmak.

3) Enerji ormanları tesis ve bakımını yapmak.

4) Orman ağaç, ağaççık ve florasına ait tohum üretimi ile aşılama faaliyetlerini yürütmek.

5) Orman ağaç ve ağaççıklarına ait tohum ve ağaç ıslah faaliyetlerini yürütmek.

6) Orman fidanlıkları kurma, yönetme, işletme, orman fidanı ve bitkisi nakli, standardizasyonu ve sertifikalandırılması faaliyetlerini yürütmek.

7) Ağaçlandırma, erozyonla mücadele, sel ve çığ kontrolü, havza amenajmanı, entegre havza ıslahı ve kırsal kalkınma plânlama, projelendirme ve uygulama çalışmaları yapmak.

8) Orman içi, kenarı ve orman üst sınırı meraların sınırlarının belirlenmesi, ıslahı, korunması, plânlaması çalışmalarını yapmak.

9) Orman topraklarının etüdü, analizi, ıslahı ve bonitet belirlemesi, yetişme ortamı analizi, envanteri ve mevcut haritalar üzerinde işaretleme çalışmalarını yapmak.

10) Orman alanlarında av ve yaban hayvanlarının çoğaltılması, envanter çalışmaları ile orman ekosistemleriyle doğrudan ya da dolaylı habitat bağlantısı olan yaban hayvanlarına ilişkin olarak avlak, koruma alanı ve rezerv alanı tefriki, plânlaması, tesisi, yönetimi işlerini yapmak.

11) Orman içi su kaynaklarının geliştirilmesi, etüt, envanter, plânlama ve projelendirme çalışmalarını yapmak.

12) Millî parklar, orman içi dinlenme ve mesire yerleri ile orman içi rekreasyon alanlarının tespit, tefrik, envanter ve düzenlenmesi, rekreasyon yönetimi ve işletmeciliği, uzun devreli gelişme plâni çalışmaları, ağaç röleve plânları yapmak.

13) Peyzaj plânlara uygun uygulamalar yapmak.

14) Orman kaynakları plânlaması, orman sınırlaması, arazinin yorumlanması ve mülkiyet çalışmaları yapmak, uydu görüntüleri ve hava fotoğraflarını ormancılık amaçları doğrultusunda yorumlamak ve mevcut haritalar üzerine işlemek.

15) Orman yangınları ve zararlılarıyla mücadele, orman yolları ile orman yangın emniyet yolu ve şeritleri plânlamasını, etüdünü, yapımını, bakımını ve kontrolünü yapmak.

16) Orman ekosistemleri, orman gen ve biyosfer rezervleri ile biyotop alanlarının kurulması, orman ağaç, ağaççık ve florasına ait gen koruma alanlarının plânlaması, kurulması ve yönetilmesi işlerini yapmak.

17) Kent ormancılığı çalışmaları, orman çevre düzenlemesi, orman alanlarında çevresel etki değerlendirmesi faaliyetlerini yapmak.

18) Orman ekosistemlerine ait flora ve faunayla ilgili iş ve işlemleri yapmak.

19) Orman ve ormancılıkla ilgili yukarıdaki işlere benzer iş ve hizmetleri yapmak.

b) Orman endüstri mühendislerinin faaliyet konuları şunlardır:

1) Odun hammaddesinin yarma, kesme, soyma, biçme, şekil değiştirme işlemlerini yapmak.

2) Odun hammaddesini yongalayarak veya liflere ayırarak ve yapıştırıcı maddeler kullanarak ya da kullanmadan presleme, buharlama, kurutma ve emprenye etme gibi işlemlerle yapısını değiştirmeden veya fiziksel ve kimyasal yollarla değiştirerek işlemek.

3) Kereste, ağaç kaplama levha, kâğıt, selüloz ve benzeri yarı mamullerini üreten ve bunları kullanan, orman ürünleri fabrikalarında, ahşap olmak kaydıyla mobilya ile sabit ve hareketli mobilyalar, doğramalar, kapı, pencere, yer döşemeleri, ahşap yapılar ve elemanların üretim faaliyetlerini yapmak.

4) Odun dışı orman ürünlerini işleyen tesislerde; kalite kontrol, maliyet hesaplama, stok kontrolü ve tasarım faaliyetleri yapmak.

c) Ağaç işleri endüstri mühendislerinin faaliyet konuları şunlardır:

1) Ağaç işleri endüstrisinde yer alan ahşap ve türevleri ile diğer endüstriyel malzemeler kullanarak ahşap olmak kaydıyla sabit ve hareketli mobilyalar, doğramalar, deniz araçları, sauna, prefabrik ev, parke, karavan, evlerin ahşap bölümlerinin üretim faaliyetlerini yapmak.

2) Emprenye ve kurutma tesisleri ve benzeri ağaç işleri ürünlerinin tasarım ve imalâtı faaliyetlerini yapmak.

Hak, yetki ve sorumluluklar

MADDE 5- Meslek mensupları, 4 üncü maddede belirtilen faaliyet konularıyla sınırlı olmak kaydıyla; araştırma-geliştirme çalışmaları yapmaya, çevresel muhasebe yapmaya, keşif yapmaya, zarar ziyan belirlemeye, maliyet hesaplamaya, fizibilite raporu hazırlamaya, tasarım

faaliyetleri yapmaya, plân ve projeler hazırlamaya ve uygulamaya, standardizasyon çalışmaları yapmaya, sertifikalandırmaya, kalite kontrolü yapmaya, stok kontrolü yapmaya, denetim yapmaya, muayene yapmaya, hakemlik yapmaya, eksperlik yapmaya, teknik müşavirlik yapmaya, danışmanlık yapmaya, yeminli danışmanlık ve bilirkişilik yapmaya, raporlar hazırlamaya, ormancılık ve orman ürünleri konularında serbest müşavirlik büroları ile serbest yeminli müşavirlik büroları açmaya, laboratuvarlar açmaya, özel müesseseler ile işletmeler kurmaya, bunları yönetmeye ve bunların sorumlu müdürlüğünü yapmaya, ormancılık karantina ve rehberlik hizmetlerini yürütmeye, her türlü odun ve odun dışı orman ürünleri ile orman endüstrisi dahil her türlü ormancılık çalışmaları için gerekli olan fidan, bitki, alet ve edevatın ihracat ve ithalat işlemleriyle ilgili hizmetleri tek başlarına, ortak faaliyet alanları içinde ise mevzuatta yetkilendirilmiş diğer meslek mensuplarıyla beraber yapmaya ve yürütmeye yetkilidir. Bu fıkrada belirtilen hak ve yetkiler, Odaya kayıtlı meslek mensuplarınca kullanılır.

4 üncü maddede belirtilen alanlarda faaliyet gösteren gerçek kişiler ile özel hukuk tüzel kişilerinin mühendis istihdamında uymak zorunda oldukları esaslar Bakanlığın uygun görüşü alınarak Oda tarafından hazırlanacak yönetmelikle belirlenir.

Meslek mensubu olmanın şartları ve sınav

MADDE 6- Meslek mensubu olmanın şartları şunlardır:

a) Genel şartlar:

- 1) Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmak.
- 2) Medenî hakları kullanma ehliyetine sahip bulunmak.
- 3) Kamu haklarından mahrum bulunmamak.

4) Taksirli suçlar hariç olmak üzere, üç aydan fazla hapis veya Devletin güvenliğine, anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine, millî savunmaya, Devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk suçları ile yabancı devletlerle olan ilişkilere karşı suçlardan veya zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflâs, kaçakçılık veya ihaleye fesat karıştırma suçlarından hükümlü bulunmamak.

5) Meslek şeref ve haysiyetine uymayan durumları bulunmamak.

b) Serbest meslek mensubu olacaklarda aranacak özel şartlar:

1) Orman mühendisi, orman endüstri mühendisi ve ağaç işleri endüstri mühendisi yetiştiren lisans ve yüksek lisans düzeyinde eğitim veren yüksek öğretim kurumlarından mezun olup, mühendis veya yüksek mühendis unvanına sahip olmak.

2) Meslekî deneyim kazanmak amacıyla kendi uzmanlık alanlarına uygun serbest meslek mensubu veya serbest yeminli meslek mensubu yanında bir yıl çalışmış olmak.

3) Serbest meslek mensupluğu sınavını kazanmış olmak.

4) Serbest meslek mensupluğu ruhsatını almış olmak.

c) Serbest yeminli meslek mensubu olacaklarda aranacak özel şartlar:

1) En az on yıl serbest meslek mensubu olarak çalışmış olmak.

2) Serbest yeminli meslek mensupluğu sınavını kazanmış olmak.

3) Serbest yeminli meslek mensupluğu ruhsatını almış olmak.

Kamu kurum ve kuruluşlarında orman, ormancılık ve ağaç endüstrisiyle ilgili işlerde mühendis olarak görev yapanların kamuda çalıştıkları görevlerden hangilerinin meslekî deneyim süresinden sayılacağı, hangi görevlerde bulunanlar için serbest meslek mensubu unvanının kazanılmasında sınav şartının aranmayacağı ve hangi görevlerde geçen sürelerin serbest meslek mensupluğunda geçirilmiş sayılacağı Bakanlığın uygun görüşü alınarak Oda tarafından çıkarılacak yönetmelikte gösterilir.

Serbest meslek mensupluğu ve serbest yeminli meslek mensupluğu sınavı Oda tarafından yazılı olarak yapılır. Sınav komisyonu yedi üyeden oluşur. Üyelerin ikisi Bakanlık tarafından, biri Orman Genel Müdürlüğü tarafından, ikisi Yükseköğretim Kurulu tarafından, ikisi de Oda tarafından seçilir.

Sınav komisyonu üyelerinin, orman fakültelerinden veya lisans düzeyinde eğitim veren ağaç işleri endüstri mühendisi unvanıyla mezun eden yüksek öğretim kurumlarından mezun olmaları, meslekleriyle ilgili olarak kamu veya özel sektörde en az onbeş yıl çalışmış veya bu süre kadar öğretim üyeliği yapmış olmaları şarttır. Sınav komisyonlarının çalışma esasları ile serbest meslek mensupluğu sınavlarının yapılma esasları Bakanlığın uygun görüşü alınarak Oda tarafından hazırlanacak yönetmelikle belirlenir. Sınavlarda başarılı olan serbest meslek mensupları ile serbest yeminli meslek mensuplarına Oda tarafından ruhsat belgesi verilir.

Serbest ormancılık ve orman ürünleri büroları

MADDE 7- Odaya kayıtlı ve ruhsatlı meslek mensupları, 4 üncü maddede sayılan ve sınırları yönetmelikle belirlenen faaliyet konularında; eksperlik, danışmanlık, teknik müşavirlik ve benzeri işleri bir iş yerine bağlı olmaksızın kendi nam ve hesaplarına serbestçe yapabilecekleri ormancılık ve orman ürünleri büroları veya faaliyet konularına göre ayrı ayrı olmak üzere serbest ormancılık büroları ile serbest orman ürünleri büroları kurabilirler.

Odaya kayıtlı ve ruhsatlı meslek mensubu kişiler, ormancılık ve orman ürünleri büroları, ortaklık bürosu ya da şirket şeklinde birleşebilirler. Bürolarda yapılan faaliyetler ticarî faaliyet sayılmaz. Şirket şeklinde çalışılması halinde, yapılacak işlerden doğacak cezaî sorumluluk, işi yapan meslek mensubuna aittir.

Ormancılık ve orman ürünleri bürolarının kuruluş ve çalışma esasları Oda tarafından hazırlanacak yönetmelikle belirlenir.

Serbest yeminli ormancılık ve orman ürünleri büroları

MADDE 8- Serbest yeminli ormancılık ve orman ürünleri bürolarınca, kamu kurum ve kuruluşlarına verilen tasdik edilmiş belgeler, kanunları gereğince kamu idaresinin yetkili memurlarınca, tasdik kapsamı ölçüsünde incelenmiş bir belge olarak kabul edilir. Ancak çeşitli kanunlarla kamu idaresine tanınan teftiş, denetim ve inceleme yetkilerinin kullanılmasına ilişkin hususlar saklıdır.

Serbest yeminli meslek mensupları yaptıkları tasdik doğruluğundan sorumludurlar.

Serbest yeminli meslek mensupları, yaptıkları tasdik doğru olmaması halinde, tasdik kapsamı ile sınırlı olmak üzere, uğratılan her türlü zarar ve ziyan ile hukukî sonuçlarından iş sahipleriyle birlikte müştereken ve müteselsilen sorumlu olurlar.

Bu Kanun hükümlerine göre meslek icra edenlerin, diğer kanunlardaki sorumlulukları saklıdır.

Serbest yeminli meslek mensuplarının, 5 inci maddeye göre yapacakları işlerin kapsamı, konusu, çalışma esasları ile sınav, tasdik yetkisi ve esasları, yeminli unvanının kaldırılması ve yetki devrine ilişkin hususlar, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içerisinde Bakanlar Kurulunca çıkarılacak tüzükle belirlenir.

Yemin

MADDE 9- Serbest yeminli meslek mensupları, görevlerine fiilen başlamadan önce, o yer sulh hukuk mahkemesinde, "Mesleğimin bir kamu hizmeti olduğunu bilerek, Anayasaya, kanunlara, meslekî kurallara ve meslek ahlakına uyacağıma, mesleğimi tam bir bağımsızlık, tarafsızlık ve dürüstlikle yerine getireceğime, üzerime aldığım işleri dikkat ve özenle yapacağıma namus ve şerefim üzerine yemin ederim." diyerek yemin eder.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Yasaklar ve Cezalar

Yasaklar

MADDE 10- Serbest yeminli meslek mensupları, boşanmış olsa dahi eşi, üstsoy ve altsoyundan birinci dereceden üçüncü dereceye kadar, bu derece dahil kan ve kayın hısımlarının veya bunların ortak oldukları firmaların işlerine bakamazlar. Serbest yeminli meslek mensupları yukarıda sayılan yakınlıktaki serbest meslek mensuplarının baktığı işleri tasdik edemezler.

Bilirkişilik, tasfiye memurluğu, hayrî ve ilmî kuruluşların yönetim kurulu üyeliği görevleri meslekle bağdaşmayan işlerden sayılmaz.

Görevle ilgili suçlar

MADDE 11- Meslek mensupları, görevleri nedeniyle işledikleri suçlardan dolayı, fiillerin niteliğine göre, Türk Ceza Kanununun kamu görevlilerine ilişkin hükümleri uyarınca cezalandırılırlar.

Disiplin cezaları

MADDE 12- Kişisel bürolarda veya ortaklık bürolarında veya şirketlerde, mesleği yapmaları yasaklananları çalıştıranlar, bu kişilerle her ne şekilde olursa olsun meslekleri ile ilgili işbirliği yapanlar, mesleğin vakar ve onuruna aykırı fiil ve hareketlerde bulunanlar, görevlerini yapmayan veya kusurlu olarak yapanlar, yahut da görevinin gerektirdiği güveni sarsıcı hareketlerde bulunanlar hakkında, fiilin niteliğine ve ağırlık derecesine göre aşağıdaki disiplin cezaları, Oda Yönetim Kurulunun ön incelemesine göre Oda Onur Kurulunca verilir.

a) Cezalar şunlardır:

1) Uyarma: Meslek mensubuna mesleğinin icrasında daha dikkatli davranması gerektiğinin yazı ile bildirilmesidir.

2) Kınama: Meslek mensubuna görevinde ve davranışında kusurlu sayıldığı için yazı ile bildirilmesidir.

3) Geçici olarak meslekî faaliyetten alıkoyma: Meslekî sıfatı saklı kalmak şartıyla altı aydan az, bir yıldan çok olmamak üzere meslekî faaliyetten alıkoymaktır.

4) Yeminli sıfatını kaldırma: Serbest yeminli meslek mensubunun yeminli sıfatının kaldırılmasıdır.

5) Meslekten çıkarma: Meslek mensubunun ruhsatnamesinin geri alınarak bir daha bu mesleği icra etmesine izin verilmemesidir.

b) Hangi hallerde ne cezalar verileceği aşağıda belirtilmiştir:

1) Meslekî kurallara, mesleğin vakar ve onuruna aykırı fiil ve harekette bulunanlarla görevin gerektirdiği güveni sarsıcı harekette bulunan meslek mensupları hakkında ilk olarak uyarma, devamında kınama cezası uygulanır.

2) Görevini bağımsızlık, tarafsızlık ve dürüstlikle yapmayan veya kusurlu olarak yapan veya bu Kanunda yer alan mesleğin genel prensiplerine aykırı harekette bulunan meslek mensupları için geçici olarak meslekî faaliyetten alıkoyma cezası uygulanır.

3) Tasdik yetkisini gerçeğe aykırı olarak kullandığı Bakanlıkça ilk defa tespit edilen ve rapora bağlanan serbest yeminli meslek mensubu hakkında geçici olarak meslekî faaliyetten alıkoyma, bu husus tekrar edip bunun mahkeme kararıyla kesinleşmesi halinde de yeminli sıfatını kaldırma cezası verilir.

4) İş sahipleriyle birlikte yaptıkları uygulamalarla kasten hukuka aykırı işlemlerle Devleti, kamu kurum ve kuruluşlarını zarara uğratan, ormanların tahribine, sınırlarının daraltılmasına neden olan, bu durumları mahkeme kararı ile kesinleşen meslek mensuplarına meslekten çıkarma cezası verilir.

5) Üç yıllık bir dönem içinde iki veya daha fazla disiplin cezasını gerektiren davranışta bulunan meslek mensubuna, her yeni suçu için bir öncekinden daha ağır ceza uygulanabilir.

6) Beş yıllık dönem içinde iki defa meslekî faaliyetten alıkoyma cezası ile cezalandırılmasından sonra bu cezayı gerektiren fiili yeniden işleyen meslek mensupları hakkında meslekten çıkarma cezası uygulanır.

Onur Kurulu bir derece ağır veya bir derece hafif disiplin cezasının uygulanmasına karar verebilir. Takibat ve hüküm tesisi disiplin soruşturması yapılmasına ve disiplin cezası uygulanmasına engel değildir. Meslek mensubu hakkında savunması alınmadan disiplin cezası verilemez. Onur Kurulunun on günden az olmamak üzere verdiği süre içinde savunma yapmayanlar, savunma hakkından vazgeçmiş sayılırlar. Disiplin cezaları kesinleşme tarihinden itibaren uygulanır.

Uyarma ve kınama cezaları kesindir. Geçici olarak meslekî faaliyetten alıkoyma, yeminli sıfatını kaldırma ve meslekten çıkarma cezalarına otuz gün içinde Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yüksek Onur Kuruluna itiraz edilebilir. Yüksek Onur Kurulunun kararına karşı Oda Yönetim Kurulu veya ilgili meslek mensubu idarî yargıya başvurabilirler.

Onur Kurulunun çalışma ve disiplin hükümlerinin uygulanma esasları, Oda tarafından hazırlanacak yönetmelikte belirlenir.

Yeminli olmayan serbest meslek mensuplarına, 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanununa göre disiplin cezası verilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **Çeşitli ve Son Hükümler**

Ücret

MADDE 13- Ücret, meslek mensuplarının hizmetlerine karşılık olan meblağı ifade eder. Ücretin asgari miktarı tarife ile belirlenir. Tarifedeki asgari miktar altında iş kabulü yasak olup, aksine hareket edenlere disiplin cezası uygulanır.

Tarife, Oda tarafından düzenlenir ve uygulanır.

Yönetmelik

MADDE 14- Serbest meslek mensupluğuna müracaat ve meslek icrasına hak kazanma, kazanılmış meslekî haklar, ruhsat, meslek mensupları ile serbest yeminli meslek mensuplarının tutacakları defter ve kayıtlar ile bunların bildirim mecburiyetleri, meslek kütüğü ve sicil numarası verilmesine dair usûl ve esaslar, Oda tarafından hazırlanıp Resmî Gazetede yayımlanacak yönetmelikle belirlenir.

Bu Kanunda öngörülen yönetmelikler Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içerisinde yürürlüğe konulur.

Müktesep haklar

GEÇİCİ MADDE 1- Orman Mühendisi veya Orman Yüksek Mühendisi unvanı ile 31/12/1989 tarihinden önce mezun olanların peyzaj plânlaması ve uygulaması yapmak hak ve yetkileri devam eder.

Yürürlük

MADDE 15- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 16- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

GENEL GEREKÇE

Orman mühendisliği, tüm dünyada çok geniş kapsamlı bir öğretim ve eğitimi zorunlu kılan "Ekosistem yönetme ve işletme sanatı" olarak kabul edilmektedir. Uluslararası Ormancılık Araştırma Kurumları Birliğinin (İUFRO) organizasyonu da bu esaslar üzerine şekillendirilmiştir. Türkiye ormancılığının idari yapısı ile ormancılık eğitim ve öğretimi, Atatürk'ün talimatları doğrultusunda, dünyada 1930'lu yıllarda ormancılık konularında en ileri konumda bulunan başta Alman bilim adamları olmak üzere Avusturyalı ve Fransız bilim adamlarının öncülüğünde gerçekleştirilmiştir. Nitekim, 1937 yılında yürürlüğe giren 3116 sayılı ilk Orman Kanunumuz, Alman ormancı bilim adamlarının katkılarıyla hazırlanmıştır. O yıllarda ormancılık konularında, nitelikli Türk bilim adamlarının yetiştirilmesi amacıyla, Devletin kısıtlı kaynaklarına rağmen Almanya'ya burslu öğrenciler gönderilmiştir. Türkiye'de lisans düzeyinde eğitim ve öğretim veren orman fakültelerinde, Alman orman fakültelerinde okutulan dersler okutulmuş ve Alman eğitim sisteminin etkisi olmuştur. Fakültelerimizden mezun olan orman mühendislerinin, Türkiye'de gerçekleştirdikleri idari organizasyon ve ormancılık uygulamalarında, Alman ormancılığına paralel düzenlemeler getirilmiştir. Bugün dahi ülkemizdeki teknik ormancılık uygulamalarında büyük çaplı benzerlikler bulunmaktadır.

Diğer taraftan Almanya'da, Devlet ormancılığının yanında, Devletin öncülüğünde ve denetiminde özel ormancılık da en üst düzeyde yürütülmektedir. Her iki sektör uyum içinde çalışabilmektedir. Ülkemizde ise, henüz özel ormancılığın ve özel ağaçlandırmaların önü tam olarak açılmamıştır. Özellikle, mevzuat ve uygulama açısından bazı açılımlara ihtiyaç duyulmaktadır.

Ormancılığını kendimize örnek aldığımız Almanya'da, orman mühendisleri aldıkları eğitim ve öğretime uygun olarak, çeşitli uzmanlık alanlarında çalışmaktadırlar. Fakültelerimizde, aynı sistem içinde yetiştirilen Türk orman mühendislerinin de benzer şekilde çalıştırılmaları en gerçekçi ve dünya ile uyum içinde akılcı bir yaklaşım olacaktır.

Ormancılıkla ilgili olarak; proje, etüt-envanter, alan tefriki, tesis etme, plânlama, uygulama, yönetme, ticaret, sorumlu müdürlük, danışmanlık, teknik müşavirlik, bilirkişilik, hakemlik, denetim, eksperlik, yeminli müşavirlik, standardizasyon, kadastro-mülkiyet, çevresel muhasebe, zarar-zıyan belirleme, sertifikalandırma, değer belirleme, çevresel etki değerlendirme ve benzeri çalışmalar yapmak şeklinde Dünyada, 1992 yılında gerçekleştirilen Rio zirvesiyle başlayan ve devam eden ormanların fonksiyonel değerlerini öne çıkaran bir süreç yaşanmaktadır. Tüm ormanların sınır tanımaksızın dünya mirası olduğu tezinin kabulüyle birlikte dikkatler, ormanların odun üretiminden çok para ile ölçülemeyen fonksiyonel özelliklerinin, sürdürülebilir şekilde plânlanıp uygulanmasına çevrilmiştir. Bu durumda, odun üretiminin de ötesinde olan bu fonksiyonel değerlerin, bilinçli bir şekilde hayata geçirilebilmesi gerekmektedir. Bu eylem ise, ancak orman mühendislerinin görev yetki ve sorumluluklarının yasal düzenlemelerin yapılıp, hayata geçirilmesiyle mümkün olabilecektir.

Türkiye yüzölçümünün % 27'si ormanlık alandır. Orman varlığımızın % 99'dan fazlası Devlet ormanıdır. Özel orman varlığımız ise % 1'in altındadır. Ancak, 6831 sayılı Orman Kanununun 57 nci maddesi uyarınca, özel ağaçlandırmalar yoluyla yurt genelinde orman varlığının artırılması, arazi tahsisi ve kredilendirilme dahil çeşitli teşvik tedbirleriyle desteklenmesine rağmen yeterli düzeye ulaştırılamamıştır. Bu konuda yeterli mesafe alınabilmesi için önemli adımlar atılmış ve atılmaya da devam edilmektedir.

Anayasamızın 169 uncu maddesiyle, mülkiyet ayırımına bakılmadan tüm ormanların gözetiminin Devlete ait olduğu hüküm altına alınmıştır. Dolayısıyla mülkiyet ayırımı yapılmadan, tüm ormanların çevreye, insanlığa yaptığı ve başka bir şekilde yeri doldurulamayacak olan yaşamsal önemi haiz katkıları nedeniyle gözetilmesi işlevini Devlet üstlenmiştir. Böylece, tüm ormanların korunup geliştirilmesi, devamlılığının sağlanması, anayasal güvence altına alınmış ve bu ormanlardaki yapılacak her türlü çalışmanın, Anayasamızın emrettiği düzeyde yapılıp yapılmadığının gözetilmesi görevi de Devletimize verilmiştir.

Ormanların korunması, geliştirilmesi, alanlarının çoğaltılması, işletilmesi ve devamlılığının sağlanması ve benzeri teknik ormancılık faaliyetleri, lisans düzeyinde eğitim almış, sayıları şu anda dokuz olan orman fakültelerinden mezun olan ve Devlet kadrolarında çalışan az sayıdaki orman yüksek mühendisi ile orman mühendisleri vasıtasıyla yürütülmektedir. Ancak, kamunun küçültülmesi ve hizmetlerin özel sektörden alınması kapsamında, hizmetleri yürütecek yeterli sayıda teknik eleman Çevre ve Orman Bakanlığı ile Orman Genel Müdürlüğü kadrolarına alınamamaktadır. Bu nedenle, orman idaresinde yetersiz sayıda teknik elemanla ormancılık teknik hizmetleri yürütülmeye çalışılmaktadır. Hâlihazırda Devletten başka çalışma olanağı

olmayan orman mühendisleri atıl durumdayken, teknik ormancılık hizmetlerinin de istenilen düzeyde sürdürülmesinde güçlüklerle karşılaşmaktadır.

Mevzuatımızda ormancılık hizmetlerinin üçüncü şahıslardan satın alınabileceğine dair hükümler bulunmaktadır. Şöyle ki; 6831 sayılı Orman Kanununun 6 ncı maddesinde; "Devlet ormanlarına ve Devlet ormanı sayılan yerlere ait her çeşit işler Orman Genel Müdürlüğüne yapılır ve yaptırılır. Devletten başkasına ait olan bütün ormanlar, bu Kanun hükümleri dairesinde Orman Genel Müdürlüğüne tabidir." hükmü yer almaktadır. Aynı şekilde 4856 sayılı Çevre ve Orman Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin (o), (p), (s), (v), (y) bentleri, 11 inci maddesinin (a) bendi, 13 üncü maddesinin (a) ve (c) bentlerinde ormancılık iş ve işlemlerinin, üçüncü şahıslar eliyle yaptırılabilmesine dair düzenlemeler vardır.

Ancak bu hizmetleri yapacak olan meslek mensuplarının, mesleki faaliyetlerine ilişkin kanuni düzenleme bulunmadığı gibi, orman idaresinin de elinde, bu işleri Kamu İhale Kanunu marifetiyle yapacak olan şahıslar ile serbest ormancılık bürolarını denetleyip yönlendirecek mevzuat bulunmamaktadır. Bu durumdan hem orman idaresi, hem de ormancılık konularında lisans eğitimi almış mühendisler olumsuz etkilenmektedir. Halen serbest olarak çalışmakta olan meslek mensuplarının teknik, idari ve hukuki sorumlulukları açık değildir. Ormancılık hizmetlerinin özel sektöre yaptırılması esasları, Çevre ve Orman Bakanlığı ile Orman Genel Müdürlüğüne genelge ve emirleri doğrultusunda yapılmaktadır.

Hazırlanan bu Tasarıyla; Devletin gözetiminde çalışan, hak, yetki ve sorumlulukları açıklığa kavuşturulmuş meslek mensupları ile bunların kuracakları serbest ve yeminli ormancılık büroları, Devletin yanında ormanların devamlılığının sağlanmasında önemli bir fonksiyon üstlenecekler ve ormancılık alanında yetişmiş beyin gücüne de istihdam olanakları sağlanmış olacaktır.

Genel olarak orman endüstri mühendislerinin görev alanları, orman mühendislerinin çalışma alanlarının bittiği yerde başlamakta, ağaç ve ağaç kökenli malzemelerin özellikleri, yonga levha, lif levha, kereste, kontrplak gibi yarı mamullerin üretimi ve özellikleri ile bunlardan üretilen yer döşemesi, doğrama, ahşap yapı elemanı, mobilya gibi son ürünlerin üretilmesi, pazarlanması ve satışı ile sona ermektedir.

Orman endüstri mühendisliği; orman endüstrisine yönelik olan çeşitli bilim dallarının belirli boyutlarda entegre edildiği, temel bilgiler, mühendislik bilgileri, ağaç malzemenin anatomik, kimyasal, teknolojik özelliklerinin analiz edildiği, ağaç malzemenin yukarıda sayılan yarı mamul ve bunlardan kâğıt, mobilya ve benzeri son ürünlerin üretilmesini hedefleyen, bu mesleki alt yapının formasyonuna uygun şekilde yönetim ve işletmecilik bilgileriyle desteklendiği bir uzmanlık dalıdır.

Bu kapsamda orman endüstri mühendisleri, çeşitli orman ürünleri ve mobilya endüstrisi tesislerinde tasarım, plânlama, üretim, kalite kontrolü, AR-GE, alım satım, ithalat, ihracat ve pazarlama görevlerinde başarı ile çalışmaktadırlar.

Yukarıdaki açıklamalar kapsamında, kıt olan orman kaynaklarından elde edilen odun ürünleri ile ihracatımızda önemli bir yer tutan odun dışı ürünlerin (tali ürün), teknik kurallara göre kıymetlendirilmesi ve sanayi tesislerinde yüksek verimlilikte işlenmesinin önemini açıklamaya gerek yoktur. Bu konuda, her kesimin olumlu yönde olmak üzere aynı görüşte birleşebilecekleri muhakkaktır. Tekniğine uygun yürütülmeyen odun hammaddesine dönük işlemler ile odun dışı ürünlerin (tali ürün) işlenmesindeki ekonomik kayıpların büyük boyutlarda olduğu bir gerçektir. Bu durum, milli ekonomi açısından büyük bir sorundur. Bu sorunların yaşanmaması için, bu sahadaki endüstriyel faaliyetlerin teknik kurallara göre, orman endüstrisi alanında eğitim almış teknik elemanların katkılarıyla yapılmasında ülkemiz açısından büyük yararlar bulunmaktadır. Bu Tasarı, bu alandaki boşluğu da gidermeyi amaçlamıştır.

Aynı şekilde, ülkemize önemli oranda döviz girdisi sağlayan oduna dayalı mobilya sektörümüzün de gelişen dünya ekonomisi içinde hak ettiği yeri alması, bu alandaki yenilikleri takip eden ve uygulamaya aktaran, orman endüstrisi ve ağaç endüstrisi mühendislik mesleği mensuplarının katkılarıyla mümkün olabilecektir. Odun hammaddesine son tüketim şeklinin verilmesindeki ihtiyaç duyulan teknik katkılar da bu Tasarıyla karşılanmış olacaktır.

Bu Kanun Tasarısında, tüm ormanlarda yapılacak her türlü ormancılık hizmetleri ile odun ve odun dışı ürünlerin sanayisine dönük hizmetler bir bütünlük içinde ele alınmıştır. Bu bağlamda, mülkiyet ayrımı yapılmadan tüm ormanların kurulmasından başlayarak, mevcut ormanların geliştirilmesi, işletilmesi, son tüketiciye kadar sunulması faaliyetlerinin; bilimin ışığında ve teknik esaslara uygun olarak, Devletin denetim ve gözetiminde, Devletle beraber kendi nam ve hesaplarına çalışacak lisanslı meslek mensupları, ormancılık ve orman endüstrisi büroları,

belirtilen hak ve yetkilere sahip yeterli sayıda lisanslı meslek mensuplarını bünyesinde istihdam eden diğer tüzel kişiler kanalıyla da yapılabilmesinin yolu açılmıştır.

Böylece Avrupa Birliği uyum sürecinde, Devlet ormancılığında millet ormancılığına geçişin bir ölçüde alt yapısı da hazırlanmış olacaktır. Mesleklerin karşılıklı tanınması ve serbest dolaşımın ilk şartı olan orman mühendisliği, orman endüstri mühendisliği ve ağaç işleri endüstri mühendisliği mesleklerine ait meslek yasası çıkarılmış olacaktır. Tüm ormanlarımızın geleceğini doğrudan etkileyen ve devamlılığının sağlanmasındaki teknik hizmet ihtiyacının karşılanmasında özel sektör de sorumluluk yüklenmiş olacaktır. Ormancılık alanındaki Devletin teknik hizmet ihtiyacı, üçüncü şahıslardan daha ekonomik, daha kolay bir şekilde karşılanmış ve yeni istihdam alanları da açılmış olacaktır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1.- Madde ile, Türkiye'deki orman fakültelerinden ve ağaç işleri endüstri mühendisi yetiştiren lisans düzeyindeki yüksek öğretim kurumlarından mezun olup aynı mühendis odası çatısı altında yer alan, fakat meslek yasaları bulunmayan orman mühendisleri, orman yüksek mühendisleri, orman endüstri mühendisleri ile ağaç işleri endüstri mühendislerinin mesleki faaliyetleri, çalışma esasları, hak yetki ve sorumluluklarının bir bütünlük içinde yasal statüye kavuşturulması, mesleklerini kendi nam ve hesaplarına serbestçe icra edebilecekleri, ormancılık ve orman ürünleri bürolarının kurulup çalıştırılmasına ilişkin esasların belirlenmesi amaçlanmıştır. Böylece Avrupa Birliği müzakere sürecinde; orman mühendisliği, orman endüstri mühendisliği ve ağaç işleri endüstri mühendisliği meslekleri, Avrupa Birliği mühtesebatının üstlenilmesine ilişkin Ulusal Programda öngörülen "Üyelik Yükümlülüklerini Üstlenebilme Yeteneği" ana başlığı altındaki "Kişilerin Serbest Dolaşımı" bölümünde öncelik olarak mesleki niteliklerin karşılıklı tanınması için ön şart olan "Düzenlenmiş Meslekler" statüsüne kavuşturulmuş olacaktır.

Madde 2.- Madde ile Kanunun, ormancılık, orman ve ağaç endüstrisiyle uğraşan gerçek ve tüzel kişilere ait yerlerde çalışan meslek mensupları ile mesleklerini hiçbir yere bağlı olmadan kendi nam ve hesaplarına ormancılık ve orman ürünleri bürolarında serbestçe icra edecek meslek mensuplarına ait düzenlemeleri kapsadığı belirtilmiştir.

Madde 3.- Madde ile, Kanun metninde geçen terimlerin anlam birliğini sağlamak için tanımları yapılmıştır.

Madde 4.- Madde ile, meslek mensuplarının uzmanlık alanlarına göre, yapmaya yetkili oldukları ormancılık faaliyetleri belirlenmiştir.

Yapılan düzenlemeyle, dünya uygulamalarına paralel olarak tüm ormanlardaki teknik ormancılık hizmetlerinin yerine getirilmesi, ormanlardan üretilen odun ve odun dışı ürünlerin yarı mamul ve mamul hale getirilmesinde özel sektörün azami ölçüde katkısı sağlanacaktır. Böylece, ormanların kurulmasından başlayarak en son tüketim safhasına kadar yapılacak işler bir bütünlük içinde yasal düzenlemeyle kavuşturulmuş olacaktır.

Madde 5.- Madde ile, ormancılık mesleğinin serbestçe yapılabileceği alanların, serbest ormancılık ve orman ürünleri büroları ile gerçek ve tüzel kişilere ait yerler olduğu ve meslek mensuplarının Odaya kayıt zorunluluğunun bulunduğu belirtilmiştir. Kamu kurumundaki meslek mensubu istihdamına dair herhangi bir düzenleme yapılmamıştır. Gerçek ve özel hukuk tüzel kişilerine ait yerlerde meslek mensubu istihdamına ilişkin zorunlu esasların Bakanlığın uygun görüşü alınarak Odaca hazırlanacak yönetmelikle belirleneceği hüküm altına alınmıştır. Düzenlemeyle, bugün Devlet tarafından yapılmakta olan birçok ormancılık teknik hizmetlerinin, Devletin denetiminde yeniden oluşturulacak özel sektör tarafından da yapılmasının önü açılmış olacaktır. Böylece kamuyu küçültme ve hizmetlerin satın alınması yoluyla gördürülebilmesinin alt yapısı da hazırlanmış olacaktır.

Madde 6.- Madde ile, meslek mensubu olabilmenin genel ve özel şartları ile sınav komisyonlarının teşkili, sınavların yapılmasına dair temel düzenlemeler getirilmiştir. Kamuda ormancılık, orman ve ağaç işleri endüstrisi alanlarında çalışan meslek mensuplarının, görevlerinden ayrıldıklarında mesleklerini serbestçe sürdürmek istemeleri halinde, kamudaki hangi görevlerde geçen sürelerin mesleki deneyim kazanmakta geçmiş sayılacağı ve hangi

görevlerde bulunanlar için serbest meslek mensubu unvanının kazanılmasında sınav şartının aranmayacağı ve hangi görevlerde geçen sürelerin serbest meslek mensupluğunda geçirilmiş sayılacağına ilişkin istisnanın,, sınav komisyonlarının çalışma usul ve esasları, Bakanlığın uygun görüşü alınarak Oda tarafından çıkarılacak yönetmelikte düzenleneceği ilkesi getirilmiştir. Serbest meslek mensupluğu ve yeminli serbest mensupluğunu kazanma, sınav ve ruhsat verilmesi esasları belirlenmiştir.

Madde 7.- Madde ile, meslek mensuplarının, 4 üncü maddede sayılan ve sınırları yönetmelikle belirlenen faaliyet konularında herhangi bir iş yerine bağlı olmaksızın kendi nam ve hesaplarına mesleklerini serbestçe yapabilecekleri serbest ormancılık ve orman ürünleri büroları ile faaliyet konularına göre ayrı ayrı olmak üzere serbest ormancılık büroları ve serbest orman ürünleri büroları kurabilmelerine dair düzenlemeler getirilmiştir. Serbest ormancılık ve orman ürünleri bürolarında yapılacak çalışmaların ticari faaliyet sayılmayacağı, büroların gerektiğinde şirket halinde çalışabileceklerine yer verilmiştir. Bu büroların kuruluş ve çalışma esaslarının Odaca hazırlanacak yönetmelikle belirleneceği belirtilmiştir.

Madde 8.- Madde ile, Kanunun 4 üncü maddesinde sayılan işlerden kapsamı, konusu, çalışma esasları, sınav, tasdik yetkisi ve esasları; Bakanlar Kurulunca çıkarılacak tüzükle belirlenecek ve 5 inci maddedeki mesleki hizmetler ile danışmanlık, teknik müşavirlik, eksperlik ve benzeri hizmetleri, herhangi bir iş yerine bağlı olmaksızın serbestçe yapabilecek meslek mensuplarının yeminli bürolar kurabilecekleri esasları getirilmiştir. Bu bürolar, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının denetimine açık olacaktır. Serbest yeminli meslek mensupları, yaptıkları tasdikten dolayı ortaya çıkabilecek hukuki ve cezai sonuçlardan, iş sahipleriyle birlikte müştereken ve müteselsilen sorumlu olacaklardır. Mesleklerini serbestçe icra edeceklerin diğer kanunlardaki sorumlulukları da saklı tutulmuştur.

Bu düzenlemeyle, kapsamı ve şumulü tüzükle belirlenecek olan önemli ormancılık hizmetlerinin denetim, onay ve yürürlüğe konulması işleri, sınav, tasdik yetkisi ve esasları yeminli unvanının kaldırılması ve yetki devrine ilişkin hususlar serbest yeminli ormancılık ve orman ürünleri büroları tarafından da yapılarak bürokrasinin azaltılıp, hizmetlerin daha süratli yapılması sağlanmış olacaktır.

Madde 9.- Madde ile, serbest yeminli meslek mensuplarının göreve başlamadan önce, sulh hukuk mahkemelerinde yemin etmeleri öngörülmüştür.

Madde 10.- Madde ile serbest yeminli meslek mensuplarının bu unvan ve tasdik yetkisiyle, eşleri, üst soy ve alt soydan birinci dereceden üçüncü dereceye kadar bu derece dahil kan ve kayın hısımlarının veya bunların ortak oldukları firmaların işlerine bakamayacakları ve tasdik edemeyecekleri hüküm altına alınmıştır.

Madde 11.- Madde ile, meslek mensuplarının görevleri sırasında ve görevleri nedeniyle işledikleri suçlardan dolayı, Türk Ceza Kanununun kamu görevlilerine ilişkin hükümleri ile cezalandırılacakları belirtilmiştir.

Madde 12.- Madde ile, mesleklerinin vakar ve onurunu rencide eden, görevlerini yapmayan, kusurlu olarak yapan veya güven sarsıcı davranışlarda bulunan meslek mensuplarına; emsal mesleki kuruluşlarda uygulanan disiplin hükümleri de dikkate alınarak, verilecek disiplin cezaları belirlenmiş, onur kurulunun, işleyişi, disiplin kovuşturma usul ve yetkisi, itiraz usul ve esasları ile disiplinle ilgili diğer esasların, Oda tarafından çıkarılacak yönetmelik hükümlerine göre uygulanacağı hüküm altına alınmıştır.

Madde 13.- Madde ile, meslek mensuplarının yapacakları hizmetlere karşılık alacakları ücretlerin tarifeye uygun olmasının gerektiği, tarifelerin Oda tarafından belirtilen esaslar çerçevesinde tespit edilerek uygulamaya konulacağı ve tarifieden aşağıya iş kabulünün yasak olup disiplin cezası ile cezalandırılacağı hüküm altına alınmıştır.

Madde 14.- Maddenin birinci fıkrası ile, meslek mensupluğuna müracaat, meslek icrasına hak kazanma, kazanılmış mesleki haklar, ruhsat, serbest meslek mensuplarının, serbest yeminli meslek mensuplarının tutacakları defter ve kayıtlar, bildirim mecburiyetleri, meslek kütüğü,

sicil numarası usul ve esaslarının, serbest meslek kuruluşlarının üst örgütü olan Oda tarafından hazırlanıp Resmi Gazetede yayımlanacak yönetmelikle belirleneceği ifade edilmiştir. Maddenin ikinci fıkrasında ise Kanunda öngörülen yönetmeliklerin Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe konulacağı belirtilmiştir.

Geçici madde 1.- Tasarıya kazanılmış hakların korunması ilkesi gereğince "Müktesep haklar" başlıklı, "Orman Mühendisi veya Orman Yüksek Mühendisi unvanı ile 31.12.1989 tarihinden önce mezun olanların peyzaj plânlaması ve uygulaması yapmak hak ve yetkileri devam eder" şeklinde geçici 1 inci madde eklenmiştir.

Madde 15.-Yürürlük maddesidir.

Madde 16.-Yürütme maddesidir.

**EK-5. TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ ORMAN
MÜHENDİSLERİ ODASI ANA YÖNETMELİĞİ**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 –(1) Bu Yönetmeliğin amacı, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Orman Mühendisleri Odasının amaçları, örgütlenmesi, işlev ve işleyişine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Orman Mühendisleri Odasının amaç, üyelik koşullarını, oda organlarını ve görevlerini kapsamaktadır.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 27/1/1954 tarihli ve 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanununun 39 uncu maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (Değişik:RG-10/9/2008-26993)

(1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Ağaç İşleri Endüstri Mühendisi: En az dört yıllık lisans düzeyinde eğitim veren yüksek öğretim kurumlarından ağaç işleri endüstrisi mühendisliği bölümünü bitirmiş mühendisleri,
- b) Ana Yönetmelik: 2/12/2002 tarihli ve 24954 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Ana Yönetmeliğini,
- c) Birlik (TMMOB): Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğini,
- ç) Kanun: 27/1/1954 tarihli ve 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanununu,
- d) Oda (OMO): Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Orman Mühendisleri Odasını,
- e) Orman Mühendisi: En az dört yıllık lisans düzeyinde eğitim veren orman fakültelerinin orman mühendisliği bölümünü bitirmiş mühendisleri,
- f) Orman Endüstri Mühendisi: En az dört yıllık lisans düzeyinde eğitim veren orman fakültelerinin orman endüstri mühendisliği bölümünü bitirmiş mühendisleri,
- g) Şube: Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Orman Mühendisleri Odası şubelerini,
- ğ) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Temsilcilik: Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Orman Mühendisleri Odası bölge, il ve fakülte temsilciliklerini,
- h) Üye: Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Orman Mühendisleri Odası üyesini,
- ı) **(Ek:RG-14/6/2012-28323)** Fakülte: Orman Mühendisi ve Orman Endüstri Mühendislerinin mezun olduğu Orman Fakülteleri ile Ağaç İşleri Endüstri Mühendislerinin mezun olduğu lisans düzeyinde eğitim ve öğretim veren yükseköğretim kurumlarını, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Odanın Amaçları ve Merkezi

Merkez

MADDE 5 – (1) Türk Mimar ve Mühendis Odaları Birliği Orman Mühendisleri Odasının merkezi Ankara’dadır.

Odanın amaçları

MADDE 6 – (Değişik:RG-10/9/2008-26993)

(1) Odanın başlıca amaçları şunlardır.

- a) Ülke ekonomisinde önemli bir yere sahip olan ormanların orman ekosistemi yönetimi yaklaşımıyla korunması, genişletilmesi, işletilmesi ile ormanların su üretimi, sosyal, kültürel ve benzeri fonksiyonel yararlarının topluma sunulması amacıyla, her türlü teknik ve bilimsel çalışmalar yaparak bu hususlarda resmi merciler ve diğer ilgili kuruluşlara teklif ve yardımlarda bulunmak,
- b) Ormancılık, orman endüstrisi ve ağaç işleri endüstrisi ile ilgili bütün mevzuatı, normları, fenni şartnameleri incelemek ve bunlar hakkındaki görüş ve düşünceleri ilgililere bildirmek,

- c) Ormancılık, orman endüstrisi ve ağaç işleri endüstrisi mesleğinin gelişmesine yardımcı olmak için meslek hizmetleri alanında araştırma yapmak, teknik ve bilimsel incelemelerde bulunarak değerlendirme sonuçlarını ülke, kamu ve üyelerinin yararlarına sunmak,
- ç) Ormancılık, orman endüstrisi ve ağaç işleri endüstrisi mesleklerinin gelişmesi ve tanıtılmasıyla ilgili olarak teknik kongre, seminer, sempozyum, konferans ve sergiler düzenlemek, bu amaca yönelik diğer kuruluşların çalışmalarına katılmak,
- d) Ormancılık, orman endüstrisi ve ağaç işleri endüstrisi meslekleri ile ilgili taahhüt işlerinde üyelere yeterliliklerine göre gerekli belgeleri vermek ve gerekli mevzuatın yürütülmesi konusunda resmi makamlar nezdinde girişimlerde bulunmak,
- e) Bu Yönetmeliğin 4 üncü maddesinde nitelikleri belirtilen mühendisleri ve yüksek mühendisleri üye kaydederek üyeler arası dayanışmayı sağlamak ve üyelerin hak ve yetki, meslek şeref ve haysiyetlerinin korunması ile ilgili her türlü tedbiri almak, aykırı hareket edenleri izleyerek gerekli disiplin uygulamasında bulunmak,
- f) Ormancılık, orman endüstrisi ve ağaç işleri endüstrisi meslekleri alanındaki yenilikleri yaymak, bu amaçla yurt içi ve yurt dışı meslek kuruluşları ile ilişki kurarak işbirliğinde bulunmak ve üyelerini yurt içinde ve yurt dışında temsil etmek,
- g) Ülke kalkınmasının gerektirdiği nitelik ve nicelikte, orman mühendisi, orman yüksek mühendisi, orman endüstri mühendisi, orman endüstri yüksek mühendisi, ağaç işleri endüstri mühendisi ve ağaç işleri endüstri yüksek mühendisi yetiştirilmesine yardımcı olmak amacıyla öğretim kurumlarıyla ilişki kurarak tekliflerde bulunmak,
- ğ) Üyelerin mesleki çalışmalarında uymak zorunda buldukları kuralları tespit etmek ve mesleki denetimi sağlayıcı yönetmelikler çıkarmak,
- h) Her türlü mesleki ve bilimsel yayın yapmak,
- ı) Üyelerin mesleki çalışmalarıyla ilgili bilgileri derleyerek korumak, bu bilgilere dayanarak birliktelik hizmeti yapacakları tespit ederek kamu kuruluşlarına bildirmek,
- i) Ormancılık, orman endüstrisi ve ağaç işleri endüstrisi mesleklerine ilişkin hizmetlere ait ilgili büro ve firmaların tanımı, tescil ve hizmet esaslarını tespit ve kontrol etmek,
- j) Orman kaynaklarından elde edilen odun ve odun dışı ürünlerin teknik kurallara uygun, ülke ve meslektaş yararı doğrultusunda kullanımı için ilgili kurum ve kuruluşlara tekliflerde bulunmak.
- k) **(Ek:RG-14/6/2012-28323)** 5531 sayılı Orman Mühendisliği, Orman Endüstri Mühendisliği ve Ağaç İşleri Endüstri Mühendisliği Hakkında Kanuna göre mesleki deneyim kazanma çalışması yapacak Orman Mühendisi, Orman Endüstri Mühendisi ve Ağaç İşleri Endüstri Mühendisleri ile bu mühendislerin mezun olduğu lisans düzeyinde eğitim ve öğretim veren yükseköğretim kurumlarında okuyan başarılı öğrencilere, Oda Yönetim Kurulunun belirleyeceği esaslar dahilinde ve Genel Kurulca kabul edilen miktarda eğitim ve barınma yeri katkısı sağlamak,
- l) **(Ek:RG-14/6/2012-28323)** Orman mühendisliği, orman endüstri mühendisliği ve ağaç işleri endüstri mühendisliği eğitimini alan öğrenci üyelere; öğrenci üye komisyonları aracılığı ile sosyal, kültürel, sanatsal gereksinimlerinin karşılanmasına katkı sağlamak, 5531 sayılı Kanuna yönelik mesleki deneyim kazanmaları amacıyla, seminerler, yaz okulları ve gençlik kampları düzenlemek ve staj olanakları sağlamak,

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Üyelik

Asil üyelik

MADDE 7 – (1) Odaya asil üyelik için aşağıdaki şartların yerine getirilmesi gerekir.

- a) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Türkiye Cumhuriyeti uyruğunda olup, yurtçinde lisans düzeyinde eğitim ve öğretim veren yükseköğretim kurumlarının orman mühendisliği, orman endüstri mühendisliği ve ağaç işleri endüstri mühendisliği bölümlerinden mezun olan ya da yurt dışında yukarıda belirtilen okullardan mezun olup diplomasının denkliği Yükseköğretim Kurulunca onaylanan, orman mühendisi, orman endüstri mühendisi ve ağaç işleri endüstri mühendisleri mesleki faaliyetlerde bulunmak, mesleki hak ve yetkilerini kullanabilmek için Odaya üye olmak, ruhsat belgesine sahip olmak ve üyelik niteliğini korumak zorundadır.
- b) Askerlik yükümlülüğünü yerine getirmekte olan üyelerin üyelikleri, askerlik hizmetleri süresince askıda kalır. Bu hal, kanunlardan doğan diğer mesleki yükümlülüklerini ve haklarını ortadan kaldırmaz. Önceden haber vermek ve dönüşlerinde belgelendirmeleri kaydıyla askerlik süresince üyelik ödentilerinden muaf tutulabilirler.
- c) Mesleğin ifası dışındaki nedenlerle bir yıldan uzun süreli yurt dışına çıkan üyelerin, çıkışlarını önceden yazılı olarak bildirmeleri koşuluyla, yurt dışında kaldıkları süre için, isteğe bağlı olarak

üyelikleri dondurulur. Bu üyeler, bu süre içinde, üyelik ödentisi ödemezler. Ancak, yurt dışında kaldıkları süreyi belgelemeleri gerekir.

ç) (b) ve (c) bentlerine göre üyelikleri askıya alınanlar, Oda organlarında görev alamazlar, genel kurullarda delege olamazlar, üyelik haklarından yararlanamazlar.

d) Her üye, sürekli çalıştığı etkinlik bölgesindeki yetkili ve görevli şubede kaydını bulundurmak zorundadır.

Geçici üyelik

MADDE 8 - (1) Türkiye'de mesleklerini uygulamalarına yasal olarak izin verilen yabancı uyruklu meslek mensupları, Orman Mühendisleri Odasına geçici üye olarak kaydolur. Geçici üyelik, çalışma izni süresi ile sınırlıdır.

Onur üyeliği

MADDE 9 - (1) Odanın amaçlarına uygun olarak yurt çapında çalışma ve yardımları görülen özel ve tüzel kişilere Yönetim Kurulunun kararı ile Onur Üyeliği verilebilir ve ilk Genel Kurulun onayına sunulur.

Üyelerin görev ve sorumlulukları

MADDE 10 - (1) Odaya kayıtlı her üyenin:

- a) **(Değişik:RG-10/9/2008-26993)** 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu, 3458 sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanun, 5531 sayılı Orman Mühendisliği, Orman Endüstri Mühendisliği ve Ağaç İşleri Endüstri Mühendisliği Hakkında Kanun ve diğer ilgili kanunlar ile Ana Yönetmelik, bu Yönetmelik hükümlerine ve Odanın diğer düzenlemelerinin öngördüğü hükümlere uyması,
- b) Oda ve Birlik bünyesinde mesleki ahlak, davranış ve ilkelere uyması, haksız rekabet yapmaması,
- c) Yasal adresini ve değişiklikleri bir ay içinde Odaya bildirmesi,
- ç) Oda tarafından hakemliklerine, tanıklıklarına ve bilgilerine başvurulduğunda bu isteği geçerli özürleri olmadıkça kabul etmesi,
- d) Oda Genel Kurulunca belirlenen Oda üyelik ödentilerini ödemesi, gerekir.

Üyelikten ayrılma ve yeniden üye olma

MADDE 11 - (Başlığıyla birlikte değişik:RG-14/6/2012-28323)

(1) Herhangi bir nedenle mesleki etkinliğini sürdürmek istemeyen, askerlik görevi hariç silahlı kuvvetler mensubu olan ya da kamu kurum ve kuruluşlarında asli ve sürekli görevde çalışırken üyelikten ayrılmak isteyen üyeler; bu durumu Oda Yönetim Kuruluna yazılı olarak bildirmek, gerektiğinde belgelemek, Oda kimlik belgesini geri vermek ve o tarihe kadar olan üyelik ödentilerinin tamamını ödemek koşuluyla Odadan ayrılabilirler. Ayrılma isteği kabul edilmeyen üyenin, Oda Genel Kuruluna itiraz hakkı vardır. Üyelikten çıkarılan veya ayrılan üyeler, Oda süreli yayınları ile duyurulur.

(2) Oda üyeliğinden çıkarılan veya ayrılan üyenin, yeniden başvurması üzerine durumu incelenir. Sonuç olumlu ise Odaya kayıt işlemleri, yeni bir üye kaydı gibi yapılır. O yılki giriş kaydının iki katı oranında giriş ödentisi alınır. Ancak çıkarılan üye için, gerektiğinde Oda Onur Kurulunun olumlu görüşü alınır.

Öğrenci üyeliği ve öğrenci (Değişik ibare:RG-26/9/2014-29131) komisyonu

MADDE 12 - (Değişik:RG-14/6/2012-28323)

(1) Üniversitelerin Orman Mühendisliği, Orman Endüstri Mühendisliği ve Ağaç İşleri Endüstri Mühendisliği bölümlerinde eğitim gören öğrenciler, istemeleri halinde Odaya öğrenci üye sıfatı ile kayıt olur. Öğrenci üyelerden, üyelik ödentisi alınmaz. Öğrenci üyelerin oy kullanma, seçme ve seçilme hakları yoktur.

(2) Öğrenci üyeler öğrenci komisyonu kurarak faaliyetlerini sürdürürler.

(3) Öğrenci üyeliği ve öğrenci **(Değişik ibare:RG-26/9/2014-29131) komisyonuna** ilişkin işler, Oda Yönetim Kurulunca hazırlanan yönerge hükümleri çerçevesinde yürütülür.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Oda Organları, Görev ve Yetkileri

Oda organları

MADDE 13 – (1) Oda organları şunlardır;

- a) Oda Genel Kurulu,
- b) Oda Yönetim Kurulu,
- c) Oda Onur Kurulu,
- ç) Oda Denetleme Kurulu,
- d) Oda Danışma Kurulu.

Oda Genel Kurulu

MADDE 14 – (1) Oda Genel Kurulunun oluşumu ve çalışma şekli aşağıdaki esaslara göredir.

- a) Oda Genel Kurulu asil delegeler ve doğal delegelerden oluşur.
- b) Asil delegeler Şube Genel Kurullarının, şubelere kayıtlı ve üyeliği devam etmekte olan üye sayısının yüzde (**Değişik ibare:RG-14/6/2012-28323**) ikisi oranında seçecekleri delegelerdir. Kesirler bir üst tam sayı olarak dikkate alınır.
- c) Oda Yönetim Kurulu, Oda Onur Kurulu ve Oda Denetleme Kurulu asil üyeleri ile (**Ek ibare:RG-14/6/2012-28323**) Birlik Genel Kurulunca Birlik Yönetim, Yüksek Onur ve Denetleme Kurullarına seçilmiş Oda mensubu asil üyeler doğal delegelerdir. Doğal delegeler de asil delegeler gibi oy kullanır.
- ç) Genel Kurul delegelik hak ve yetkileri bir sonraki Olağan Genel Kurula kadar geçerlidir.
- d) Oda Genel Kurulu iki yılda bir Mart ayı içinde Oda merkezinin bulunduğu yerde ve Oda Yönetim Kurulunun belirlediği tarihte yapılır. Toplantı tarihinin, hafta sonuna gelecek şekilde saptanması zorunludur.
- e) Oda Genel Kurulu delege sayısının çoğunluğu ile toplanır. Birinci toplantıda çoğunluk sağlanamadığı takdirde ikinci toplantıda çoğunluk aranmaz.

Oda Genel Kuruluna çağrı

MADDE 15 – (1) Oda Genel Kurulu aşağıdaki esaslar çerçevesinde toplantıya çağrılır:

- a) Oda Yönetim Kurulu, Genel Kurul toplantısından en az onbeş gün önce, Genel Kurula katılacak delegelerin üçer kopya hazırlanmış listelerini, toplantının gündemini, yerini, gününü, saatini ve çoğunluk sağlanamadığı takdirde yapılacak ikinci toplantıya ilişkin hususları belirten yazıyla birlikte görevli seçim kurulu başkanlığına iletir.
- b) Genel Kurul toplantısına katılamayacağı belli olan asil ve yedek delegelerin delegelikten istifa yazıları da istenmesi durumunda görevli hakime iletir.
- c) Gerekli incelemeden sonra hakim tarafından onaylanan listeler ile toplantıya ilişkin diğer konular Odanın ve Birliğin ilan yerlerine asılmak suretiyle ve üç gün süre ile ilan edilir.
- ç) Askı süresince asil ve yedek delegelikten istifa başvuruları, Oda merkezi aracılığı ile ya da doğrudan görevli hakime yapılır. Asil delege listesi hakim tarafından kesinleştirilir.
- d) Kanuni sürecin tamamlanması ve delege listelerinin kesinleşip, Genel Kurula ilişkin diğer konuların onaylanmasını izleyen üç gün içinde Oda Yönetim Kurulu tarafından Genel Kurulun toplanacağı delegelere duyurulur ve günlük bir gazetenin Türkiye baskısında ilan edilir.
- e) Genel Kurulun düzenli bir şekilde yapılamayacağının anlaşılması durumunda, Oda Yönetim Kurulu, toplantı başlamadan önce Genel Kurulu ancak bir kez olmak ve iki ayı geçmemek üzere erteleyebilir. Bu durumda Oda Yönetim Kurulu, Genel Kurulun yeni tarihini ve yerini, görevli hakimin onayını da alarak belirler, toplantı tarihinden en az on gün önce delegelere duyurur ve günlük bir gazetenin Türkiye baskısında ilan eder.

Genel Kurulun açılışı ve yönetilmesi

MADDE 16 – (1) Genel Kurul toplantısı, Genel Kurul toplantı yeter sayısının sağlanmasıyla Yönetim Kurulu Başkanı, İkinci Başkanı ya da Yönetim Kurulunun kendi içinden belirleyeceği bir üye tarafından, Birlik Gözlemcisinin toplantıda hazır bulunmasıyla açılır ve gündemin birinci maddesi gereğince Başkanlık Divanı seçilir. Başkanlık Divanı bir başkan, bir başkan yardımcısı ve iki yazmandan oluşur. Genel Kurul oturumlarının yönetilmesinde TMMOB Genel Kurul Yönetmeliği uygulanır.

Oda Genel Kurulu gündemi

MADDE 17 – (1) Genel Kurul, Oda Yönetim Kurulu tarafından hazırlanacak ve toplantıdan en az onbeş gün önce duyurulacak gündem maddeleri çerçevesinde çalışır. Oda Yönetim Kurulu

değişik bir karar almadıkça Genel Kurul toplantısında duyuracağı gündem için aşağıdaki sıraya uyar:

- a) Yönetim Kurulu adına açılış ve başkanlık divanı seçimi,
- b) Yönetim Kurulu çalışma raporu, mali rapor ve denetleme kurulu raporunun görüşülmesi ve Yönetim Kurulunun aklanması,
- c) Yeni dönem bütçesinin görüşülmesi ve karara bağlanması,
- ç) **(Mülga:RG-26/9/2014-29131)**
- d) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Oda Yönetim Kurulu, Oda Onur Kurulu ve Oda Denetleme Kurulu asil ve yedek üye adayları ile Birlik Genel Kuruluna katılacak Oda delegeleri asil ve yedek adayları, Birlik Yönetim, Birlik Denetleme ve Birlik Yüksek Onur Kurulu aday adaylarının belirlenmesi ve duyurulması,
- e) Seçimler.

(2) Toplantıya katılan her delege **(Ek ibare:RG-14/6/2012-28323) başkanlık divanı seçiminden sonra**, gündeme madde eklenmesi ya da sıra değişikliği önerisini yazılı olarak yapabilir. Ancak bu konuda karar verme hakkı Genel Kurulundur.

Oda Genel Kuruluna katılma koşulları

MADDE 18 - (1) Oda Genel Kurulunda bulunmak, görüşmelere katılmak ve oy kullanmak için Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanununun Ek 2 nci maddesine göre kesinleşmiş listelere dayanılarak düzenlenen delege kartını göstermek zorunludur.

Oda Genel Kurul karar yeter sayısı

MADDE 19 - (1) Genel Kurul, kararlarını oylamaya katılanların çoğunluğu ile alır. Oylarda eşitlik olursa Başkanın kullandığı oy yönünde çoğunluk sağlanmış sayılır. Yalnız bu yönetmelikte yapılacak değişiklikler için oylamaya katılanların üçte ikisinin olumlu kararı gerekir.

Oda Genel Kurulu tutanağı

MADDE 20 - (1) Genel Kurulun görüşme ve kararları bir tutanakla tespit edilerek Başkanlık Divanı üyeleri tarafından imzalanıp dosyasında saklanmak üzere, bir örneği de Birliğe iletilmek üzere Oda Yönetim Kuruluna verilir.

Görüşme usulü ve oy verme

MADDE 21 - (1) Oda Genel Kurulunda bulunmak, görüşmelere katılmak ve oy kullanmak için, Oda Yönetim Kurulu tarafından hazırlanıp görevli hakim tarafından kesinleşmiş delege listelerinin imzalanması yoluyla alınmış Genel Kurul giriş kartının ve Oda kimlik kartının gösterilmesi zorunludur. Sadece oy verme sırasında, Oda kimlik kartı yerine resmi kuruluşlarca verilmiş resimli kimlik kartları da kullanılabilir.

Olağanüstü Genel Kurul

MADDE 22 - (1) Oda Genel Kurulu, aşağıda belli edilen hallerde Oda Yönetim Kurulu tarafından olağanüstü toplantıya çağrılır:

- a) Oda Yönetim Kurulunun üçte iki çoğunlukla alacağı karar ile,
- b) Deneticilerin, Oda hesap işleri ile ilgili olarak gerek görmeleri durumunda ve oybirliği ile alacakları karar ile,
- c) Odada kayıtlı üyelerin beşte birinin Oda Yönetim Kuruluna yazılı başvurusu ile, olağanüstü genel kurul kararı alınır.

(2) (b) ve (c) bendlerinde belirtilen durumlardan herhangi birinin oluşması durumunda.

Oda Yönetim Kurulu, başvuru tarihinden itibaren bir hafta içinde Olağanüstü Genel Kurul için karar almak ve Genel Kurulun tarihini saptamak zorundadır. Olağanüstü Genel Kurul karar tarihinden itibaren bir ay içinde toplanır. Bu durumda Oda Yönetim Kurulunun herhangi bir nedenle belirtilen sürelerde karar almaması, ya da Olağanüstü Genel Kurul toplaması durumunda, Olağanüstü Genel Kurul, Birlik Yönetim Kurulu tarafından toplanır.

Olağanüstü Genel Kurul gündemi

MADDE 23 - (1) Olağanüstü Genel Kurul Toplantısı da Olağan Genel Kurul toplantısı gibi yapılır. Ancak sadece önceden duyurulan gündemdeki maddeler görüşülüp karara bağlanır. Olağanüstü Genel Kurul Toplantılarında gündeme madde eklenemez ve bu Yönetmeliğin 17 nci madde hükmü uygulanmaz.

Oda Genel Kurulunun görev ve yetkileri

MADDE 24 – (1) Oda Genel Kurulunun başlıca görev ve yetkileri şunlardır:

- a) Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği amaçlarından yalnızca Odayı ilgilendiren konularda karar almak,
- b) Odanın gelişimi için gerekli çalışma alanları ve esaslarını tespit etmek,
- c) Yönetim Kurulu faaliyet raporlarını incelemek, haklarında karar almak ve bir sonraki dönem çalışmaları için Yönetim Kuruluna direktifler vermek,
- ç) Oda hesaplarını bilanço ve Denetleme Kurulu raporlarını incelemek ve haklarında karar vermek, Yönetim Kurulunu aklamak,
- d) Oda Yönetim Kurulunun getireceği Oda ve Şubelerin yeni dönem gelir ve gider bütçelerini, geçici ve sürekli ücret kadrolarını incelemek; olduğu gibi ya da değiştirerek onaylamak,
- e) **(Değişik:RG-26/9/2014-29131)** Oda Yönetim Kurulu, Onur Kurulu, Denetleme Kurulu, Şube Yönetim Kurulu, Temsilciler, meslek alanıyla ilgili kurulmuş ve kurulacak komisyonların üyelerine bütçe ile belirlenen hakkı huzur veya oturma ücretleri ile diğer her türlü ödemeleri aynen veya değiştirerek onaylamak. Genel kurulca belirlenen kadrolarda tam gün esaslı çalışma yapmak üzere Oda Yönetim Kurulunca atanacak Oda Genel Sekreteri, Mesleki Danışman, Mesleki Koordinatör ve Oda personel ücretlerini saptamak. Oda Yönetim Kurulunu; mesleki konulara ilişkin olarak, mesleki danışmanlık hizmet sunucularından iş bitirme esaslı satın alınacak hizmetler ve yapılacak hakkı huzur ödemelerini belirlemek, danışmanlar ile istisna akdi niteliğinde uzmanlık ve müşavirlik hizmet sözleşmesi yapmak üzere Oda dönem bütçesi ile yetkilendirmek,
- f) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Oda işlerinin yürütülmesi, kanunların Odaya verdiği görev ve yetkilerin kullanılması, üyelerin mesleki gelişme ve etkinliğinin artırılması, onur ve çıkarlarının korunması yolunda Yönetim Kurulunca önerilen Oda Ana Yönetmelik ve yönetmelikleri inceleyip onaylamak ve Oda Yönetim Kuruluna, dönem içinde geçerli olmak üzere, Oda Ana Yönetmeliği dışındaki diğer yönetmelikleri yapma, değiştirme ve 24/5/1984 tarihli ve 3011 sayılı Resmî Gazete’de Yayımlanacak Olan Yönetmelikler Hakkında Kanun kapsamında doğrudan yürürlüğe koyma yetkisini vermek,
- g) Meslekte en az on yıl kıdemli olan üyeler arasında ve Odada kayıtlı üye sayısının % 2’si oranında ve 3 kişiden az, yüz kişiden fazla olmamak üzere Birlik Genel Kuruluna gidecek asil ve aynı sayıda yedek delegeleri iki yıl süre için seçmek,
- ğ) **(Değişik:RG-10/9/2008-26993)** Odanın edineceği ya da satacağı taşınmazlara ilişkin kararlar almak veya yönetim kurulunu yetkilendirmek,
- h) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** 50 nci maddede yer alan esaslara göre şube kurmak veya kapatmak, yeni şube ve mevcut şubelerin görev alanlarını ve merkezlerini belirlemek,
- ı) **(Değişik:RG-10/9/2008-26993)** Birlik Yönetim Kurulu için üç aday üye, Birlik Denetleme Kurulu için bir ve Yüksek Onur Kurulu için bir aday seçmek,
- i) Oda Yönetim Kurulu asil ve yedek, Denetleme Kurulu asil ve yedek, Onur Kurulu asil ve yedek adaylarını belirlemek,
- j) Birlik ve Oda çalışmalarını düzenleyen kanun, tüzük ve yönetmeliklerin gerektirdiği diğer iş ve işlemleri yapmak.
- k) **(Ek:RG-14/6/2012-28323)** Mesleki deneyim kazanma çalışması yapan orman mühendisi, orman endüstri mühendisi ve ağaç işleri endüstri mühendisleri ile bu mühendislerin mezun olduğu yüksek öğretim kurumlarında okuyan başarılı öğrencilere verilecek eğitim ve barınma yeri katkısı miktarını belirlemek,

Oda Yönetim Kurulunun oluşumu

MADDE 25 – (1) Oda Yönetim Kurulu, Genel Kurulca iki yıl için seçilmiş yedi asil, yedi yedek üyeden oluşur.

Görev bölümü

MADDE 26 – (1) Yönetim Kurulu, seçildikten sonra yapacağı ilk toplantıda aralarında gizli oyla bir başkan, bir başkan yardımcısı, bir yazman üye ve bir sayman üye seçerek görev bölümü yapar.

Yönetim Kurulunun toplanması ve karar yeter sayısı

MADDE 27 - (1) Yönetim Kurulu ayda en az bir kez ve salt çoğunlukla toplanır. Toplantıları, Başkan, Başkanın bulunmaması durumunda Başkan Yardımcısı, o da bulunmazsa Yazman Üye yönetir.

(2) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Yönetim Kurulu kararlarını toplantıya katılanların salt çoğunluğu ile verir. Oyların eşitliği halinde başkanın kullandığı oy yönünde çoğunluk sağlanmış sayılır.

Yönetim Kurulu üyeliğinin düşmesi

MADDE 28 - (1) Her nedenle olursa olsun, üç ay süreyle toplantılara gelmeyen ya da gelmeyecek olan Yönetim Kurulu üyesi, çekilmiş sayılır ve yerine sıradaki yedek geçer.

Yönetim Kurulunun yeniden görev bölümü

MADDE 29 - (1) Yönetim Kurulunun yarısından fazlasının toptan istifası durumunda yerleri yedeklerle doldurulur. Ancak yapılacak ilk toplantıda Yönetim Kurulu yeniden görev bölümü yapar.

Yedek üyelerin kalmaması durumu

MADDE 30 - (1) Boşalan Yönetim Kurulu üyeliğine çağrılacak yedek kalmaması durumunda Oda Genel Kurulu, Başkan veya Başkan Yardımcısı veya Yazman üye, bunlar da yoksa Birlik Yönetim Kurulu tarafından olağanüstü toplantıya çağrılır.

(2) Yeniden seçilenler ilk Olağan Genel Kurul toplantısına kadar görev yaparlar.

Oda Yönetim Kurulunun görev ve yetkileri

MADDE 31 - (1) Oda Yönetim Kurulunun başlıca görev ve yetkileri şunlardır:

- a) Genel Kurulca alınacak kararları uygulamak, Oda işlerini Genel Kurulun direktiflerine göre yürütmek,
- b) Oda üyelerinin, TMMOB Kanunu ve bu Yönetmelik hükümleri çerçevesinde hak ve yetkilerini iyi biçimde kullanmalarını denetlemek,
- c) Odayı, Başkan, Başkan bulunmadığı zaman İkinci Başkan, Yazman Üye veya gerektiğinde üyelerin arasından seçecekleri kurullar veya kişiler aracılığıyla temsil etmek,
- ç) Mesleğin ilerlemesi, yükselmesi ve gelişmesi konusunda araştırmalar yapmak ve yaptırmak ve bunlara ilişkin raporları Genel Kurulun onaylamasına sunmak,
- d) Oda üyelerinin bütününün mesleki onur, şeref hak ve çıkarlarını koruyacak tedbirleri almak ve bu konuda gerekli girişim ve ilişkilerde bulunmak,
- e) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Oda işlerinin yürütülmesi, kanunların Odaya verdiği görev ve yetkilerin kullanılması, üyelerin mesleki gelişme ve etkinliğinin artırılması, onur ve çıkarlarının korunması yolunda, Oda Ana Yönetmeliği ve diğer yönetmelikleri hazırlayarak sırasıyla Oda Genel Kurulu ile Birlik onayına sunmak ve Oda Genel Kurulunun; dönem içinde geçerli olmak üzere, Oda Yönetim Kuruluna verdiği Oda Ana Yönetmeliği dışındaki diğer yönetmelikleri yapma ve değiştirme yetkisi uyarınca, Oda Yönetim Kurulunca yeni yapılan veya değiştirilen yönetmelikleri, 3011 sayılı Kanun kapsamına girenleri Kanunun öngördüğü usule, diğerlerini ise iç işleyişe uygun olarak yürürlüğe koymak,
- f) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Bilirkişi listelerini hazırlayıp ilgili yerlere göndermek, resmi ve istek üzerine özel işlerde bilirkişilik, hakemlik, jüri üyeliği, danışmanlık gibi görevlere atamalar yapmak üzere üyeleri arasından adayları önermek,
- g) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Üyelerinin, gerek kamu kurum ve kuruluşlarıyla, gerekse gerçek ve özel hukuk tüzel kişileriyle olan mesleki ilişkilerinde uyulacak esasları belirlemek ve uygulamasını denetlemek, mesleki hizmetler karşılığı asgari ücretler ile mesleki çıktılara ilişkin Oda vize ücretlerini belirlemek ve bunların uygulamasını sağlamak,
- ğ) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Odanın sahip olduğu taşınmaz malları yönetmek, kiraya vermek, Genel Kurulca verilecek yetkiler çerçevesinde taşınmaz mallar edinmek, ya da satacağı taşınmazlara ilişkin kararlar almak, taşınmazlar üzerinde tasarrufla bulunmak, gerektiğinde üyelerin yararına 29/6/2006 tarihli ve 5531 sayılı Orman Mühendisliği, Orman Endüstri Mühendisliği ve Ağaç İşleri Endüstri Mühendisliği Hakkında Kanuna göre mesleki faaliyet konularında çalışmalar yapmak amacıyla iktisadi işletmeler ile üye ihtiyaçlarını karşılamak üzere lokal, misafirhane gibi sosyal tesisler açmak ve işletmek,
- h) Oda Genel Kuruluna sunulmak üzere çalışma raporunu, bilanço, yeni dönem gelir ve gider bütçelerini hazırlamak, geçici ve sürekli ücret kadrolarını tespit ederek bunları Denetleme

Kurulu Raporu ile birlikte Odanın üye sayısına yetecek kadar çoğaltmak ve Genel Kurul toplantısından önce üyelere dağıtmak,

i) Oda Genel Kurulunu olağanüstü toplantıya çağırmak, toplantı yerini, saatini ve gündemini belirleyerek basın yolu ile üyelere bildirmek, toplantı için gerekli bütün işlemleri tamamlamak ve Genel Kurul toplantısının yapılabilmesi için gerekli her türlü tedbiri almak,

ii) Genel Kurul kararlarını ve yapılan seçim sonuçlarını ilgili kuruluşlara bildirmek,

iii) Oda ile Birlik arasında bağlantı ve işbirliği sağlamak için ilişki kurmak ve haberleşme yapmak,

iv) Oda Onur Kurulunu gerektiğinde kendiliğinden veya başvurulması durumunda en geç on gün içinde toplantıya çağırmak,

v) Üyelerin ve diğer ilgililerin faydalanmasına sunmak üzere, kütüphane ve arşiv kurmak, mesleki yayınlar yapmak, dokümanlar temin etmek, dergi, gazete vb. periyodik Oda yayınlarının en faydalı şekilde ve sürekli olarak çıkmasını sağlamak, üyelerin isim, adres, görev ve kısa biyografilerini belirten yayınlarda bulunmak,

vi) Oda Genel Kurullarınca saptanan ücreti içinde kalmak koşulu ile varsa Oda Genel Sekreterliğine ve diğer kadrolara atama yapmak, oda personelinin yer ve görev değiştirme, yükselme, sicil ve benzeri özlük işlemlerini iç düzenlemelere uygun olarak yapmak,

vii) Odanın, üyesi bulunduğu veya uzmanlığını ilgilendiren yabancı meslek kuruluşlarıyla gerekli bağlantı ve ilişkileri kurmak, kongrelerine katılmak için delege göndermek, yurtiçi kongreler yapmak, bu konularda Birlik Yönetim Kuruluna bilgi vermek, gerekirse birliğin parasal ve manevi yardımını sağlamak,

viii) Oda amaçlarının gerçekleşmesi için Oda üyelerinden oluşan ve gerektiğinde üyeler dışındaki uzmanların da katılacağı uzmanlık komisyonları kurmak,

ix) Gerekli görülen yerlerde şube açılmasını; açılması önerilecek şubenin sınırlarını ve gerekçelerini ayrıntılı olarak hazırlayıp Genel Kurul onayına sunmak; Şube kuruluşuna yönelik hazırlık çalışmalarını yapmak üzere şube kurucu Yönetim Kurulu Üyelerini atamak,

x) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Oda çalışmalarının gerektirdiği durumlarda ve şube merkezlerinin bulunmadığı illerde bölge ve/veya il temsilcilikleri ile fakülte temsilcilikleri kurmak,

xi) Şube Genel Kurulları için yeteri kadar gözlemci seçmek ve gözlemcinin Genel Kurul toplantısına katılmasını sağlamak, gerektiğinde Şube Olağanüstü Genel Kurulu için karar almak üzere Onur ve Denetleme Kurullarını ortak toplantıya çağırmak, Oda Yönetim Kurulu, Onur Kurulu ve Denetleme Kurulunun ortak toplantısında üye tam sayısının 2/3 çoğunlukla karar alması durumunda Şube Genel Kurulunu olağanüstü toplantıya çağırmak.

xii) Meslek alanındaki çalışmalarda mesleki denetim uygulamak.

xiii) **(Ek:RG-26/9/2014-29131)** Oda amaç ve görevleri doğrultusunda; basın toplantısı, basın açıklaması, basınla görüşme gibi kamuoyu oluşturmaya yönelik her türlü etkinlikte bulunmak,

xiv) **(Ek:RG-26/9/2014-29131)** 29/6/2006 tarihli ve 5531 sayılı Orman Mühendisliği, Orman Endüstri Mühendisliği ve Ağaç İşleri Endüstri Mühendisliği Hakkında Kanun uyarınca meslek mensupluğu ruhsat belgesi almaya hak kazanan meslek mensuplarının; 5531 sayılı Kanundaki mesleki faaliyet konularına ilişkin hak ve yetkileri kullanırlarken uymaları gereken mesleki ve etik kurallar, ürettikleri mesleki çıktılarının vizenlenmesi, zorunlu mesleki eğitimlere katılmaları konularında uymaları gereken usul ve esasların belirlendiği ve meslek mensupluğu ruhsat belgesi Odadan teslim alınırken veya eski ruhsat belgelerinin yıllık vizeleri yapılırken bir defaya mahsus olmak üzere Odaya vermek zorunda oldukları taahhütname esaslarını belirlemek,

xv) **(Ek:RG-26/9/2014-29131)** Oda üyelerinin ormancılık, orman endüstrisi ve ağaç işleri endüstrisi konularında gelişmelerini sağlamak amacıyla; mesleki temel eğitim, serbest meslek mensupluğuna hazırlama, mesleki geliştirme ve mesleki uzmanlık eğitimlerini yapmak,

xvi) **(Ek:RG-26/9/2014-29131)** Oda Yönetim Kurulu kararlarının; noter tasdikli karar defterine kalemle yazılması veya bilgisayar ortamında yazılıp çıktısının karar defterine yapıştırılması, karar ve eklerinin üyelerce imzalanması, gerektiğinde karar eklerinin özel dosyada tarih ve karar numara sırasına göre ve karar defterinin eki olarak muhafaza etmek suretiyle alınmasını sağlamak,

Yürütme Kurulu görev ve yetkileri

MADDE 32 - (1) Yürütme Kurulu; Başkan ve II. Başkan ile Yazman Üye, Sayman Üye ve varsa Oda Sekreterinden oluşur. Yürütme Kurulu Yönetim Kurulunun kararları çerçevesinde Oda işlerini yürütmekle görevlidir. Yürütme Kurulu görev ve yetkileri faaliyet dönemi başlangıcında Yönetim Kurulu tarafından belirlenir.

Başkan, İkinci Başkan ve Sayman üyenin görevleri

MADDE 33 - (1) Başkan; Odayı idari ve adli makamlar ile özel ve tüzel kişilere karşı temsil eder. Oda çalışmalarını kanunlara, bu Yönetmelik hükümlerine, Genel Kurul ve Yönetim Kurulu kararlarına uygun olarak yürütür. Oda adına demeç verir, açıklama yapar ve bildiri yayınlar.

(2) II. Başkan, Başkanın yokluğunda Başkanın yetkilerini kullanır ve görevlerini yerine getirir.

(3) Sayman Üye, Odanın mali işlemlerinin TMMOB ve Odalar Mali İşler Yönetmeliği hükümlerince yürütülmesini sağlar.

Yazman Üyenin görevleri

MADDE 34 - (1) Yazman Üye, Başkan veya II. Başkanın olmadığı hallerde Odayı temsil eder. Yazman üye, Genel Kurulca verilen görevleri Yönetim Kuruluna bağlı olarak yerine getirir. Yazman Üye Yönetim Kurulunun yürütücüsü ve sözcüsü olup, görevleri şunlardır.

a) Oda işlerini Yönetim Kurulu kararları doğrultusunda yürütmek; Başkanın ve II. Başkanın bulunmadığı durumlarda Odayı temsil etmek,

b) Oda adına yazışmaları yürütmek ve imza etmek,

c) Odanın geçici ve devamlı personelinin görev amirliğini yapmak,

ç) Genel Kurula sunulacak Yönetim Kurulu çalışma raporu ve program taslağını düzenlemek; Sayman Üye ile birlikte şubelerin bütçe önerilerini ve çalışma programı taslaklarını birleştirerek bütçeyi yapmak ve gerekli kadroları belirlemek; gerekli her türlü belgeyi hazırlayıp Yönetim Kurulunun onayına sunmak,

d) Yönetim Kurulunun toplantı gündemini hazırlamak ve şubeler arasındaki bağlantıyı sağlamak.

Temsil görevi almamış Yönetim Kurulu üyelerinin görevleri

MADDE 35 - (Değişik:RG-26/9/2014-29131)

(1) Yürütme kurulunda görev almamış Oda Yönetim Kurulu Üyeleri, mesleki uygulama, yayıncılık, medya, sosyal ilişkiler ve mesleki eğitim konularında görev alırlar. Yönetim Kurulu üyelerinin ayrıntılı görev ve yetkileri Yönetim Kurulunca alınan karar doğrultusunda belirlenir.

Oda Onur Kurulunun kuruluşu ve çalışma şekli

MADDE 36 - (1) Oda Onur Kurulu, Oda Genel Kurulunca iki yıl süre ile seçilen beş asil ve beş yedek üyeden oluşur.

(2) Oda Onur Kurulu üyeleri Oda Yönetim Kurulu, Şube Yönetim Kurulu ve Oda Denetleme Kurulu asil ve yedek üyelikleri içerisinde yer alamazlar. Oda Onur Kuruluna aday olacak üyelerin daha önce disiplin cezası almamış olmaları zorunludur.

Onur Kurulunun toplanması

MADDE 37 - (1) Onur Kurulu, kendisine bir ya da birkaç konunun verilmesi durumunda Oda Yönetim Kurulunca yapılacak çağrı üzerine, ilk toplantısında, o işleri sonuçlandırınca kadar görev yapmak üzere, kendi içinden bir Başkan seçer.

(2) Onur Kurulu asil üyelerinden bir ya da birkaçı herhangi bir özürle toplantıya gelemeceklerini bildirir, ya da çağrıya uymazlarsa, yerlerine sıra ile yedekler çağrılır. Bu yedekler, toplantı konusu sorun, ya da sorunlar karara bağlanıncaya kadar yapılacak toplantılarda asil üye gibi görev yaparlar.

Onur Kurulu üyeliğinin düşmesi

MADDE 38 - (1) Yapılan üç ayrı çağrıya gelmeyen ve özür bildirmeyen üye, çekilmiş sayılır ve yerine asaleten sıradaki yedek geçer.

Onur Kurulu üyelerinin çekilme nedenleri

MADDE 39 - (Değişik:RG-26/9/2014-29131)

(1) Onur Kurulu üyelerinin red ve çekilme nedenleri hakimlerin 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununda gösterilen red ve çekilme nedenlerinin aynıdır.

Onur Kurulunun çalışma şekli

MADDE 40 - (1) Onur Kurulu, 10/7/2002 tarih ve 24811 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Disiplin Yönetmeliği hükümlerine uygun olarak çalışır ve karar verir. Onur Kurulu, üye tam sayısı ile toplanır ve kararlarını çoğunlukla alır. Oylarda eşitlik olursa, Başkanın kullandığı oy yönünde çoğunluk sağlanmış olur.

(2) Onur Kurulu kendisine gönderilen konuları en geç üç ay içinde incelemek ve sonuçlandırmakla yükümlüdür. Onur Kurulunun konu hakkında karara varabilmesi için:

- a) Hakkında karar verilecek üyenin yazılı savunmasına başvurmuş,
- b) Gerekliğinde şikayetçi ile gösterilen tanıkların dinlemiş ve bunları bir tutanakla saptamış olması gereklidir.

(3) Onur Kurulunun gereğinde, üç kişiden oluşan bir bilirkişi kurulu seçmesi ve konuyu bu kurula inceletmesi yerindedir. Bir şikayetçinin bulunduğu olaylarda, taraflar bilirkişiler üzerinde anlaşamazlarsa, bu kurulu Başkanlık kendisi seçer.

(4) Onur Kurulunun kararları, gerekçeleri ile beraber uygulanmak, ya da Yüksek Onur Kurulunun onayına sunulmak üzere, işlemlerle dosyasıyla birlikte Oda Yönetim Kuruluna teslim edilir.

(5) Onur Kurulu üç ay içinde karar veremezse, bunu sürenin bitmesinden önce ilgililerin haberdar olabilmesi için, gerekçeleri ile birlikte Oda Yönetim Kuruluna bildirmek ve karara ne zaman varabileceğini açıklamak zorundadır.

Onur Kurulunun giderleri

MADDE 41 - (1) Onur Kurulunun, kendisine verilen işleri yürütmek için gerekli gördüğü her türlü gider, Oda tarafından ödenir. Bilirkişi masrafları, Onur Kurulu tarafından bilirkişi incelemesine lüzum görülürse Oda bütçesinden, istek üzerine bilirkişi incelemesi yapılırsa istekte bulunanlarca peşin olarak Oda veznesine yatırılan bilirkişi ücretinden karşılanır. Karar sonucuna göre masrafların kimden tahsil edileceği kurul tarafından belirlenir.

Onur Kurulunun görev ve yetkileri

MADDE 42 - (1) Oda Onur Kurulunun görev ve yetkileri şunlardır:

- a) Oda Yönetim Kurulunca, gerek bir başvuru üzerine ve gerekse doğrudan doğruya Kurula yansıtılan konular hakkında karar vermek,
- b) Oda ve Şube Genel Kurullarının seçimle ilgili toplantılarına katılmayan üye ve delegelerin durumlarını incelemek; geçerli mazereti olmayanlar hakkında gerekli işlemi yapmak,
- c) Onur Kurulu kararlarından, Yüksek Onur Kurulunca bozulanları yeniden incelemek ve karara bağlamak,
- ç) Oda Onur üyeliği için görüş vermek.

Disiplin cezaları

MADDE 43 - (1) Odalara bağlı meslek mensuplarından bu Kanuna aykırı hareketi görülenlerle, üyelerden ve tüm meslek mensuplarından, meslekle ilgili işlerde, gerek kasten ve gerekse ihmal göstermek suretiyle zarara yol açan, ya da kabullendiği anlaşmalara uymayan, ya da meslek onurunu bozan durumları saptananlara, Onur Kurulunca aşağıda yazılı disiplin cezaları verilir.

- a) Yazılı uyarma,
- b) Kanunda belirtilen hafif para cezası,
- c) Kanunda belirlenen ağır para cezası,
- ç) Onbeş günden, altı aya kadar serbest meslek uygulamasından uzaklaştırma,
- d) Odadan çıkarma.

(2) Bu cezaların verilmesinde sıra gözetilmez. Ancak nedeni oluşturan olayın içeriği ve sonuçlarına göre bu cezalardan biri uygulanır.

(3) Onur Kurulunca verilen cezalardan (a) ve (b) bentlerinde yazılı olanlar kesindir, (c), (ç) ve (d) bentlerinde yazılı cezalara karşı ise, kararın bildirilmesi tarihinden itibaren 15 gün içinde, Oda Yönetim Kurulu yoluyla Yüksek Onur Kuruluna hak arayıcı itiraz edebileceği gibi, bu cezaların uygulanabilmesi için de, Yüksek Onur Kurulunca onaylanmış olması gerekir.

Cezaların uygulanması

MADDE 44 - (1) Üyeler veya diğer meslek mensuplarından, geçici olarak mesleğini uygulamaktan uzaklaştırılanlar, bu süre içinde hiçbir surette mesleki etkinlikte bulunamazlar. Bunlar, ilgili kuruluşlara duyurulmak üzere TMMOB ne bildirilir.

(2) Geçici olarak meslek uygulamasından uzaklaştırılanlar, mesleklerini uygulayamadıkları gibi, mesleklerinin uygulanması için imza da kullanamazlar. Aksine hareket edenlerin cezaları bir kat artırılır.

(3) Odadan çıkarma kararı, ancak genel hükümlere göre medeni haklarını kaybetmiş olanlar, ya da meslek toplumundan uzaklaştırılmalarında kesin zorunluluk görülenler hakkında verilebilir.

Oda Denetleme Kurulunun oluşumu ve çalışma şekli

MADDE 45 - (1) Oda Denetleme Kurulu, Oda Genel Kurulu tarafından iki yıl süreyle görev yapmak üzere seçilmiş üç asil, üç yedek üyeden oluşur. Üç ayda bir yapılacak denetlemelerde herhangi bir özürle bulunamayan asil üye yerine sıra ile yedek üyeler davet edilir. Yedek üye denetleme süresi sonuçlanıncaya kadar asil üye gibi görev yapar.

(2) Kurul denetiminde, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği ve Odalar Denetim Kurulu Yönetmeliği uygulanır.

(3) Kararlar salt çoğunlukla alınır. Kurulun faaliyet konusu işleri yürütmek için her türlü giderleri Oda bütçesinden karşılanır.

Denetleme Kurulunun görev ve yetkileri

MADDE 46 - (1) Oda Denetleme Kurulunun görev ve yetkileri şunlardır:

- a) Odanın hesaplarını ve buna ilişkin bütün işlemleri ve bu hesapların ve işlemlerin TMMOB ve Odalar Mali İşler Yönetmeliğine uygunluğunu en az üç ayda bir denetleyerek, hazırlayacağı raporu, biri dosyasında saklanmak üzere, öteki bilgi bakımından Birlik Yönetim Kuruluna gönderilmek üzere iki kopya olarak Yönetim Kuruluna vermek,
- b) Odanın hesap işleri ile Yönetim Kurulunun hazırladığı bilanço, yeni yıl bütçesi ve personel kadroları hakkında raporunu, Oda Genel Kuruluna sunmak üzere hazırlamak,
- c) Kesin gereklilik ve zorunluluk durumunda oybirliği ile verecekleri karara dayanarak Oda Genel Kurulunun olağanüstü toplantıya çağrılmasını Yönetim Kurulundan istemek,
- ç) Gerekli gördüğü durumlarda ve oybirliği ile alacağı karar ile Şube Genel Kurulunun olağanüstü toplanmasını Oda Yönetim Kurulundan istemek.

Denetleme Kurulu üyeliğinin düşmesi

MADDE 47 - (1) Nedeni ne olursa olsun, üst üste üç kez toplantıya ve/veya denetimlere katılmayacağını bildiren Oda Denetleme Kurulu Üyesi çekilmiş sayılır ve yerine sıradaki ilk yedek üye geçer. Oda Genel Kuruluna, Genel Kurul tarihinde asil Denetleme Kurulu üyeleri doğal delege olarak katılır.

Oda Danışma Kurulu

MADDE 48 - (1) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Oda Danışma Kurulu; Odanın TMMOB yönetim, yüksek onur ve birlik denetleme kurullarında görev yapan asil üyeleri; Oda Yönetim, Onur ve Denetleme Kurullarının üyeleri, şube yönetim kurullarının başkan ve belirleyeceği iki üyesi, Oda Yönetim kurulunca belirlenecek sayıda Oda bölge, il ve fakülte temsilcileri; Odanın AR-GE, bilim ve teknik kurul üyeleri, varsa Oda genel sekreteri, uzmanlık kurullarının başkan ya da yazmanlarından oluşur.

(2) Oda Danışma Kurulları Oda Yönetim Kurulunca **(Değişik ibare:RG-14/6/2012-28323)** **çalışma döneminde** en az bir kez toplantıya çağrılır ve Oda Yönetim Kurulu Başkanı, yokluğunda II. Başkan veya Oda Yönetim Kurulu Yazman Üyesi başkanlığında çalışmalarını yürütür.

Oda Danışma Kurulunun görevleri

MADDE 49 - (1) Oda Danışma Kurulunun görevleri şunlardır;

- a) Bu Yönetmeliğinin 6 ncı maddesindeki amaçların gerçekleştirilmesine yönelik öneriler üretmek ve gerçekleştirilmesine katkıda bulunmak,
- b) Oda merkezinin, şube ve temsilciliklerinin çalışmalarını gözden geçirmek, geliştirilmesi için önerilerde bulunmak,
- c) Oda çalışma programının oluşturulmasına ve gerektiğince yaşama geçirilebilmesine katkıda bulunabilecek araç, yöntem ve teknikler geliştirmek,
- ç) Odanın öteki meslek kuruluşları ile ilişkilerinin geliştirilmesine yönelik önerilerde bulunmak.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Şube ve Temsilcilikler

Şubelerin kuruluşu

MADDE 50 - **(Değişik:RG-10/9/2008-26993)**

(1) Odaya kayıtlı üyelerin sayısı, mesleki çalışmaların yoğunluğu, coğrafi konumu, iletişim ve ulaşım durumu, gelir-gider durumu göz önüne alınarak Oda çalışmalarının yaygın ve verimli bir biçimde yürütülmesine katkıda bulunabilecek illerde, Oda Yönetim Kurulunun önerisi ve Oda Genel Kurulunun kararı ile kuruluş merkezi ve görev alanına giren iller belirtilerek yeni şubeler

açılabilir ve mevcut şubelerin görev alanlarında gerekli düzeltmeler yapılabilir. Kurulan şubeler Yönetim Kurulunun önerisi ve Oda Genel Kurulunun 2/3'ünün oylarıyla kapatılabilir. Şubelerin tüzel kişiliği yoktur, taşınmaz mal edinemezler.

(2) Oda Genel Kurulunca açılması uygun görülen şubeler için, Oda Yönetim Kurulu beş kişilik bir kurucu yönetim kurulu atar. Kurucu Yönetim Kurulu, ilk Şube Genel Kuruluna kadar görev yapar. Yeni kurulan şubelerin ilk genel kurulları diğer şube genel kurullarının yapıldığı tarihte yapılır.

(3) **(Ek:RG-14/6/2012-28323)** Yeni şube açılabilmesi için; Oda genel merkez kayıtlarına göre, o şube sınırları içinde kalan illerdeki toplam üye sayısının binbeşyüz kişiyi aşması, yeni kurulacak şube ile ayrılacak şubenin en az beşyüz üyeye sahip olması ve kuruluş için Oda Yönetim Kurulu önerisinin bulunması zorunludur. Şube merkezi bulunan illerde ikinci bir şube açılmaz.

Üyelerin şube değişikliği

MADDE 51 – (Başlığıyla birlikte değişik:RG-14/6/2012-28323)

(1) Üyeler, iş ve ev adreslerini Oda Genel Merkezine ve ilgili şubesine bildirmek zorundadır. Şube sınırları dışına kalıcı olarak çıkan üyeler; ilgili şubesine üyelik kaydının aktarılması için, yeni şubeye veya doğrudan Oda Genel Merkezine başvurmakla yükümlüdür. Ev ile işyeri adreslerinin farklı olması halinde, üye kaydı işyerinin bağlı olduğu şubeye yapılır.

(2) Şube Genel Kurul tarihinden en az otuz gün önce şubeye kayıtlı olan üye Şube Genel Kuruluna katılabilir.

Şube organları

MADDE 52 – (1) Şube Organları şunlardır:

- a) Şube Genel Kurulu,
- b) Şube Yönetim Kurulu,
- c) Şube Danışma Kurulu.

Şube Genel Kurulu

MADDE 53 – (1) Şube Genel Kurulları, Genel Kurul tarihinden en az otuz gün önce şube sınırları içinde oturduğu veya görev yaptığı somut olarak belirlenmiş, şubeye kayıtlı Oda üyelerinden oluşur.

(2) Genel Kurul tarihinden önceki otuz gün içinde işyerlerini veya oturma yerlerini Genel Kurul yapılacak şubenin sınırları içine taşıyanlar ile yine bu otuz gün içinde Odaya kayıtlı olmuş üyeler o Genel Kurul toplantısına katılamazlar. Oturma ve çalışma yerleri ayrı şubelerin görev alanına giren üyeler yalnızca işyerlerinin bulunduğu şubenin Genel Kurullarına katılabilirler.

(3) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Şube genel kurulları iki yılda bir, Ocak ya da Şubat ayı içinde Oda Yönetim Kurulu kararıyla belirlenen tarihlerde yapılır. Oda Yönetim Kurulu, şube genel kurul tarihini şube genel kurulunun yapılacağı tarihten en az kırkbeş gün önce şubeye bildirir.

(4) Genel Kurul, çalışmalarını bir tam günde bitirebilecek bir gündemle cumartesi günü toplanır ve seçimler, izleyen pazar günü yapılır. Genel Kurul, şube merkezinin bulunduğu il merkezinin dışında, başka bir yerde toplanamaz.

(5) Şube Genel Kurulları şubeye kayıtlı üye sayısının salt çoğunluğu ile toplanır. Birinci toplantıda çoğunluk sağlanamaması durumunda, ikinci toplantı, ilk toplantının duyurusunda belirtilen gündemle ve çoğunluk aranmadan toplanır.

(6) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Oda Yönetim Kurulunca; Şube Genel Kurul toplantı tarihinden en az yirmibeş gün önce, Şube Genel Kuruluna katılacak üyelerin Oda sicil numaralarına göre sıralanarak hazırlanmış listesi ile Oda Genel Kurul delege sayısı şubeye gönderilir.

(7) **(Mülga:RG-14/6/2012-28323)**

(8) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Şube Yönetim Kurulu; Genel Kurul toplantısından en az onbeş gün önce, Oda Yönetim Kurulunca altıncı fıkraya göre Şubeye gönderilen Genel Kurula katılacak üyelerin sicil numarası sırasına göre hazırlanmış üye listelerini, toplantının gündemini, yerini, saatini ve çoğunluk sağlanamadığında ikinci toplantının hangi gün, nerede ve hangi saatte yapılacağını belirten bir yazıyı, görevli İlçe Seçim Kurulu Başkanlığına gönderir. Kesinleşen liste ile şube genel kurul gündemini Oda Genel Merkezine gönderir.

(9) Gerekli incelemeden sonra hakimce onaylanan listeler ile toplantı ile ilgili tüm bilgiler ilgili şubenin duyuru yerlerine, Oda Merkezinde asılarak üç gün süre ile duyurulur. Genel Kurula

katılacak üyelerin listesi hakim tarafından kesinleştirilir. Yasal sürecin tamamlanması ve listelerin kesinleşip Şube Genel Kuruluna ilişkin diğer hususların onaylanmasını izleyen üç gün içinde Şube Yönetim Kurulu; Genel Kurul gündemini, toplantının günü, yeri ve saati ile çoğunluk sağlanamadığında ikinci toplantının yapılacağı gün, yer ve saati içeren bilgileri, şube sınırları içinde dağıtım yapılan bir günlük gazetede yayımlar. Bu bilgiler varsa Şubenin ve/veya Odanın yayın organında süresi içinde yayımlanır.

(10) Genel Kurul, Oda Gözlemcisi hazır bulunması koşuluyla Şube Başkanı veya görevlendireceği bir Yönetim Kurulu Üyesi tarafından açılır; açık oylama ile Genel Kurul Başkanı, Başkan Yardımcısı ve iki Yazman seçilir. Şube Genel Kurulunda da TMMOB Genel Kurul Yönetmeliği uygulanır.

Şube Olağanüstü Genel Kurulu

MADDE 54 - (1) Şube Genel Kurulu Şubeye kayıtlı üyelerin en az 1/5 inin Şube Yönetim Kuruluna yazılı olarak başvurmaları; Oda Denetleme Kurulunun, Şubenin mali işleriyle ilgili olarak zorunlu görmeleri ve oybirliğiyle karar vermeleri durumlarında olağanüstü toplanabilir.

(2) Olağanüstü Genel Kurul, Olağan Genel Kurul gibi yapılır; ancak, Genel Kurula çağrılış nedeni dışında gündeme madde eklenemez, görüşme yapılamaz ve karar alınmaz.

(3) Koşulların yeterli olmasına karşın en çok bir ay içinde Şube Yönetim Kurulu, Genel Kurul olağanüstü toplantıya çağırılmaz ise üyeler Oda Yönetim Kuruluna başvurarak Genel Kurul toplantısının yapılmasını isteyebilirler.

Şube Genel Kurulunun görevleri

MADDE 55 - (1) Şube Genel Kurulunun görevleri şunlardır;

- a) Şube ve Oda işlerinin yürütülmesi ve kanunların Odaya verdiği görevlerin yapılması için Oda Genel Kurullarına sunulmak üzere karar almak; Şube Yönetim Kurulunca hazırlanacak yönetmelik tasarılarını incelemek ve Oda Genel Kuruluna önermek,
- b) Şube Yönetim Kurulunun çalışma raporlarını Oda ilkeleri doğrultusunda incelemek; gelecek dönem çalışmaları için öneriler geliştirmek, görev vermek,
- c) Şube çalışmalarının etkenliğini, yaygınlığını, konularını ve önceliklerini sağlamak, yol ve yöntemlerini geliştirmek,
- ç) **(Değişik:RG-10/9/2008-26993)** Yedi kişiden oluşacak Şube Yönetim Kurulunun asıl ve yedek üyelerini seçmek,
- d) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Oda Genel Kurulunda şubeyi temsil edecek genel kurul delegelerini seçmek.

Şube Yönetim Kurulu

MADDE 56 - (1) **(Değişik:RG-10/9/2008-26993)** Şube Yönetim Kurulu, Şube Genel Kurulu tarafından iki yıl için seçilen yedi asıl ve yedi yedek üyeden oluşur. Yönetim Kurulu, Genel Kurul sonuçlarının kesinleşmesinden sonra en geç yedi gün içinde ilk toplantısını yapar ve Yönetim Kurulu üyeleri arasından gizli oyla Başkan, II. Başkan, Yazman ve Sayman Üyelerini seçerek göreve başlar.

(2) Yönetim Kurulu en az ayda bir kez salt çoğunlukla toplanır. Toplantıyı Başkan, bulunmaz ise II. Başkan, o da yok ise Yazman üye yönetir. Çalışmalar Oda Yönetim Kurulunun düzeni içinde yürütülür.

Şube Yönetim Kurulunun görevleri

MADDE 57 - (1) Şube Yönetim Kurulunun görevleri şunlardır;

- a) Oda çalışmalarının şube sınırları içinde uygulanmasını sağlamak üzere kanunlar, Oda yönetmelikleri ve Oda Yönetim Kurulu kararları doğrultusunda Odayı temsil etmek, iş ve işlemlerini yürütmek; çalışma raporunu, gelecek dönem bütçe önerisi ile çalışma programı taslağını hazırlayarak o yılın Aralık ayının yirmibeşinci gününe değin Odaya göndermek,
- b) Sınırları içindeki tüm meslektaşlarının hak ve çıkarlarını korumaya yönelik, önlemler almak, bu doğrultuda gerekli girişimlerde bulunmak,
- c) Üyelerin mesleki bilgi, uzmanlık ve becerilerini geliştirmeye yönelik eğitim çalışmaları düzenlemek,
- ç) İşsiz üyelerin iş kaynakları ile ilişkilerini sağlamak,
- d) İstenildiğinde kamu ve özel kişilere bilirkişiler önermek,

- e) Oda Yönetim Kurulunun onayı ile öteki meslek kuruluşları ile üye, Oda, Ülke çıkarlarını korumak ve artırmak amacıyla işbirliğinde bulunmak, ortak etkinlikler düzenlemek, düzenlenecekler katılmak,
- f) Sınırları içindeki temsilciliklerin çalışmalarını izlemek, Oda ilkeleri doğrultusunda yürütülmesini ve temsilcilikler arasında eşgüdümü sağlamak,
- g) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Oda Yönetim Kurulunun talebi halinde; Oda Yönetim Kurulunca şube sınırlarında oluşturulan bölge, il ve fakülte temsilciliklerinde görevlendirilecek temsilcilere ilişkin olarak görüşlerini bildirmek,
- ğ) Şube Danışma Kurulunu oluşturmak, çalışmalarını sağlamak,
- h) Gerekli durumlarda uzmanlık kurulları oluşturmak ve çalıştırmak,
- ı) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Şube sınırları içinde mesleki faaliyet konularıyla iştigal eden kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve özel hukuk tüzel kişileriyle ilişki kurarak, buralarda çalışan orman mühendisi, orman endüstri mühendisi ve ağaç işleri endüstri mühendislerinin; 5531 sayılı Kanununun 4 üncü maddesindeki mesleki faaliyet konuları ile sınırlı ve mesleki hizmetlere yönelik olmak kaydıyla istihdam edilmelerini, bu Kanununun 5 inci maddesinde belirtilen mesleki hak, yetki ve sorumluluklarını, Oda mevzuatına uygun olarak kullanmalarını sağlamaya yönelik girişimlerde bulunmak, mesleki faaliyetlere ilişkin etkinlikler yapmak,
- i) **(Ek:RG-14/6/2012-28323)** Oda Yönetim Kurulunun vereceği yetkiyle ve belirleyeceği esaslara uygun olarak, meslek mensuplarının ürettiği mesleki çıktılara vize uygulamak,

Yönetim Kurulu üyeliğinin sona ermesi

MADDE 58 - (1) Nedeni ne olursa olsun üç ay süre ile toplantılara sürekli olarak katılmayan veya katılamayacağını bildiren Yönetim Kurulu üyesi çekilmiş sayılır ve yerine sıradaki yedek üye geçer.

(2) Yönetim Kurulunun yarısından fazlasının birlikte çekilmesi durumunda yerleri yedeklerle doldurulur ve ilk toplantıda yeniden görev bölümü yapılır. Boşalan Yönetim Kurulu asil üyeliğine alınacak üye kalmaması durumunda Şube Başkanı ve II. Başkan, bunlar yok ise Oda Yönetim Kurulu tarafından Şube Genel Kurulu olağanüstü toplantıya çağrılır.

(3) Şube Yönetim Kurulunun salt sayısını oluşturacak sayıda yedek üye kalmaması durumunda, kalan üyelerin önerdiği iki katı kadar aday arasından Oda Yönetim Kurulunca atama yapılır.

Şubelerin mali işlemleri

MADDE 59 –(Değişik:RG-26/9/2014-29131)

(1) Şubelerin ayrı bütçesi bulunmayıp Oda bütçesi içinde düzenlenir. Oda Yönetim Kurulu şubelerin bütçe uygulamasında yetkili ve sorumludur.

(2) Şubelerin giderleri, Oda bütçesinin şubeler gider faslından karşılanır.

(3) Şubeler para tahsilâtını, Oda Yönetim Kurulunun belirlediği konularda vereceği yetkiye dayanarak Odaca teslim edilen üç örnekli tahsilat makbuzları ile yapabilir. Şubelerin tahsil edeceği gelirler Oda Genel Merkez hesaplarında toplanır. Şubeler elde ettikleri gelirlerden hiçbir şekilde harcama yapamazlar. Şubelerin kasa limitini aşan gelirler o gün içinde ya da kasa defterine şerh verilerek ertesi gün sabah şubenin banka hesabına yatırılır.

(4) Şubeler, kasa defteri tutulmasından ve günlük işlemlere ait tahsilat ve ödeme dökümü cetvellerinin bir nüshası ile birlikte fiş asıllarının takip eden ayın beşinci günü mesai bitimi sonuna kadar Oda merkezine gönderilmesinden sorumludurlar.

(5) Oda Yönetim Kurulunca, şube merkezlerinin bulunduğu yerdeki herhangi bir banka şubesi ile doğrudan veya resmi yazı ile ilişki kurarak vadesiz hesap açar ve şubeye bu hesabı kullanma yetkisi verebilir. Yönetim Kurulunca gerekli görülmesi halinde temsilciliklerde de aynı yöntemle banka hesabı açılabilir.

(6) Şubeler, bu hesaplara gönderilen avanslardan harcama yapabilir. Şubelere gönderilecek avans miktarı; Oda gelirlerinin gerçekleşme oranı, şubenin yapacağı etkinlik ve harcama kaleminin önemi, şubeler için ayrılan gider bütçe ödeneklerinin mevcut durumu dikkate alınarak Oda Genel Merkezi tarafından değerlendirilerek belirlenir ve gönderilir.

(7) Temsilciliklerin yapacakları faaliyetler Oda Genel merkezince değerlendirildikten sonra uygun görülmesi halinde doğrudan Oda Genel Merkezince harcama yapılabilir.

(8) Şubeler ile uygun bulunması halinde temsilciliklerde demirbaş alımları ile personel atamaları ve çıkarmaları ancak Oda Yönetim Kurulu kararı ve verilecek yetkiye dayanarak yapılabilir.

(9) Şube gelir ve giderleri, Oda Genel Merkezinden muhasebeleştirilir. Muhasebeleştirme ve denetleme işlemleri kapsamında aşağıdaki işlemler yapılır.

a) Şubeler için Oda merkezince üç örnekli tahsilat makbuzları bastırılarak gönderilir. Bu makbuzların birinci örneği ilgisine verilir. İkinci örneği Şube merkezinde saklanır. Üçüncü örneği ve dip koçanı Oda merkezine gönderilmek üzere muhafaza edilir.

b) Harcama belgeleri iki nüsha düzenlenir, aslı Oda merkezine gönderilmek üzere saklanır, sureti Şube merkezinde saklanır.

c) Banka dekont ve ekstra föyleri iki nüsha alınır, aslı Oda merkezine gönderilir, suretleri Şube merkezinde saklanır.

ç) Tüm muhasebe belgeleri her ay Odaya, en geç bir sonraki ayın beşinci günü mesai bitimine kadar eksiksiz gönderilir.

(10) Oda Yönetim Kurulu, bu maddenin uygulamasında beraberliğin sağlanması için tebliğ yayımlayabilir.

Şube Danışma Kurulu

MADDE 60 - (1) Şube Danışma Kurulu, Şube Yönetim Kurulu Üyeleri, Temsilciler, Şube Uzmanlık Kurulları Başkanları varsa şubede ücretli çalıştırılan Şube Müdürü ve bilim ve araştırma kuruluşlarından çağrılacak uzmanlardan oluşur. Danışma Kurulu, Şube Yönetim Kurulu Başkanının başkanlığında toplanır, öneri niteliğinde kararlar üretir.

Şube Danışma Kurulunun görevleri

MADDE 61 - (1) Şube Danışma Kurulunun görevleri şunlardır:

a) Şube ve temsilcilik çalışmalarını değerlendirmek; geliştirilmesi ve etkinleştirilmesine yönelik öneriler üretmek,

b) Meslek ve meslektaş sorunlarını yöresel düzeyde belirlemek ve çözümlenmesine yönelik öneriler getirmek,

c) Oda üyeliğini, üyelik yükümlülüklerinin yerine getirilmesini yaygınlaştırmak,

ç) Üyeler arası düşünsel, deneyimsel iletişimi güçlendirebilecek bilgileri derlemek ve Oda yayın organlarında yayımlanmak üzere düzenli bilgi akışı sağlamak.

Bölge, il ve fakülte temsilciliklerinin kurulması ve kapatılması

MADDE 62 - (Başlığıyla birlikte değişik:RG-14/6/2012-28323)

(1) Oda Yönetim Kurulu kararıyla; Oda faaliyetlerinin etkin bir şekilde yürütülmesi, coğrafi yapı ve örgütsel gereksinimler göz önünde tutularak, üye sayısı toplamı yirmi kişiden fazla ve görev alanı birden çok ili kapsayan, görev sorumluluğu yönünden doğrudan Genel Merkeze ve idari açıdan ilgili şubeye bağlı bölge temsilcilikleri kurulabilir.

(2) Oda faaliyetlerinin etkin bir şekilde yürütülmesi, coğrafi yapı ve örgütsel gereksinimler göz önünde tutularak, üye sayısı toplamı yirmi kişiden fazla olan illerde, Oda Yönetim Kurulunun kararı ile görev sorumluluğu yönünden doğrudan genel merkeze ve idari açıdan ilgili şubeye bağlı il temsilcilikleri kurulabilir.

(3) Orman Mühendisi ve Orman Endüstri Mühendisi yetiştiren orman fakülteleri ile Ağaç İşleri Endüstri Mühendisi yetiştiren lisans düzeyinde eğitim, öğretim veren yüksek öğretim kurumlarında; Oda faaliyetlerinin tanıtımı, bilimsel ilişkiler kurulması için, Oda Yönetim Kurulunun kararı ile görev sorumluluğu yönünden doğrudan Genel Merkeze bağlı fakülte temsilcilikleri kurulabilir.

(4) Bölge, il ve fakülte temsilcilikleri, birinci ve ikinci fıkralarda belirtilen kuruluş şartlarını kaybetmeleri veya Oda Yönetim Kurulunun gerekli gördüğü hallerde veya Oda Yönetim, Denetleme ve Onur Kurullarının ortak yapacakları toplantıda katılanların üçte ikisinin çoğunluk kararı ile kapatılabilir.

Bölge, il ve fakülte temsilcisi atanması

MADDE 63 - (Başlığıyla birlikte değişik:RG-14/6/2012-28323)

(1) Oda faaliyetleri ile Oda üye ilişkilerini etkin biçimde yerine getirebilecek ve o mahalde oturan Oda asil üyeleri arasından, gerektiğinde ilgili şube yönetim kurulunun görüşleri alınarak, Oda Yönetim Kurulu kararı ile Bölge ve il temsilcisi atanır. **(Değişik cümle:RG-26/9/2014-29131)** Birlik, Oda ve Şube Yönetim Kurulunun asil üyelerinden, Denetim ve Onur Kurulu asil ve yedek üyelerinden temsilci atanmaz.

(2) Oda faaliyetleri ile Orman Mühendisi ve Orman Endüstri Mühendisi yetiştiren orman fakülteleri ile Ağaç İşleri Endüstri Mühendisi yetiştiren lisans düzeyinde eğitim, öğretim veren

yüksek öğretim kurumu ilişkilerini etkin biçimde yerine getirebilecek, Oda asil üyesi öğretim görevlileri arasından, Oda Yönetim Kurulu kararı ile fakülte temsilcisi atanır.

(3) Bölge temsilcilerine en fazla görev alanındaki il sayısı kadar, il temsilcilerine ise bir adet yardımcı birinci fıkraya uygun olarak atanabilir.

(4) Şube merkezinin bulunduğu illere, bölge ya da il temsilcisi atanmaz.

Bölge, il ve fakülte temsilcilerinin görev, yetki ve sorumlulukları

MADDE 64 - (Başlığıyla birlikte değişik:RG-14/6/2012-28323)

(1) Bölge ve il temsilcilerinin görev, yetki ve sorumlulukları şunlardır:

a) Oda Ana Yönetmeliği ve diğer düzenleyici işlemleri uygulamak,

b) Temsilciliklerin çalışma alanı içinde özel ve kamu kesiminde çalışan üyelerin mesleki sorunlarının çözümü için çalışmak, üye, temsilcilik, şube ve Oda ilişkilerini geliştirmek ve Oda politikaları çerçevesinde gerekli girişimlerde bulunmak,

c) Üyelerin, çalışma koşulları ve meslekle ilgili sorunlarını ve görüşlerini belirleyerek Oda Yönetim Kuruluna iletmek,

ç) TMMOB İl Koordinasyon Kurullarına katılmak, alınan kararlar ve etkinlikler hakkında Oda Yönetim ve Şube Yönetim Kurulunu bilgilendirmek,

d) Oda Yönetim Kurulunca verilen görevleri yerine getirmek ve yetki aldığı konularda Odayı temsil etmek,

e) Oda Yönetim Kurulunun vereceği yetkiyle ve belirleyeceği esaslara uygun olarak, meslek mensuplarının ürettiği mesleki çıktılara vize uygulamak.

(2) İşyeri temsilcileri, görevlendirildikleri yüksek öğretim kurumlarında Oda faaliyetlerini tanıtmak, öğrencilerin mesleki haklarını kullanabilmeleri için mezun olduktan sonra Odaya kayıt yaptırarak mesleki deneyim kazanma çalışmalarını yapmayı teşvik etmek, Odanın konferans, seminer, çalıştay ve benzer çalışmaların yapılmasına yönelik ortamları oluşturmakla görevlidir.

(3) Temsilciler, Oda Yönetim Kurulunun bilgisi ve onayı dışında, Oda adına ve Odayı bağlayıcı herhangi bir girişimde bulunamazlar ve Oda çalışmaları ile ilgili açıklamalar yapamazlar. Kendilerine verilen yetki sınırları içinde hareket ederler.

(4) Temsilciler, Oda makbuzlarından başka belgelerle ya da belgesiz para toplayamazlar. Gerekli harcamaları, Oda ve/veya Şube Yönetim Kurulunun onayladığı biçimde ve miktarlarda yapabilirler.

Bölge, il ve fakülte temsilcilerinin görev süresi, denetimi ve görevden alınması

MADDE 65 - (Başlığıyla birlikte değişik:RG-14/6/2012-28323)

(1) Bölge, il ve fakülte temsilcilerinin görev süresi bir çalışma dönemidir. Bu süre sonunda yeniden atanabilirler.

(2) Bölge, il ve fakülte temsilcileri, Oda denetleme kurulu veya Oda denetleme heyetince denetlenir.

(3) Görevinin gereklerini yerine getirmeyen, etkili ve düzenli çalışmayan veya Odanın kararlarına aykırı tutum ve davranışları bulunan bölge, il ve fakülte temsilcileri Oda Yönetim Kurulu kararıyla görevlerinden alınabilir. Oda Yönetim Kurulu; görevinden alınanların yerine gerekirse en geç bir ay içerisinde 63 üncü maddeye göre yeni temsilcilerin atamalarını yapar. Yeni atanan temsilcilerin görev süresi, çalışma döneminin sonuna kadardır.

ALTINCI BÖLÜM

Mali Hükümler

Bütçe

MADDE 66 - (Değişik:RG-10/9/2008-26993)

(1) Oda gelir ve giderleri, tüm Oda örgütünü kapsayacak biçimde hazırlanan ve Genel Kurulca iki yıllık çalışma dönemi için kabul edilen Oda Bütçesi ile düzenlenir. Bütçe dönemi, bir takvim yılıdır. Gelir ve giderler, cinsleri bakımından bölüm ve maddeler biçiminde gösterilerek her bölüm ve madde için uygulanacak esaslar yazılı olarak belirtilir. Bütçeye, ayrıca dönem için kullanılacak tüm Oda örgütüne ilişkin görevli kadro çizelgesi eklenir.

(2) Oda Yönetim, Oda Onur ve Denetleme kurulları şube yönetim kurulları, temsilciler, mesleki alanla ilgili komisyonlarda görev alacak komisyon üyelerine yapılacak her türlü ödemeler ile Oda Yazman Üyesi, varsa Oda Sekreteri, mesleki danışman ve mesleki koordinatör ücretleri bütçe ile tespit edilir.

(3) **(Ek:RG-26/9/2014-29131)** Oda ve şube organları üyeleri ile Oda çalışmaları için görevlendirilen üyelere ve üçüncü kişilere; görevleri nedeniyle ikamet ettikleri il sınırları dışına gitmeleri halinde, Oda Yönetim Kurulunca belirlenecek miktarda harcırah ve yolluk ödenir. Oda Yönetim Kuruluna katılacak delegeler, doğal delegeler, TMMOB Genel Kuruluna katılacak Oda delegeleri ile adaylara geldikleri iller dikkate alınarak Oda Yönetim Kurulunca saptanacak miktarlarda yolluk ve benzeri giderler Oda bütçesinin ilgili bölümlerinden karşılanarak ödenebilir.

Bütçe uygulaması

MADDE 67 – (1) Bütçe, bu Yönetmeliğin 66 ncı maddesinde belirtilen biçimde kabul edildikten sonra uygulanır. Oda Yönetim Kurulu, olağan genel kurulun yapılacağı takvim yılı başından Bütçenin kabul edileceği Genel Kurul toplantısına kadar geçecek süre içinde, her ay için bir önceki yıl bütçesinin 1/12 oranında harcama yapabilir. Ancak, niteliği bakımından bir kez de yapılacak giderlerin bu dönem içinde yapılması gerekirse, bu gibi harcamalar 1/12 oranı aranmadan, Oda Yönetim Kurulunca yapılabilir.

(2) **(Değişik:RG-26/9/2014-29131)** Oda Yönetim Kurulu, bütçenin gider bölümleri ya da maddeleri arasında ihtiyaç halinde ödenek aktarması yapabilir. Aktarılan ödeneğin, hangi maddeler için olduğu da Yönetim Kurulu kararıyla belirlenir. Bölümler arasında aktarma yapılmakla birlikte ihtiyaç giderilemediği takdirde, bütçe tasarrufundan karşılanmak üzere, o bölüm için gerekli harcama yapılır. Bu fazla harcama, Genel Kurulun onayına sunulur.

Harcama yetkisi

MADDE 68 – (1) Başkan, II. Başkan, Yazman ve Sayman üyelere Yönetim Kurulunca gerekli görülen miktarda sarf yetkisi verilebilir. Yapılacak her türlü ödemelerde, bu dört kişiden ikisinin birlikte imzasının bulunması şarttır. Oda Yönetim Kurulu, yukarıda belirlenmiş yetkilerin bir kısmını kendi adına kullanmak üzere, Yönetim Kurulunun diğer üyelerini, temsilcileri, Oda büro şefi veya müdürünü kontrolü altında olmak üzere yetkili kılabilir.

Oda gelirleri

MADDE 69 – (1) Odanın gelirleri şunlardır:

- a) Asil üyelere ve geçici üyelere Oda Genel Kurulunca belirlenen miktarda alınacak kayıt ücreti,
- b) Asil üyelere ve geçici üyelere Oda Genel Kurulunca belirlenen miktarda alınacak üye ödentileri,
- c) Oda tarafından kamu kuruluşlarına, özel, gerçek ve tüzel kişilere yapılan hizmet karşılığı alınan ücretler,
- ç) İlgililere gereğinde verilecek belgelere karşılık Oda Yönetim Kurulunca belirlenecek esaslara göre alınacak belge ücreti,
- d) Her türlü yayın gelirleri,
- e) İştiraklerden doğan kârlar,
- f) Bağış ve yardımlar,
- g) Para cezaları,
- ğ) Taşınmaz mallardan elde edilecek gelirler,
- h) Mesleki yarışmalarda derece ve mansiyon kazananlarla, jüriye üye seçilenlerin alacakları paraların yüzde beşleri,
- ı) Sair gelirler.

(2) Bu maddenin (c), (ç), (h) bentlerinde belirtilen gelirler ile (ı) fıkrasında belirtilen sair gelirlerden gerekenlerin miktarı ve esasları Oda Yönetim Kurulunca tespit edilerek uygulanır.

(3) Tüm Oda gelirlerinin tahakkuku, tahsil ve zamanı da Oda Yönetim Kurulunca tespit edilir.

Üye ödentisi ve para cezalarının tahsili

MADDE 70 – (1) Her türlü Oda ödentisi ile diğer para cezalarını bildirim tarihinden başlayarak otuz gün içinde Odaya ödemeyenler hakkında 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu hükümleri uygulanır.

- a) Yıllık ödenti, üyelere, Odasının vereceği karara göre peşin olarak ya da eşit taksitlerle alınır.
- b) Geçmiş yıllara ait üye ödentisi, borcun ödendiği tarihteki üye ödentisi miktarı üzerinden alınır.

- c) Adreslerini değiştiren üyeler, yeni adreslerini Odalarına bildirmedikçe, eski adreslerine yapılan bildirimler üyeye iletilmiş sayılır.
- ç) Emekli üyeler, bu maddenin (a) bendinde belirtilen üye aidatlarının yarısı tutarında aidat öderler.
- d) Önceden bildirilmek koşulu ile lisansüstü öğrenim yapanlar öğrenim süresince, askerlik görevini yapanlar askerlik süresince, bir yıldan fazla yurt dışına çıkanlar yurt dışında kaldıkları süre içerisinde aidat ödemezler.

Üye kayıt ücretlerinin saptanması

MADDE 71 – (1) Odalara kayıt sırasında alınan Oda kayıt ücretleri;

a) Asil üyeler için genel kurulun her yıl için belirlediği miktardır.

b) Geçici üye kayıt ve aidatları TMMOB Genel Kurulunda belirlenen ücretten az olmamak kaydıyla Oda Genel Kurulunca saptanır.

c) **(Mülga:RG-26/9/2014-29131)**

Mali işlemlerde uyulacak mevzuat

MADDE 72 – (1) Odanın her türlü mali işlemleri 6235 sayılı Kanun, mali kanunlar, genel muhasebe kuralları ve bu Yönetmelik hükümleri ile TMMOB ve Odalar Mali İşlemleri Yönetmeliği esas alınarak yürütülür.

Birlik hissesi

MADDE 73 – (1) Her yıl bütçe giderler cetveline Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğine ödenmek üzere Birlik hissesi adı ile bir tahsisat konur. Bu tahsisat TMMOB Ana Yönetmeliğinde belirtilen esaslar çerçevesinde ödenir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Seçimler

Seçimler

MADDE 74 – (1) Odanın organ seçimleri gizli ve yargı gözetimi altında gerçekleştirilir.

(2) Seçim yapılacak Genel Kurul toplantısından en az 15 gün önce seçimlere katılacak üyeleri belirleyen liste, toplantının gündemi, yeri, günü ve saati ile çoğunluk olmadığı takdirde yapılacak ikinci toplantıya ilişkin hususları belirten bir yazı ile birlikte üç nüsha olarak o yer ilçe seçim kurulu başkanı olan hakime tevdi edilir.

(3) Hakim gerekli incelemeleri yapıp, varsa noksanları da tamamlatarak onaylayacağı liste ile toplantıya ilişkin diğer hususlar Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği ve Odanın ilan yerlerinde asılmak suretiyle üç gün süre ile ilan edilir.

(4) İlan süresi içinde listeye yapılacak itirazlar hakim tarafından incelenir ve en geç iki gün içerisinde kesin olarak karara bağlanır.

(5) Listeler kesinleştikten sonra ilk üç gün içinde Genel Kurulun gazete ile duyurulması yapılır. Bu suretle kesinleşen listeler ile toplantıya ilişkin diğer hususlar Odaya gönderilir.

Sandık kurulu

MADDE 75 – (1) Hakim, kamu görevlileri veya aday olmayan üyeler arasından bir Başkan ile iki üyeden oluşan bir seçim sandık kurulu atar. Aynı şekilde ayrıca üç yedek üye de belirler. Seçim Sandık Kurulu Başkanının yokluğunda kurula yaşlı üye başkanlık eder.

(2) Seçim Sandık Kurulu, seçimlerin kanunun öngördüğü esaslara göre yürütülmesi, yönetimi ve oyların tasnifi ile görevli olup bu görevleri seçim ve tasnif işleri bitinceye kadar aralıksız olarak devam eder.

(3) Seçimlerde kullanılacak araç ve gereçler İlçe Seçim Kurulundan sağlanır ve sandıkların konacağı yerler hakim tarafından belirlenir.

(4) Seçim süresinin sonunda seçim sonuçları tutanakla tespit edilir; seçim kurulu başkan ve üyeleri tarafından imzalanır. Tutanakların birer örneği seçim yerinde asılmak suretiyle geçici seçim sonuçları ilan edilir. Kullanılan oylar ve diğer belgeler tutanağın bir örneği ile birlikte üç ay süre ile saklanmak üzere İlçe Seçim Kurulu başkanlığına tevdi edilir. Seçimin devamı sırasında yapılan işlemler ile tutanakların düzenlenmesinden itibaren iki gün içinde seçim sonuçlarına yapılacak itirazlar hakim tarafından aynı gün incelenir ve kesin olarak karara bağlanır. İtiraz süresinin geçmesi ve itirazların karara bağlanmasından hemen sonra hakim yukarıdaki hükümlere göre kesin sonuçları ilan eder ya da Odaya bildirir.

Birleşik oy pusulası ve oy verme

MADDE 76 - (Başlığıyla birlikte değişik:RG-9/9/2016-29826) (1) Oda ve şube organları ile delege seçimleri, gizli oy ve açık tasnif esaslarına göre yapılır.

(2) Seçimlerde mutlak gizliliğin sağlanması yasal zorunluluktur. Oda ve şube organ seçimleri, adayların ad ve soyadları yazılacak ve delege seçimleri basılı aday listelerine ilçe seçim kurulunun "evet" veya "tercih" mührü tatbik edilecek şekilde, üçüncü fıkraya göre hazırlanan ve ilçe seçim kurulu mührü ile mühürlenmiş birleşik oy pusulası kullanılarak yapılır.

(3) Oda ve şube organlarına seçilecek adayların yazılacağı bölüm ile seçimlere katılacak gruplara ait renkli veya siyah-beyaz basılı delege aday listelerinin birlikte yer alacağı birleşik oy pusulası, aşağıdaki esaslar dahilinde hazırlanarak renkli basılır veya renkli fotokopi ile çoğaltılır.

a) Oda ve şube genel kurullarının yapılacağı cumartesi günü başkanlık Divanının oluşmasından sonra, seçimlere girecek ve birleşik oy pusulasında yer alacak adaylar, 77 nci maddeye göre belirlendikten sonra, seçimlere katılacak grupların birleşik oy pusulasındaki yerleri Divan Başkanınca kura ile tespit edilir.

b) Birleşik oy pusulası; basılı delege aday listelerinin Divan Başkanlığınca tutanağa bağlandıktan sonra, Oda veya şubenin sekreteryasında, Genel Kurulda belirlenecek grup temsilcilerinin gözetiminde, bilgisayar ortamında hazırlanıp seçimlere katılacak grup sayısından bir fazla çıktı alınarak Genel Kurul Divan Başkanlığınca imzalanır. Daha sonra imzalı aday listesi esas alınarak grup temsilcilerinin gözetiminde ve seçime katılacak üye sayısından yüzde iki fazla olarak basılır.

c) Birleşik oy pusulasının eni ve boyu, seçimlere katılacak gruplar ve delege sayılarına göre belirlenir.

ç) Birleşik oy pusulasının basımı veya fotokopi ile çoğaltmasına ilişkin giderler Oda bütçesinden karşılanır.

d) Birleşik oy pusulası, basım için giden grup temsilcilerince Genel Kurul süresi içinde Divan Başkanlığına teslim edilir. Birleşik oy pusulası Divan Başkanlığınca teslim alınmadan Genel Kurul kapatılmaz. Birleşik oy pusulaları Genel Kurul tutanakları ile birlikte ilçe seçim kuruluna teslim edilir.

e) Şube yönetim kurulu asil ve yedek üyeleri ile Oda Genel Kurulunda şubeyi temsil edecek basılı delege adaylarının seçiminde kullanılacak birleşik oy pusulası aşağıdaki şekilde düzenlenir:

1) Birleşik oy pusulasının en üst kısmına, şubenin kaçınıcı genel kuruluna ait birleşik oy pusulası olduğunu belirten koyu renk ve büyük harfler ile başlık yazılır.

2) Birleşik oy pusulasının sol başında, şube yönetim kuruluna seçilecek yedi asil üye ile onun altında yedi yedek üyenin adlarının el ile yazılacağı bir sütun yapılır.

3) Birleşik oy pusulasında, şube yönetim kuruluna seçilecek asil ve yedek üyelerin yazıldığı sütundan bir santimetre ara verildikten sonra; seçimlere katılacak grupların koyu renkli büyük harflerle tam adlarının, gruplara ait uygun punto ile yazılacak basılı delege adaylarının, çapı iki santimetre olan boş dairenin yer alacağı uygun genişlikte yeterli sayıda sütunlar yapılır.

f) Oda Yönetim Kurulu, Oda Onur Kurulu, Oda Denetleme Kurulu asil ve yedek üyeleri, Birlik Yönetim, Birlik Denetim ve Birlik Yüksek Onur Kurulu adayları ile Birlik Genel Kurulunda Odayı temsil edecek asil ve yedek üye basılı delege adaylarının seçiminde kullanılacak birleşik oy pusulası aşağıdaki şekilde düzenlenir:

1) Birleşik oy pusulasının en üst kısmına, Odanın kaçınıcı Genel Kuruluna ait birleşik oy pusulası olduğunu belirten koyu renk ve büyük harfler ile başlık yazılır.

2) Birleşik oy pusulasının sol başında, Oda Yönetim Kuruluna seçilecek yedi asil üye ile yedi yedek üyenin, Oda Onur Kuruluna seçilecek beş asil üye ile beş yedek üyenin, Oda Denetleme Kuruluna seçilecek üç asil üye ile üç yedek üyenin, Birlik Yönetim Kuruluna seçilecek üç adayın, Birlik Denetleme Kuruluna seçilecek bir adayın, Birlik Yüksek Onur Kuruluna seçilecek bir adayın adlarının el ile yazılacağı uygun genişlikte bir sütun yapılır.

3) Birleşik oy pusulasında, Oda Yönetim Kurulu, Oda Onur Kurulu, Oda Denetleme Kurulu asil ve yedek üyeleri, Birlik Yönetim, Birlik Denetim ve Birlik Yüksek Onur Kurulu adaylarının yazıldığı sütundan bir santimetre ara verildikten sonra; seçimlere katılacak grupların koyu renkli büyük harflerle tam adlarının, gruplara ait uygun punto ile yazılacak Birlik basılı delege adaylarının, çapı iki santimetre olan boş dairenin yer alacağı uygun genişlikte yeterli sayıda sütunlar yapılır.

(4) Seçime katılan grupların Genel Kurul Divan Başkanlığına verdikleri delege aday listesi zemininde kullandıkları renkler, birleşik oy pusulasında o gruba ait bölümün grup adının ve basılı delege adaylarının adlarının yazıldığı kısımlarda zemin rengi olarak kullanılır.

(5) Oylar; oy verenin kimliğini Oda, Birlik veya resmi kuruluşça verilen belge ile ispat edilmesinden ve listedeki isminin karşısındaki yeri imzalamasından sonra kullanılır. Listede adı yazılı bulunmayan üye oy kullanamaz. Oylar, üzerinde ilçe seçim kurulu mühürü bulunan ve oy verme sırasında sandık kurulu başkanı tarafından verilecek birleşik oy pusulası aşağıdaki esaslara göre kullanılarak ve mühürlü zarflara konulmak suretiyle verilir. Bunların dışındaki kağıtlara yazılan veya mühürsüz zarflara konulan oylar geçersiz sayılır.

a) Birleşik oy pusulası ve içine konulacak zarf, ilçe seçim kurulunca mühürlenir.

b) Şube yönetim kurulu asil ve yedek üye seçimleri ile şubeyi temsil edecek basılı delege seçimlerinde ek-1'de belirtilen birleşik oy pusulası aşağıdaki esaslara göre kullanılır:

1) Oy verme kabiniinde seçime katılacak grupların aday listelerinden olmak koşuluyla; birleşik oy pusulasının şube yönetim kurulu asil ve yedek üyelerinin yazılacağı hanelere en çok asil ve yedek üyeler toplamı kadar isim yazılır. Bu yazım sırasında adayın kimliğinde karışıklığa mahal vermeyecek şekilde ismin kısaltılarak yazılması gerekçe gösterilerek seçim ve kullanılan oy iptal edilmez.

2) Seçime katılan grupların basılı delege adaylarının yer aldığı bölümlerden; seçmek istediği gurubun hanesindeki çapı iki santimetre olan boş daireye ilçe seçim kuruluna ait "evet" veya "tercih" mühürü tatbik edilerek delege seçimi yapılır. Basılı delege listesi üzerinde isim iptali yapılmaz. Delege listesindeki isimlerin üstlerinin çizilerek iptal edilmesi veya yeni isim eklenmesi halinde o oy geçersiz sayılır.

3) Delege seçimleri için kullanılan "evet" veya "tercih" mührünün tatbiki sırasında, tercih edilen gruba ayrılan sütunun içinde kalan mühür izine ait oylar geçerlidir.

c) Oda Yönetim Kurulu, Oda Onur Kurulu, Oda Denetleme Kurulu asil ve yedek üyeleri, Birlik Yönetim, Birlik Denetim ve Birlik Yüksek Onur Kurulu adayları ile Birlik Genel Kurulunda Odayı temsil edecek asil ve yedek üye delege seçimlerinde ek-2'de belirtilen birleşik oy pusulası aşağıdaki esaslara göre kullanılır:

1) Oy verme kabiniinde seçime katılacak grupların aday listelerinden olmak koşuluyla; birleşik oy pusulasının Oda Yönetim Kurulu, Oda Onur Kurulu, Oda Denetleme Kurulu asil ve yedek üyeleri ile Birlik Yönetim, Birlik Denetim ve Birlik Yüksek Onur Kurulu adaylarının yazılacağı hanelere en çok asil ve yedek üyeler toplamı kadar isim yazılır. Bu yazım sırasında adayın kimliğinde karışıklığa mahal vermeyecek şekilde ismin kısaltılarak yazılması gerekçe gösterilerek seçim ve kullanılan oy iptal edilmez.

2) Seçime katılan grupların basılı delege adaylarının yer aldığı bölümlerden, seçmek istediği gurubun hanesindeki çapı iki santimetre olan boş daireye ilçe seçim kuruluna ait "evet" veya "tercih" mühürü tatbik edilerek Birlik delege seçimi yapılır. Basılı delege listesi üzerinde isim iptali yapılmaz. Delege listesindeki isimlerin üstlerinin çizilmesi halinde o oy geçersiz sayılır.

3) Birlik delege seçimleri için kullanılan "evet" veya "tercih" mührünün tatbiki sırasında, mühür izinin tercih edilen gruba ayrılan sütunun içinde kalan mühür izine ait oylar geçerlidir.

(6) Oy kullanma kabinlerine gizliliği ihlal edecek araçlardan olan telefon, fotoğraf makinesi, ses ve görüntü alan dijital aygıtlar ile girilmez. Gizliliğin sağlanması için sandık kurulu gerekli tedbirleri alır.

(7) Oyların sayılmasına önce delege seçimlerinden başlanır. Oda ve şube organlarının sayımı sonucunda oyların eşit olması durumunda, sicil numarası küçük olan üye seçilmiş sayılır.

Aday olma

MADDE 77 – (1) Bir üye, aynı zamanda Oda Yönetim Kurulu üyeliği, Denetleme ve Onur Kurulu üyeliğini toplayamaz.

(2) Oda Yönetim, Denetim ve Onur Kurullarından birinden seçilmiş olanın Birlik Yönetim Kurulu ve Yüksek Denetleme Kurulu üyeliğinden birine seçilmesi mümkündür. Ancak, Oda Onur Kurulu Üyesi, Yüksek Onur Kuruluna seçilemez.

(3) **(Değişik:RG-14/6/2012-28323)** Görev süresi biten her üye aday olabilir. Oda Genel Kurulunda yapılacak seçimler için, her üye kendisini ya da onayı alınmak kaydı ile başka bir üyeyi aday gösterebilir. Aday olmak için Genel Kurula katılmak zorunlu değildir. Ancak Genel Kurulda bulunmayan adayların adaylıkları için yazılı onaylarının alınması zorunludur.

Seçim sırası

MADDE 78 – (1) Genel Kurulda ayrı ayrı yapılmak şartıyla seçim sırası şöyledir:

a) Oda Yönetim Kurulu Seçimi,

b) Oda Onur Kurulu Seçimi,

c) Oda Denetleme Kurulu Seçimi,

ç) Birlik Yönetim Kurulu için üç, Yüksek Onur Kurulu için bir ve Birlik Denetleme Kurulu için bir Oda adayının seçimi.

SEKİZİNCİ BÖLÜM **Çeşitli ve Son hükümler**

Kayıt zorunluluğu

MADDE 79 - (1) Türkiye’de bu Yönetmeliğin 4 üncü maddesinde nitelikleri sayılan mühendis ve yüksek mühendisler mesleklerinin uygulanmasını gerektiren işlerde çalışabilmek ve mesleki öğretim yaptırabilmek için Orman Mühendisleri Odasına kayıt olmak ve kimlik kartlarını vize ettirerek üyelik niteliğini korumak zorundadırlar.

Geçici üyeler hakkında uygulanacak mevzuat

MADDE 80 - (1) Geçici üyelik kapsamına girecek yabancı meslek mensupları hakkında 1/2/2005 tarihli ve 25714 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yabancı Mühendis, Mimar ve Şehir Plancılarının Çalışma İznine Esas Değerlendirilmesi ve Geçici Üyelik Müracaatları Hakkında Yönetmelik hükümleri uygulanır.

Odaya kaydolma, kimlik alma ve unvan kullanma zorunluluğu

MADDE 81 - (Başlığıyla birlikte değişik:RG-14/6/2012-28323)

(1) Diploma ve ruhsatname alarak Türkiye’de mesleğini uygulayabilecek duruma gelmiş olan Orman Mühendisleri, Orman Endüstri Mühendisleri ve Ağaç İşleri Endüstri Mühendisleri derhal Odaya başvurarak kaydolmak, bu unvanları kullanmak, çalıştıkları resmi ya da özel kuruluşlardaki kadro unvanlarının yanında bu meslek unvanlarını da kullanmak ve bir kimlik kartı almak zorundadırlar. Oda kimlik kartını almayanlar veya üyelik görev ve sorumluluklarını yerine getirmediği için, ya da başka inzibati nedenlerle kimlik kartını yenilememiş, meslek mensupluğu ruhsatı almamış ve vize ettirmemiş olanların mesleklerini yapmaları yasaklanır.

Oda Genel Sekreteri, Oda personeli, görev ve yetkileri

MADDE 82 - (Başlığıyla birlikte değişik:RG-14/6/2012-28323)

(1) Odanın hizmetleri ile her türlü iş ve işlemleri, Oda Genel Kurulunca ihdas edilen Genel Sekreter ve diğer personel kadrolarına Oda Yönetim Kurulunca atanan görevliler, geçici süreli görevlendirilenler ve uzmanlarca yürütülür. Bu görevlilerin, özlük hakları, disiplin işlemleri, görev ve yetkileri, Oda Yönetim Kurulunca belirlenir.

(2) Şubelerde; ilgili mevzuat esaslarına uygun olarak çalışmak kaydıyla, Odanın mali durumu ve şubenin iş potansiyeli dikkate alınarak, Oda Yönetim Kurulu kararıyla Oda çalışanı sıfatıyla personel çalıştırılabilir.

(3) İvedi durumlarda, ilk Oda Genel Kurulunun onayına sunulmak üzere Oda Yönetim Kurulunun onayıyla yeni kadro oluşturularak atama yapılabilir.

Hüküm bulunmayan hâller

MADDE 83 - (1) Bu Yönetmelikte hüküm bulunmayan hâllerde 2/12/2002 tarihli ve 24954 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Ana Yönetmeliği hükümleri uygulanır.

Yürürlük

MADDE 84 - (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 85 - (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Orman Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu yürütür.

EK-6. Anket Formu

I. Bölüm: Kişisel Bilgiler				
1) Cinsiyetiniz				
☐ Bayan		☐ Erkek		
2) Yaşınız				
☐ 20-29	☐ 30-39	☐ 40-49	☐ 50-59	☐ 60 ≥
3) Eğitiminiz				
☐ İlköğretim	☐ Lise	☐ Lisans	☐ Yüksek Lisans ve üstü	
4) Mesleğiniz				
☐ Akademisyen	☐ Mühendis	☐ Memur	☐ Tekniker	☐ İşçi
5) Meslekte çalışma süreniz?				
☐ 5 yıldan az	☐ 6-10 yıl arası	☐ 11-15 yıl arası	☐ 16-20 yıl arası	☐ 20 yıl ve üzeri
6) Mensup olduğunuz mesleğin meslek örgütü var mıdır?				
☐ Evet		☐ Hayır		
7) Meslek örgütünüz var ise bu mesleki örgüte üye misiniz?				
☐ Evet		☐ Hayır		
8) 7. Soruya cevabınız EVET ise; mesleki örgüte kaç yıldır üyesiniz?				
“.....” yıldır üyeyim.				
9) 7. Soruya cevabınız EVET ise hangi mesleki örgüte üyesiniz?				
☐ Sendika	☐ Vakıf	☐ Dernek	☐ Odalar	☐ Diğer

<p>Sayın Katılımcı, aşağıda verilen ifadelere katılma durumunuza göre; (1) Hiç katılmıyorum, (2) Katılmıyorum, (3) Kararsızım, (4) Katılıyorum, (5) Tamamen katılıyorum Seçeneklerinin arasından istediğiniz bir tanesini seçerek işaretleyiniz.</p>	Hiç Katılmıyorum	Katılmıyorum	Fikrim Yok	Katılıyorum	Tamamen Katılıyorum
II. Bölüm: Sizce meslek üyeleri örgütsel olarak neden örgütlenmelidir?					
1) Özlük haklarında kazanımlar elde etmek için örgütlenmelidir.	1	2	3	4	5
2) Demokratik toplum olabilmek için örgütlenmelidir.	1	2	3	4	5
3) Mesleğinde kendini geliştirebilmesi için örgütlenmelidir.	1	2	3	4	5
4) Özgüveninin gelişmesi için örgütlenmelidir.	1	2	3	4	5
5) Toplumda mesleğe değer verilmesi için örgütlenmelidir.	1	2	3	4	5
6) Yardıma ihtiyaç meslektaşlarına yardım edebilmek için örgütlenmelidir.	1	2	3	4	5
7) Haklarının savunulması için örgütlenmelidir.	1	2	3	4	5
8) Ekonomik kazanımlar elde edebilmek için örgütlenmelidir.	1	2	3	4	5

Sayın Katılımcı, aşağıda verilen ifadelere katılma durumunuza göre; (1) Hiç katılmıyorum, (2) Katılmıyorum, (3) Kararsızım, (4) Katılıyorum, (5) Tamamen katılıyorum Seçeneklerinin arasından istediğiniz bir tanesini seçerek işaretleyiniz.	Hiç Katılmıyorum	Katılmıyorum	Fikrim Yok	Katılıyorum	Tamamen Katılıyorum
	III. Bölüm: Size göre mesleki örgütlenmeyi itici kılan nedenler nelerdir?				
1) Meslek örgütleri çalışanlarının haklarını savunurken, hak aranmaz alınır düşüncesiyle hareket ettikleri için.	1	2	3	4	5
2) Meslek örgütleri yaptıkları eylemlerde demokratik ve hukuki yolları kullanmadıkları için.	1	2	3	4	5
IV. Bölüm: Sizce mesleki örgütlere neye göre üye olunmaktadır?					
1) Meslek örgütünün siyasi düşüncesine göre.	1	2	3	4	5
2) Meslek örgütünün çalışmalarına göre.	1	2	3	4	5
3) Mesleki örgütünün siyasi iktidara yakınlığına göre.	1	2	3	4	5
4) Mesleki örgütünün üyeleri arasında yardımlaşmasına göre.	1	2	3	4	5
5) Mesleki örgütünün üye sayısına göre.	1	2	3	4	5
V. Bölüm: Üye olduğunuz veya olacağınız meslek örgütünden neler bekliyorsunuz. Belirtiniz?					
1) Meslek örgütleri tüm üyelerinin katılımını sağlayan demokratik bir açılım sağlamalıdır.	1	2	3	4	5
2) Meslek örgütleri üyelerini sosyal ve kültürel yönden eğitmelidir.	1	2	3	4	5
3) Meslek örgütleri meslek eğitimiyle ilgili kararlarda söz sahibi olmalıdır.	1	2	3	4	5
4) Meslek örgütleri meslek çalışanlarını bilgilendirmeye yönelik yeterli düzeyde yayın yapmalıdır.	1	2	3	4	5
5) Meslek örgütleri sadece kendi üyelerinin değil de bütün meslek çalışanlarının sorunlarına çözüm bulma konusunda mücadele etmelidir.	1	2	3	4	5
6) Meslek örgütleri üyeleri arasında birlik ve bütünlüğü sağlamaya yönelik aktiviteler yapmalıdır.	1	2	3	4	5
7) Meslek örgütleri bilime katkı sağlamak amacıyla seminer, panel, sempozyum vb düzenlemelidir.	1	2	3	4	5
8) Meslek örgütleri her zaman gelişmeye ve değişmeye açık olmalıdır.	1	2	3	4	5
9) Meslek örgütleri üyelerinin bireysel hukuk mücadelelerinde onlara yeterli desteği sağlamalıdır.	1	2	3	4	5
10) Meslek örgütleri üyelerinin psikolojik yönden de rahatlamaları için üyelerine yönelik çeşitli tatil ve gezi alternatifleri sunmalıdır.	1	2	3	4	5
❖ Anketimiz bitmiştir, katılım sağladığınız için teşekkür ederim.					

ÖZGEÇMİŞ

Adı Soyadı : Mehmet ÜNAL
Doğum Yeri ve Yılı : 06.03.1978
Medeni Hali : Evli
Yabancı Dili : İngilizce
E-posta : unalmehmet78@yahoo.com

Eğitim Durumu

İlkokul : Fevzipaşa İlkokulu - 1989
Orta : Anadolu Ticaret Meslek Lisesi Ortaokulu - 1993
Lise : Gazi Lisesi - 1996
Lisans :SDÜ, Orman Fakültesi - 2002

Mesleki Deneyim

ÜNAL ORMANCILIK Sti. ISPARTA 2011 – Devam (6 Yıl)